

คำวินิจฉัยที่ ๑-๒/๒๕๕๐

เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๔๕

เรื่องพิจารณาที่ ๒๓/๒๕๔๕

คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
		พรรคประชาธิปัตย์ก้าวหน้า	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง อัยการสูงสุดขอให้มีคำสั่งยุบพรรคประชาธิปัตย์ก้าวหน้า

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
		พรรคประชาธิปัตย์	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง อัยการสูงสุดขอให้มีคำสั่งยุบพรรคประชาธิปัตย์

อัยการสูงสุดยื่นคำร้องรวมสองคำร้อง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งยุบพรรคประชาธิปัตย์ก้าวหน้า และพรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากความปรากฏต่อนายทะเบียน พรรคการเมืองว่า พรรคการเมืองทั้งสองกระทำการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ นายทะเบียนพรรคการเมืองจึงแจ้งต่ออัยการสูงสุดพร้อมด้วย หลักฐานตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ลต (ทบพ) ๐๔๐๑/๓๘๔๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ลต (ทบพ) ๐๔๐๑/๒๓๓

ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ ตามลำดับ อัยการสูงสุดเห็นสมควรให้ยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งยุบพรรคการเมืองทั้งสองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องทั้งสองไว้พิจารณาวินิจฉัยเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๕ พรรคประชาธิปัตย์ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ คดีอยู่ในระหว่างที่พรรคประชาธิปัตย์ทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ สิ้นสุดลง เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๕ และให้ศาลรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลงพร้อมกับรัฐธรรมนูญ ภายหลังมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ โดยมาตรา ๓๕ บัญญัติให้บรรดาการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญหรือเมื่อมีปัญหาว่ากฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้เป็นอำนาจของ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ และให้โอนบรรดาอรรถคดีหรือการใดที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการของ ศาลรัฐธรรมนูญก่อนวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๕ มาอยู่ในอำนาจและความรับผิดชอบของคณะตุลาการ รัฐธรรมนูญ ต่อมาพรรคประชาธิปัตย์ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕

คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ให้รวมการพิจารณาคำร้องทั้งสองเข้าด้วยกัน เนื่องจากมีข้อเท็จจริงเกี่ยวพันกัน โดยให้เรียกอัยการสูงสุดผู้ร้องทั้งสอง คำร้องว่า ผู้ร้อง และให้เรียกพรรคประชาธิปัตย์ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ และพรรคประชาธิปัตย์ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒

คำร้องที่หนึ่ง ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำร้องว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ จัดตั้งเป็นพรรคการเมืองตามกฎหมาย โดยมีนางสาวอิสรา ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นนางสาวพรณารินทร์ ยวงประสิทธิ์ เป็นหัวหน้าพรรค

เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียนพรรคการเมือง มีหนังสือส่งหลักฐานเพื่อให้ผู้ร้องยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) ประกอบมาตรา ๖๗

ข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากหลักฐานที่ส่งมาได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เลขาธิการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองตามความในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ ร้องเรียนต่อประธานกรรมการการเลือกตั้งว่า นางสาวนิภา จันโพธิ์ นางรัชฎา ต่างสี และนายสุวิทย์ อบอุ่น ถูกชักชวนให้สมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ และรับเงินคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท โดยได้รับมอบหมายให้ไปสมัครรับเลือกตั้งที่จังหวัดตรัง บุคคลทั้งสามเกรงว่าการกระทำดังกล่าวอาจมีความผิดตามกฎหมาย เพราะไม่มีเจตนาที่จะสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ และลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ประการใด จึงปรึกษานายสุเทพเพื่อหาทางออกที่จะไม่ต้องรับโทษตามกฎหมาย นายสุเทพแนะนำให้ลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งบุคคลทั้งสามแสดงเจตนาลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ นายสุเทพจึงขอให้นายทะเบียนพรรคการเมืองดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และสืบสวนสอบสวนเพื่อป้องกันและแก้ไขการทุจริตการเลือกตั้งในครั้งนี้ต่อไป

ต่อมาประธานกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียนพรรคการเมือง มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงสืบสวนสอบสวนพยานหลักฐานแล้วแยกประเด็นการพิจารณาได้ ๓ ประเด็น คือ

(๑) นางสาวนิภา นางรัชฎา และนายสุวิทย์ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง สมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๕ และไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕ บุคคลทั้งสามจึงเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาหนึ่งวันเท่านั้น ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๐๗ (๔) การกระทำดังกล่าวของบุคคลทั้งสามที่สมัครรับเลือกตั้งโดยรู้ว่าคุณไม่มีสิทธิสมัคร เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐๐ ประกอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๐๗ (๔)

นอกจากนี้ การที่บุคคลทั้งสามยื่นหนังสือรับรองของหัวหน้าพรรคการเมือง คือผู้ถูกร้องที่ ๒ (แบบ ส.ส.๑๘/ข ๒) ที่รับรองว่าบุคคลทั้งสามเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ติดต่อกันนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๕๐ วัน อันเป็นความเท็จ เป็นเอกสารประกอบการสมัครรับเลือกตั้งต่อผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งดังกล่าว นั้น ถือว่าเป็นการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย และเป็นการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จให้เจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่จดบันทึกลงในใบรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง (แบบ ส.ส.๑๘/ข ๑) อันเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ และมาตรา ๒๖๗

(๒) นายทักษณัย กี่สู่น เป็นผู้แนะนำให้บุคคลทั้งสามเตรียมหลักฐานแล้วให้คนพาไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ และเมื่อบุคคลทั้งสามเดินทางกลับพร้อมกับเอกสารประกอบการสมัครแล้ว นายทักษณัยยังได้พาเดินทางไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕ อีกด้วย การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่บุคคลทั้งสามไปสมัครรับเลือกตั้งทั้งที่รู้ว่าตนไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐๐ ประกอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๐๗ (๔) การกระทำของนายทักษณัยจึงเป็นผู้สนับสนุนให้บุคคลทั้งสามกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐๐ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖

(๓) นางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ จัดทำหนังสือรับรองของหัวหน้าพรรคการเมือง (ส.ส.๑๘/ ข ๒) ส่งบุคคลทั้งสามลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง เป็นการดำเนินการแทนผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๕ และนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์เป็นหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยนางสาวอิสราได้รับรองว่าบุคคลทั้งสามเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำให้การของบุคคลทั้งสามว่าตนได้สมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๕ การทำหนังสือรับรองของหัวหน้าพรรคการเมือง (ส.ส.๑๘/ ข ๒)

ดังกล่าวจึงเป็นเท็จ เนื่องจากบุคคลทั้งสามสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ครบ ๕๐ วัน อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๑

คณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า ให้ดำเนินคดีอาญาแก่นางสาวนิภา นางรัชชู และนายสุวิทย์ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐๐ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ และมาตรา ๒๖๗ ให้ดำเนินคดีอาญาแก่นายทักษ์นัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐๐ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และเนื่องจากการกระทำของนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ออกหนังสือรับรองอันเป็นเท็จให้แก่บุคคลทั้งสาม เพื่อนำไปเป็นหลักฐานในการสมัครรับเลือกตั้ง ที่ได้กระทำในฐานะตัวแทนของผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๓) เห็นควรแจ้งต่อผู้ร้องพร้อมด้วยหลักฐานเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ ต่อไป

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียนพรรคการเมือง เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงว่า การกระทำของนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ออกหนังสือรับรองของหัวหน้าพรรคการเมืองอันเป็นเท็จ เป็นการร่วมกันเป็นตัวการหรือผู้สนับสนุนให้บุคคลดังกล่าวลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง ทั้งที่รู้ว่าเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่ถึง ๕๐ วัน อันเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๑ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๐๗ (๔) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ หรือ ๘๖ และมาตรา ๑๓๗ , ๒๖๗ การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำอันอาจเป็นปฏิกิริยาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตามรัฐธรรมนูญ และกระทำการอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) จึงส่งพยานหลักฐานพร้อมสำนวนการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้ร้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗

ผู้ร้องพิจารณาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่ประธานกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียนพรรคการเมืองส่งมาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ หัวหน้าพรรคเป็นผู้แทนของผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ออกหนังสือรับรองของหัวหน้าพรรคการเมืองอันเป็นเท็จ จึงเป็นตัวการร่วมกันหรือผู้สนับสนุนให้นางสาวนิภา นางรัชну และนายสุวิทย์ ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง ทั้งที่รู้ว่าคุณคคลทั้งสามเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่ถึง ๕๐ วัน อันเป็นการกระทำความผิดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๐๗ (๔) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ , ๓๐ , ๓๑ , ๓๔ , ๑๐๐ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ , ๘๖ , ๑๓๗ , ๒๖๗ ย่อมแสดงว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ กระทำการอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และกระทำการอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยโดยอาศัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๐๗ , ๑๓๖ , ๑๔๔ , ๑๔๕ , ๓๒๗ , ๓๒๘ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) , ๖๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ , ๓๐ , ๓๑ , ๓๔ , ๑๐๐ ขอให้มีคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ เนื่องจากผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ หัวหน้าพรรค ในฐานะเป็นผู้แทนของผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้กระทำการอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตามรัฐธรรมนูญ และกระทำการอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) มาตรา ๖๗ และขอให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ มีกำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่มิคำสั่งให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๓

ผู้ถูกร้องที่ ๒ ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาสรุปความได้ว่า การที่นายทะเบียนพรรคการเมือง กล่าวหาว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ รับสมัครบุคคลเข้ามาเป็นสมาชิกเพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งไม่ครบ ๕๐ วัน ตามที่กฎหมายกำหนดนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏตามหลักฐานในใบสมัครสมาชิกพรรคว่า นางสาวนิภา นางรัชну และนายสุวิทย์ ซึ่งเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในจังหวัดตรัง เขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ตามลำดับ ได้เขียนใบสมัครสมาชิกพรรคการเมือง ด้วยลายมือของตนเองโดยปราศจากการข่มขู่ ชี้นำ ข่มขู่ใจ หรือบังคับขู่เข็ญแต่อย่างใด โดยขั้นตอนในการรับสมัครสมาชิกพรรคก็เป็นไปตามข้อบังคับพรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า พ.ศ. ๒๕๔๘ คือ เมื่อใบสมัครสมาชิกมาถึงผู้ถูกร้องที่ ๒ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครให้เป็นไปตามข้อบังคับ แล้วส่งใบสมัครต่อไปยังผู้มีอำนาจในการนำเสนอขอรับการอนุมัติเพื่อนำเสนอให้หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ลงนามอนุมัติตามข้อบังคับพรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อที่ ๑๐ และข้อที่ ๑๖ (๓) กรณีของบุคคลทั้งสามก็ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน และหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามข้อบังคับพรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า พ.ศ. ๒๕๔๘ และเป็นการใช้อำนาจภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ทุกประการ มิได้มีการใช้อำนาจนอกเหนือจากที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนด แต่อย่างใด

ส่วนที่มีการกล่าวอ้างว่าได้มีการร้องเรียนต่อประธานกรรมการเลือกตั้งว่า นางสาวนิภา นางรัชну และนายสุวิทย์ ถูกชักชวนให้สมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ และรับเงินคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท โดยได้รับมอบหมายให้ไปสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งที่จังหวัดตรังในวันรุ่งขึ้น ต่อมาบุคคลทั้งสามเกรงว่าการกระทำความผิดดังกล่าวอาจมีความผิดตามกฎหมาย เพราะบุคคลทั้งสามไม่มีเจตนาที่จะสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ และลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้แต่ประการใด จึงได้เดินทางไปปรึกษากับเลขาธิการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เพื่อหาทางออกที่จะไม่ต้องรับโทษตามกฎหมาย เลขขาธิการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงได้แนะนำให้ลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งบุคคลทั้งสามได้แสดงเจตนาลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ เลขขาธิการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ขอให้ นายทะเบียนพรรคการเมืองดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และดำเนินการสืบสวนสอบสวนเพื่อป้องกัน และแก้ไขการทุจริตการเลือกตั้งในครั้งนี้ต่อไป ต่อมาประธานกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียนพรรคการเมืองได้มีคำสั่งนายทะเบียนพรรคการเมืองแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการลาออกจากการสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดตรัง โดยในการสืบสวนสอบสวนกรณีดังกล่าวนี้ ทางคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงมิได้แจ้งต่อผู้ถูกร้องที่ ๒ ว่าบุคคลทั้งสามได้เขียนใบลาออกจากการสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ทั้ง ๆ ที่นายทะเบียนพรรคการเมืองก็รู้อยู่แล้วว่าการลาออกจากการสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๕ ที่ว่า “การลาออกจากการสมาชิกให้ยื่นหนังสือลาออกต่อหัวหน้าพรรค เลขขาธิการพรรค หรือนายทะเบียนพรรคแล้วแต่กรณี และมีผลต่อเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว” แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่า หนังสือลาออกดังกล่าวได้ถูกส่งไปถึงหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ เพื่อแสดงเจตนาว่าบุคคลทั้งสาม ต้องการจะลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ แต่อย่างใด ซึ่งไม่ตรงตามที่ผู้ร้องอ้างว่า บุคคลทั้งสามได้แสดงเจตนาลาออกจากการสมาชิกพรรค จึงถือได้ว่าหนังสือลาออกของบุคคลทั้งสาม ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการลาออกไม่มีผล ทำให้บุคคลทั้งสามยังคงเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ อยู่จนถึงปัจจุบัน

คณะกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นผู้รับผิดชอบตัวบุคคลในการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งในกรณี นางสาวนิภา นางรัชну และนายสุวิทย์ ได้ถูกคัดเลือกให้เป็นผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง โดยผู้สมัครทั้งสามคนมีคุณสมบัติครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๐๗ และหากผู้ที่ผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติและได้รับการคัดเลือก ให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของผู้ถูกร้องที่ ๒ ผู้ใดไม่สามารถออกค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งครั้งนี้ได้ พรรคจะออกค่าใช้จ่ายให้โดยพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป โดยจะช่วยเหลือ

ได้ไม่เกินคนละ ๓๐,๐๐๐ ถึง ๓๕,๐๐๐ บาท ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวไม่น่าจะเป็นเหตุจูงใจหรือสามารถหลอกลวงให้บุคคลเข้ามาสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามที่ผู้สมัครทั้งสามกล่าวอ้างได้ เพราะบุคคลทั้งสามล้วนแต่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีวุฒิภาวะ มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ถือได้ว่าเป็นวิญญูชนอันรู้ผิดชอบชั่วดีได้เองว่า การที่ตนเองยอมรับเงินจากพรรค และนำไปสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเรียบร้อยแล้ว น่าจะแสดงให้เห็นได้ว่าบุคคลทั้งสามยอมรับแล้วว่าตนเองมีคุณสมบัติครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๐๗ จึงได้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และได้ไปสมัครตามสถานที่ที่คณะกรรมการเลือกตั้งประจำจังหวัดตรังกำหนด

นอกจากนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕ วินิจฉัยคดีอันเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ จนถึงวันที่มีคำวินิจฉัยว่า เป็นการเลือกตั้งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๑๐๔ วรรคสาม และมาตรา ๑๔๔ มาตั้งแต่เริ่มต้นของกระบวนการจัดการเลือกตั้ง คือ ตั้งแต่การกำหนดวันรับสมัครเลือกตั้ง การรับสมัครรับเลือกตั้ง การลงคะแนนเสียง การนับคะแนนเสียง การประกาศผลการเลือกตั้ง และส่งผลถึงการประกาศรับรองผลการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งทั้งหมดต้องเสียไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ การกล่าวหาของผู้ร้องที่ได้กล่าวหาว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ กระทำความผิดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๐๗ (๔) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ , ๓๐ , ๓๑ ๗๔ , ๑๐๐ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ , ๘๖ , ๑๓๗ , ๒๖๗ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) จนเป็นเหตุให้ถูกยื่นเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้มีคำสั่งยุบพรรคตามมาตรา ๖๗ นั้น น่าจะตกไปด้วย เพราะคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญนั้นถือเป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ จึงขอให้ยกคำร้องของผู้ร้อง

คำร้องที่สอง ผู้ร้องยื่นคำร้องและคำร้องแก้ไขเพิ่มเติมคำร้อง รวม ๒ ฉบับ สรุปความได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ จัดตั้งเป็นพรรคการเมืองตามกฎหมาย ปัจจุบันมีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นหัวหน้าพรรค และมีคณะกรรมการบริหารพรรค จำนวน ๔๕ คน

เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ พลตำรวจเอก วาสนา ประธานกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียนพรรคการเมือง มีหนังสือส่งหลักฐานพร้อมสำนวนการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง มาเพื่อให้ผู้ร้องพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ โดยเห็นว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

ข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากหลักฐานที่ส่งมาได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล กรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย กับพวก ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อ นายทะเบียนพรรคการเมืองว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำผิดพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ ขอให้นายทะเบียนพรรคการเมืองร้องต่อผู้ร้องพร้อมเอกสาร เพื่อยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ หากผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ให้นายทะเบียนแต่งตั้ง คณะทำงานเพื่อรวบรวมหลักฐานแล้วส่งไปให้ผู้ร้อง หรือยื่นคำร้องเองต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อบริหารคดี ให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ , ๖๗ ต่อไป

ต่อมาวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ประธานกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง และให้นำคำร้องเรียนของนายฉัฐชัย สิงหนาท กับเรือตรี ฉลาด วรฉัตร พร้อมผู้เสียหาย คำร้องเรียนของนายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล คำร้องเรียนกรณีผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยนายถาวร เสนเนียม รองเลขาธิการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ จัดทำแผ่นปลิว แจกจ่ายที่จังหวัดสงขลา และคำร้องเรียนของนายชนาพัทธ์ ณ นคร มาพิจารณารวมกับคำร้องเรียนของ นายวิจิต กับพวก โดยคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงกำหนดประเด็นตามคำร้องเรียน รวม ๘ ข้อ กล่าวหาว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำการ ดังนี้

(๑) ร่วมกับกลุ่มพันธมิตรเพื่อล้มล้างรัฐบาล

(๒) ขอนายกรัฐมนตรีพระราชทานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

มาตรา ๗

(๓) ไม่ส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง

(๔) นำคนไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ แล้วลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จังหวัดตรัง โดยใส่ร้ายพรรคการเมืองอื่นว่า ว่าจ้างผู้สมัครให้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

(๕) ขัดขวางการลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคอื่นที่จังหวัดสงขลา ปุณณะคม “ระบอบทักษิณ” และให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนในช่องไม่ประสงค์จะลงคะแนน

(๖) ว่าจ้างหัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่าให้ใส่ร้ายพรรคไทยรักไทย

(๗) ว่าจ้างพรรคพัฒนาชาติไทยไม่ให้ส่งผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในจังหวัดภาคใต้

(๘) หนองเหนียว กักขัง นางฐิติมา ภาวะดี ให้ใส่ร้ายพรรคไทยรักไทย

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงสืบสวนสอบสวนพยานหลักฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกร้องที่ ๑ แล้วเห็นว่า ในระหว่างที่พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ มีผลใช้บังคับ ผู้ถูกร้องที่ ๑ และสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำการต่าง ๆ ดังนี้

(๑) เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๕ นายเกียรติ สิทธิอมร อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องที่ ๑ ขึ้นเวทีพันธมิตร โจมตีรัฐบาลและพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคไทยรักไทย ที่สะพานมัจฉาวนรังสรรค์ ว่าเศรษฐกิจยุคทักษิณ โทกระจุกหนึ่กระจาย บริษัทต่าง ๆ ในตลาดหลักทรัพย์ได้ประโยชน์มากกว่าประชาชน มีการทุจริตซ้ำซ้อน

(๒) เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๕ นายอภิสิทธิ์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ปราศรัยต่อประชาชนที่ท้องสนามหลวง กล่าวหาการบริหารงานของพันตำรวจโท ทักษิณ ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า เป็นระบอบทักษิณ ซึ่งไม่มีบัญญัติไว้ในกฎหมายใด ๆ และกล่าวว่า “วันนี้ระบอบทักษิณทำลายประชาธิปไตยแล้ว แทรกแซงองค์กรอิสระ ครอบงำวุฒิสภา แทรกแซงสื่อ” และในวันดังกล่าวนายสุเทพ เลขานุการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ กล่าวโจมตีการบริหารงานของพันตำรวจโท ทักษิณ นายกรัฐมนตรี ว่าเป็นระบอบทักษิณเช่นกัน โดยกล่าวหาว่าระบอบทักษิณว่าเป็นระบอบที่นายทักษิณคุมอำนาจตัดสินใจสั่งการไว้ผู้เดียว ไม่ให้คณะรัฐมนตรีหรือบุคคลใดเข้าร่วมตัดสินใจตามระบบรัฐสภา เข้าไปควบคุมแทรกแซงสื่อมวลชน องค์กรอิสระ เจ้าหน้าที่ของรัฐโดยสิ้นเชิง ไม่ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง แต่ทำเพื่อธุรกิจของตนเองและพวกพ้อง ทำลายระบบคุณธรรมทำให้เกิดความแตกแยกอย่างรุนแรง ปกครองโดยไม่ยึดหลักกฎหมายและเหตุผล ระบอบทักษิณมีการทุจริตคอร์รัปชัน นื้อราษฎรบังหลวง หาประโยชน์ให้พวกพ้อง

(๓) เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๕ นายอลงกรณ์ พลบุตร รองหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ขึ้นเวทีพันธมิตรที่สะพานมอญวานรังสรรค์ กล่าวหาว่า พรรคไทยรักไทยว่าจ้างนางฐิติมาจัดหาผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคเล็กลงสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เรียกร้องให้ผู้ฟังการปราศรัยลงคะแนนเลือกตั้งในช่องไม่ประสงค์จะลงคะแนน และเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๕ นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล และนายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ปราศรัยบนเวทีพันธมิตรที่จังหวัดตรัง กล่าวหาว่าพันตำรวจโท ทักษิณ เป็นคนโกหกหลอกลวง ชำตัดตอนผู้ค้ายาเสพติดจำนวนหลายพันคน ครอบงำองค์กรอิสระ คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการการเลือกตั้ง และศาลรัฐธรรมนูญ และมีกรรมการบริหารและสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ กล่าวโจมตีพันตำรวจโท ทักษิณ ในทำนองเดียวกันอีกหลายแห่ง ประกอบกับนายถาวร เสนเนียม จัดทำแผ่นปลิวที่ระบุชื่อนายถาวรและมีเครื่องหมายของผู้ถูกร้องที่ ๑ เชิญชวนให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนในช่องไม่ประสงค์จะลงคะแนน นอกจากนี้ในการปราศรัยที่ท้องสนามหลวงของนายไตรรงค์ สุวรรณคีรี ได้กล่าวว่า “ถ้าวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ มีการเลือกตั้ง ก็ขอให้ประชาชนกากบาทลงในช่องไม่เลือกผู้ใด” เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งงดเว้นการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคไทยรักไทยหรือพรรคไทยรักไทย หรือพรรคการเมืองอื่นหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองอื่นในกรณีเขตเลือกตั้งใดมีผู้สมัครพรรคอื่นสมัครด้วย ด้วยวิธีการหลอกลวงหรือใส่ร้ายด้วยความเท็จหรือจูงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของผู้สมัครหรือพรรคการเมือง อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๔ (๕)

(๔) เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ก่อนมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร นายอภิสิทธิ์และคณะซึ่งเป็นกรรมการบริหารพรรคและอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ไปพบกับนายสนธิ ลิ้มทองกุล หัวหน้ากลุ่มพันธมิตร และต่อมาได้มีการบริหารพรรค อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ขึ้นบนเวทีของนายสนธิอย่างต่อเนื่อง ทั้ง ๆ เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า นายสนธิและพวกมีพฤติกรรมที่ต้องการขับไล่พันตำรวจโท ทักษิณ

(๕) ออกแถลงการณ์ร่วมกับพรรคชาติไทยและพรรคมหาชนว่าไม่ส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง โดยอ้างว่าพันตำรวจโท ทักษิณ ไม่มาร่วมลงชื่อในสัปดาห์ว่าจะปฏิรูปการเมืองก่อนสมัครรับเลือกตั้ง และอ้างว่าการเลือกตั้งส่อว่าจะไม่บริสุทธิ์ตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีข้ออ้างที่เป็นไปตามกฎหมาย ทั้ง ๆ ที่สามารถส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้แต่กลับไม่ส่งสมัคร ประกอบกับต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๑

โดยกรรมการบริหารพรรคและอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจัดปราศรัยและจัดทำเอกสารแจกจ่ายจำนวนมาก เพื่อณรงค์ให้ประชาชนไม่ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้สมัครคนใดหรือพรรคใด ทั้ง ๆ ที่ตนเองไม่ได้ลงสมัครรับเลือกตั้งแข่งขันด้วยแต่ประการใด และนายชาติ นพวงศ์ ณ อยุธยา ลูกน้องของนายไตรรงค์ ชัดขวางการลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคเล็กที่จังหวัดสงขลา เพื่อมิให้ลงสมัครแข่งขันกับพรรคไทยรักไทย โดยมุ่งหมายให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคไทยรักไทยที่มีผู้สมัครลงสมัครเพียงคนเดียวได้คะแนนเสียงเลือกตั้งไม่ถึงร้อยละยี่สิบของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นอันจะส่งผลให้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้ง มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ครบจำนวนที่จะเปิดการประชุมสภาและไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้

(๖) นายทักษณีย์เป็นผู้นำนางสาวนิภา นางรัชну และนายสุวิทย์ ราษฎรจังหวัดตรัง เดินทางโดยรถยนต์ไปกรุงเทพมหานครเพื่อสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ย้อนหลังไปเดือนตุลาคมถึงพฤศจิกายน ๒๕๔๘ แล้วพากลับไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๙ จากนั้นก็พาบุคคลทั้งสามไปพบกับนายสุเทพ นายถาวรและพวกที่กรุงเทพมหานคร จัดแถลงข่าวว่ามีพรรคการเมืองหนึ่งว่าจ้างให้ลงสมัครรับเลือกตั้งซึ่งเป็นการกล่าวหาพรรคไทยรักไทยว่าจ้างนั่นเอง จากการตรวจหลักฐานทะเบียนพรรคการเมืองของนายทักษณีย์ ปรากฏว่าเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และเป็นผู้ช่วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายสาทิตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เมื่อมีการสอบสวนเรื่องนี้ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งถูกนายสาทิตย์ โทรศัพท์ต่อว่าว่าการสอบสวนให้ทำหนังสือเชิญพยานด้วย พฤติการณ์น่าเชื่อได้ว่านายสาทิตย์ให้การสนับสนุนหรือรู้เห็นเป็นใจให้นายทักษณีย์กระทำความผิดฐานเป็นผู้ใช้ให้บุคคลทั้งสามซึ่งไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยรู้อยู่แล้วว่าตนเป็นผู้ไม่มีสิทธิตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐๐

(๗) นายวรชวริทธิ์ ดันติกริมย์ หัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า และพันตำรวจโท รุทพล เนาวรัตน์ ได้บันทึกภาพและเสียงของนายไทกร พลสุวรรณ ไว้เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๙ โดยที่นายไทกรไม่รู้ตัวมาก่อนว่าจะถูกบันทึก เนื่องจากนายวรชวริทธิ์ถูกนายไทกรข่มขู่ว่าส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งขาดคุณสมบัติ มีความผิด นายไทกรได้เสนอความช่วยเหลือจะให้เงินและหาที่อยู่อาศัยให้ใหม่ โดยขอให้ร่วมแถลงข่าวและกล่าวหาว่ากรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย

อย่างเช่นนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ ให้เงินเพื่อนายบรรจจวริทธิ์ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง นายไทรกรพุดว่าจะ
ปรึกษาหารือกับเลขานุการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ในเรื่องเงินค่าตอบแทนตามที่นายบรรจจวริทธิ์เรียกเรื่อง
จากหลักฐานทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองปรากฏว่านายไทรกรเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ในขณะที่
กระทำการดังกล่าว และนายไทรกรมีการติดต่อประสานงานกับผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยเฉพาะนายสุเทพ
ได้แก่การพานายชวการ โตสวัสดิ์ และนายสุขสันต์ ชัยเทศ เข้าพบนายสุเทพเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
การแก้ไขข้อมูลทะเบียนสมาชิกพรรคพัฒนาชาติไทย นายไทรกรร่วมเดินทางไปกับคณะของนายสุเทพ
เพื่อไปบ้าน นายบุญทวีศักดิ์ อมรสินธุ์ หัวหน้าพรรคพัฒนาชาติไทย จึงมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่านายสุเทพ
เป็นผู้ใช้ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นายไทรกรว่าจ้างนายบรรจจวริทธิ์ให้กล่าวใส่ร้ายพรรคไทยรักไทย
ว่าพรรคไทยรักไทยจ้างให้ผู้สมัครที่ไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
โดยรู้อยู่แล้วว่าตนเป็นผู้ไม่มีสิทธิตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐๐

พฤติกรรมการของนายอภิสิทธิ์ กรรมการบริหารพรรค และสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ดังกล่าว
ประกอบกับนายอภิสิทธิ์เรียกร้องให้ขอพระราชทานนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลพระราชทานตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๗ เป็นการกระทำเพื่อไม่ต้องการให้
การเลือกตั้งเป็นการทั่วไปสามารถดำเนินการไปได้ ไม่ต้องการให้มีรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญเกิดขึ้น
จึงเป็นการกระทำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ตามรัฐธรรมนูญ และเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือ
ศีลธรรมอันดีของประชาชนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑
มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำของหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นตัวแทน
ของผู้ถูกร้องที่ ๑ และเป็นการกระทำของกรรมการบริหารและสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยที่
ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้กระทำการใด ๆ ที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้โต้แย้งหรือระงับ
การกระทำของบุคคลดังกล่าว จึงถือได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นผู้กระทำความผิด ร่วมทำหรือสนับสนุน
การกระทำดังกล่าว

ส่วนข้อกล่าวหาเรื่องว่าจ้างพรรคพัฒนาชาติไทยและหน่วยงานเกี่ยวกัขังนางฐิติมา เห็นว่า
พยานหลักฐานที่ได้จากการสืบสวนสอบสวนยังไม่เพียงพอรับฟังได้ว่ามีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืน
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑

ต่อมาคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงต่อประธานกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียนพรรคการเมือง ประธานกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียนพรรคการเมือง พิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง จึงได้ส่งพยานหลักฐานพร้อมสำนวนการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงมาให้ผู้ร้อง พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗

ผู้ร้องมีคำสั่งให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีผู้เสนอเรื่องให้อัยการสูงสุด ดำเนินการตามความในมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ตามคำสั่ง อัยการสูงสุดที่ ๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๕ พิจารณา คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวมีความเห็นว่า ข้อกล่าวหาและข้อวินิจฉัยของนายทะเบียนพรรคการเมืองบางกรณี ยังไม่อาจถือว่ามี การกระทำความผิดเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ ดังนี้

(๑) กรณีผู้ถูกร้องที่ ๑ เข้าร่วมกับกลุ่มพันธมิตรกู้ชาติกล่าวโจมตีรัฐบาลและประกาศ ขอนายกรัฐมนตรีพระราชทานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๗ นั้น ไม่เป็นการกระทำความผิด เพราะบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด และเสรีภาพ ในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๔ อีกทั้งมิใช่เป็นการกระทำการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ ยังไม่อาจถือว่ามี การกระทำความผิดเป็นการฝ่าฝืน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖

(๒) กรณีผู้ถูกร้องที่ ๑ รณรงค์ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกากบาทลงคะแนนในช่องไม่ประสงค์จะ ลงคะแนนนั้น ไม่ใช่การห้ามมิให้ผู้สมัครหรือผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจะจูงใจให้ผู้มี สิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ตนเองหรือผู้สมัครอื่นหรือพรรคการเมืองใดหรือให้งดเว้น การลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๔ ยังไม่อาจถือว่ามี การกระทำความผิดเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖

(๓) กรณีผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่มีเหตุอันควรนั้น ไม่เป็นการกระทำผิดกฎหมาย เพราะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๒๘ (๒) บัญญัติว่า “การเลิกพรรคการเมือง ทั้งนี้ โดยมีให้นำเอาเหตุที่พรรคการเมืองไม่ส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง หรือเหตุที่ไม่มีสมาชิกของพรรคการเมืองได้รับเลือกตั้งมาเป็นเหตุให้ต้องเลิกหรือยุบพรรคการเมือง” ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ยังไม่อาจถือว่า มีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖

(๔) กรณีกล่าวหาว่าเลขานุการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ หน่วงเหนี่ยวกักขังนางฐิติมา สมาชิกพรรคแผ่นดินไทยและให้ใส่ร้ายว่ากรรมการบริหารพรรคไทยรักไทยได้ว่าจ้างให้สมาชิกพรรคแผ่นดินไทยลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ เพื่อหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องได้คะแนนเสียงถึงร้อยละยี่สิบของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๔ นั้น รับฟังไม่ได้ว่านางฐิติมาถูกบังคับขู่เข็ญเพื่อไปให้การใส่ร้ายพรรคไทยรักไทย ยังไม่อาจถือว่ามีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖

ส่วนข้อกล่าวหาและข้อวินิจฉัยของนายทะเบียนพรรคการเมือง กรณีการกระทำของหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ กรรมการบริหารพรรคและสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่าเป็นการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ มีดังนี้

(๑) นายอภิสิทธิ์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ปราศรัยต่อประชาชนที่ท้องสนามหลวงเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๕ กล่าวหาการบริหารงานของพันตำรวจโท ทักษิณ ว่าเป็น “ระบอบทักษิณ” และกล่าวว่า “วันนี้ระบอบทักษิณทำลายประชาธิปไตยแล้ว แทรกแซงองค์กรอิสระ ครอบงำวุฒิสภา แทรกแซงสื่อ” และในวันเดียวกันนั้น นายสุเทพเลขานุการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้กล่าวโจมตีการบริหารงานของพันตำรวจโท ทักษิณ ว่าเป็นระบอบทักษิณ โดยนอกจากจะกล่าวหาในลักษณะเช่นเดียวกับนายอภิสิทธิ์ แล้วยังกล่าวโจมตีว่าระบอบดังกล่าวเป็นระบอบที่นายกทักษิณคุมอำนาจการตัดสินใจสั่งการแต่ผู้เดียว ไม่ให้คณะรัฐมนตรีหรือบุคคลใดเข้าร่วมตัดสินใจตามระบอบรัฐสภา ไม่ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง แต่ทำเพื่อธุรกิจของตนเองและพวกพ้อง ทำลายระบบคุณธรรม

ทำให้เกิดความแตกแยกอย่างรุนแรง มีการทุจริต คอร์รัปชัน นอกราชธุรกิจบังหลวง และที่กรรมการบริหาร และสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ขึ้นเวทีพันธมิตรทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ในระหว่างวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๕ กล่าวโจมตีพันตำรวจโท ทักษิณ ในลักษณะเช่นเดียวกับ นายอภิสิทธิ์ รวมทั้งกรณีที่นายถาวรกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ จัดทำแผ่นปลิวซึ่งมีเครื่องหมายของผู้ถูกร้องที่ ๑ ระบุว่า “ระบอบทักษิณสร้างความแตกแยกในมวลหมู่พี่น้องประชาชนชาวไทย อย่างไม่เคยมีมาก่อน ทำลายการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งผลให้มีการโกงทั้งโคตร ประเทศชาติสูญเสียวายอย่างใหญ่หลวง... ดังนั้น เพื่อหยุดระบอบทักษิณ เพื่อปราบปรามการโกงทั้งโคตรให้ได้...” นั้น พฤติกรรมตามข้อเท็จจริงดังกล่าวของนายอภิสิทธิ์ กรรมการบริหารพรรค และสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นการสร้างคำว่า “ระบอบทักษิณ” ขึ้นมา เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่ามีการปกครองประเทศไทยโดยระบอบอื่นนอกจากที่กฎหมายรัฐธรรมนูญ กำหนดไว้ อันเป็นการใส่ร้ายพันตำรวจโท ทักษิณ นายกรัฐมนตรี ให้ประชาชนทั่วไปเกลียดชัง ให้เข้าใจว่าเป็น คนชั่ว คนทุจริต และขายชาติ อันมีลักษณะเป็นการใส่ร้ายหรือจู่ใจให้ประชาชน เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของพรรคไทยรักไทย โดยมีเจตนาเพื่อให้ประชาชนงดเว้นการลงคะแนนให้แก่ พรรคไทยรักไทย อันเป็นการกระทำซึ่งต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๔ (๕)

(๒) นายทักษิณ ผู้ช่วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายสาทิตย์ กรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้นำนางสาวนิภา นางรัชฎ และนายสุวิทย์ ราษฎรจังหวัดตรัง เดินทางไปกรุงเทพมหานคร เพื่อสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยร่วมมือกับนางสาวอิสรา หรือพรณรินทร์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ จัดทำหนังสือรับรองของหัวหน้าพรรคการเมือง (ส.ส. ๑๘/ข ๒) รวม ๓ ฉบับ เพื่อนำไปเป็นหลักฐานในการสมัครรับเลือกตั้ง ในการส่งนางสาวนิภา นางรัชฎ และ นายสุวิทย์ ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ในเขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง โดยเอกสารดังกล่าวระบุว่าบุคคลทั้งสามเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่น้อยกว่า ๕๐ วัน อันเป็นเท็จ เนื่องจากนางสาวนิภา นางรัชฎ และนายสุวิทย์ เป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่ถึง ๕๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๐๗ (๔) และต่อมาปรากฏว่านายทักษิณได้พานางสาวนิภา นางรัชฎ และนายสุวิทย์ ไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จังหวัดตรัง

จากนั้นได้พานักลทั้งสามไปพบนายสุเทพ นายถาวร และกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่กรุงเทพมหานคร เพื่อจัดแถลงข่าวว่ามีพรรคการเมืองหนึ่งซึ่งต่อมาหมายถึงพรรคไทยรักไทยว่าจ้างให้บุคคลทั้งสามลงสมัครรับเลือกตั้ง พุทธิการณ์เชื่อได้ว่า นายสาทิตย์ซึ่งเป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ให้การสนับสนุนหรือรู้เห็นเป็นใจให้นายทักษิณัยกระทำการดังกล่าว อันเป็นการใช้ให้บุคคลอื่นกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐๐ เป็นการกระทำอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และเป็นการกระทำอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

(๓) เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา ซึ่งอยู่ในระหว่างวันเวลาที่มีการเลือกตั้งทั่วไปตามพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ นายไทกรในฐานะตัวแทนของนายสุเทพ เลขานุการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ว่าจ้างให้นายวรรณวิทย์ หัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า จัดให้มีการแถลงข่าวใส่ร้ายนายสุวัจน์ กรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย ซึ่งเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคไทยรักไทย ว่าจ้างสมาชิกพรรคชีวิตที่ดีกว่าลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นการใส่ร้ายด้วยความเท็จให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของนายสุวัจน์ เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๔ (๕) เป็นการกระทำอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และเป็นการกระทำอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

(๔) วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลาใหม่ นายถาวร รองเลขานุการและกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ นายวินัย เสนเนียม นายวิรัตน์ กัลยาศิริ นายเจือ ราชสีห์ นายประพร เอกอรุ นายชาติคนสนิทของนายไตรรงค์ รองหัวหน้าพรรค นายคณิต ผดุงอรุณ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

เขารูปช้าง และนายนิสิต ชูโชติช่วง สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ร่วมกันขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนางสาวปีพมา ชายเกตุ นายเกษมสันต์ ยอดสุรางค์ และนายนิติธรรมวัฒน์ รัตนสุวรรณ ที่อาคารรับสมัครภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา เป็นการกระทำอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และเป็นการกระทำอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่า ตามข้อกล่าวหาทั้ง ๔ ข้อ พยานหลักฐานตามที่ปรากฏในสำนวน ตามรายงานการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และความเห็นของประธานกรรมการการเลือกตั้งในฐานะนายทะเบียนพรรคการเมือง มีเหตุผลน่าเชื่อว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยหัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค และสมาชิกพรรค เป็นการกระทำในการดำเนินกิจการทางการเมืองเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยประสงค์มิให้มีการเลือกตั้งทั่วไปตามพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ และเพื่อมิให้มีการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นการกระทำอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

กรณีที่นายทะเบียนพรรคการเมืองมีความเห็นว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำผิด ๖ ข้อ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) แม้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ เห็นว่าการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ เพียง ๔ ข้อ เท่านั้นที่เป็น การกระทำฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) แต่ผู้ร้องเห็นสมควรยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ แล้ว ก็ไม่ใช่กรณีที่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ อีกทั้งคำร้องที่จะยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญได้บรรยายข้อเท็จจริง

โดยละเอียดตั้งแต่มีผู้ร้องเรียน ความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง ความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ความเห็นของนายทะเบียนพรรคการเมืองและความเห็นของผู้ร้อง พร้อมทั้งส่งหลักฐานทั้งหมดเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้นำข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังกล่าวมาประกอบการพิจารณา จึงไม่ต้องส่งเรื่องคืนให้นายทะเบียนพรรคการเมืองตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานต่อไป

ผู้ร้องพิจารณาพยานหลักฐานและสำนวนการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงที่ประธานกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียนพรรคการเมืองส่งมา ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีผู้เสนอเรื่องให้ผู้ร้องดำเนินการตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖๓ แล้วเห็นพ้องด้วยกับคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑) ระหว่างวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นวันเวลาที่มิพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปมีผลใช้บังคับ ผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยคณะกรรมการบริหารพรรคและมติที่ประชุมใหญ่ มีนโยบายไม่ส่งสมาชิกพรรคสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้มีการเลือกตั้งเป็นการทั่วไป ทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งทุกเขตเลือกตั้ง แต่ตามวันเวลาดังกล่าว นายอภิสิทธิ์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ หลายคนได้ร่วมกันจัดให้มีเวทีปราศรัยใส่ร้ายด้วยความเท็จหรือจงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของพันธมิตรเพื่อไทย ทักษิณ หัวหน้าพรรคไทยรักไทย และสมาชิกพรรคไทยรักไทยผู้สมัครรับเลือกตั้งตามพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปดังกล่าวตามสถานที่ต่าง ๆ กัน ในกรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดสงขลา จังหวัดตรัง จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอื่น ๆ หลายแห่งในเขตเลือกตั้ง ชักชวนประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งทั้งที่ไปฟังการปราศรัย และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางสื่อสารมวลชนทุกแขนง ชักจูงให้ประชาชนไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือพรรคการเมืองใดที่ลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปทุกเขตเลือกตั้ง ซึ่งเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๔ (๕) เป็นการกระทำอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และเป็นการกระทำอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ

หรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

(๒) เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕ เวลากลางวัน ซึ่งเป็นวันเวลาที่มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้มีการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ นายทักษิณ สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และเป็นผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายสาทิตย์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเป็นกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้นำนางสาวนิภา นางรัชฎา และนายสุวิทย์ ไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดศรีสะเกษ ตามลำดับ ในฐานะผู้สมัครรับเลือกตั้งของสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยบุคคลดังกล่าวได้รับเงินค่าสมัครและค่าใช้จ่ายจากนายทักษิณ แต่ต่อมาผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดศรีสะเกษ ตรวจสอบพบว่า นางสาวนิภา นางรัชฎา และนายสุวิทย์ มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนเนื่องจากเป็นสมาชิกพรรคการเมืองไม่ครบ ๕๐ วัน หลังจากนั้น นายสุเทพ นายถาวร และกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ กับพวก ได้จัดแถลงข่าวที่ กรุงเทพมหานครกล่าวหาว่า พรรคไทยรักไทยเป็นผู้ว่าจ้างให้นางสาวนิภา นางรัชฎา และนายสุวิทย์ ลงสมัครรับเลือกตั้งอันเป็นความเท็จ ซึ่งความจริงแล้วมีพยานหลักฐานน่าเชื่อได้ว่านายสาทิตย์ มีส่วนรู้เห็นให้การสนับสนุนหรือรู้เห็นเป็นใจให้นายทักษิณกระทำความผิดฐานเป็นผู้ใช้ให้บุคคลทั้งสามซึ่งไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยรู้อยู่แล้วว่าตนเป็นผู้ไม่มีสิทธิตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐๐ เป็นการกระทำอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และเป็นการกระทำการอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

(๓) เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา ซึ่งอยู่ในระหว่างวันเวลาที่มีการเลือกตั้งทั่วไปตามพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ นายไทกรในฐานะตัวแทนของนายสุเทพ เลขาธิการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ว่าจ้างให้นายบรรชิตวิทย์ หัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า จัดให้มีการแถลงข่าวใส่ร้ายนายสุวัจน์ กรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคไทยรักไทย ว่าจ้างสมาชิกพรรคชีวิตที่ดีกว่าลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นการใส่ร้ายด้วยความเท็จให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของนายสุวัจน์ หรือพรรคไทยรักไทย เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๔ (๕) เป็นการกระทำอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และเป็นการกระทำการอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

(๔) เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งมิได้ประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลาหลายเขต เนื่องจากมีผู้สมัครรับเลือกตั้งเพียงคนเดียวและได้คะแนนเสียงน้อยกว่าร้อยละยี่สิบของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตนั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลาใหม่ และกำหนดให้เปิดรับสมัครในวันที่ ๘ และ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ ครั้นต่อมาวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๕.๓๐ นาฬิกา นายชูชาติ ประธานธรรม ได้นำนางสาวปัทมา นายเกษมสันต์ และนายนิติธรรมวัฒน์ สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ (ที่ถูกพรรคคนขอปลดหนี้) ไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลาแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ที่อาคารรับสมัครภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา ได้มีนายถาวร รองเลขาธิการและกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ นายวินัย นายวิรัตน์ นายเจือ และนายประพร ร่วมกับนายชาติ คนสนิทของนายไตรรงค์ รองหัวหน้าและกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ นายคณิต รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขารูปช้าง และนายนิสิต สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ร่วมกันขัดขวางการสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนางสาวปัทมา นายเกษมสันต์ และนายนิติธรรมวัฒน์ อันเป็นการกระทำอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และเป็นการกระทำการอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

การกระทำความดังกล่าวตามข้อ (๑) ถึง (๔) เป็นการกระทำของหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ กรรมการบริหาร และสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งกระทำในการดำเนินกิจการทางการเมืองเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกร้องที่ ๑ เพื่อประสงค์มิให้มีการเลือกตั้งทั่วไปตามพระราชกฤษฎีกายุบ

สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ และเพื่อไม่ให้การเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ ดำเนินการไปได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นการกระทำการอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และเป็นการกระทำการอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยโดยอาศัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๐๗ , ๑๓๖ , ๑๔๔ , ๑๔๕ , ๑๒๗ , ๑๒๘ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) , ๖๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ , ๓๐ , ๓๑ , ๓๔ , ๑๐๐ ขอให้มีการตั้งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เนื่องจากผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยนายอภิสิทธิ์ ห้วนหน้าพรรค ในฐานะเป็นผู้แทนของผู้ถูกร้องที่ ๑ รองหัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค กรรมการบริหารพรรค และสมาชิกพรรค ได้กระทำการอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และกระทำการอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) และขอให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ มีกำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่มิได้ตั้งให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๓

ผู้ถูกร้องที่ ๑ ยืนยันแจ้งแก้ข้อกล่าวหาและแก้ไขคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาสรุปความได้ว่า

(๑) ประเด็นข้อกล่าวหากรณีที่ ๑ เรื่องการปราศรัยใส่ร้ายด้วยความเท็จ หรือจงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยม นั้น ผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นพรรคการเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ต่อสู้เพื่อรักษาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างเข้มแข็งตลอดมา ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ได้เป็นผู้บัญญัติคำว่า “ระบอบทักษิณ” แต่เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไปว่าในช่วงเวลาประมาณ ๕ ปีที่ผ่านมาประเทศไทยภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ เป็นนายกรัฐมนตรี มีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความไม่ไว้วางใจในหมู่ประชาชนชาวไทยจำนวนมากในหลายเรื่อง จึงมีผู้บัญญัติ

พฤติกรรมของการปกครองรูปแบบนี้ว่า “ระบอบทักษิณ” การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ กล่าวถึง “ระบอบทักษิณ” นั้น หาได้เป็นความผิดไม่ และไม่ใช่ว่าผู้ร้องจะนำมากล่าวอ้างเพื่อให้พิจารณาสั่งให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เพราะการกล่าวถึง “ระบอบทักษิณ” ของผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นเพียงการวิพากษ์วิจารณ์และกล่าวถึงในทางการเมือง เกี่ยวกับการบริหารบ้านเมืองตามกรอบแนวคิด ทฤษฎี แนวทางนโยบายและการบริหารจัดการประเทศของพันตำรวจโท ทักษิณ ในฐานะนายกรัฐมนตรี อันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญที่ให้การรับรองคุ้มครองไว้ และตามปณิญาสาทลสิทธิมนุษยชนว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองของสหประชาชาติที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก หาได้มีการกระทำใดของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่เป็นการเกินเลยจากขอบเขตแห่งการใช้สิทธิและเสรีภาพทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแต่อย่างใดไม่

เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ ผู้ถูกร้องที่ ๑ เห็นว่าการประกาศยุบสภาของพันตำรวจโท ทักษิณ ไม่ชอบด้วยเหตุผล กล่าวคือ การบริหารงานของพันตำรวจโท ทักษิณ ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลได้ก่อให้เกิดวิกฤตศรัทธาต่อประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ และเหตุการณ์ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตลอดจนปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง และเกี่ยวข้องกับพันตำรวจโท ทักษิณ โดยตรง โดยเฉพาะกรณีที่ พันตำรวจโท ทักษิณ และครอบครัวได้ขายหุ้นของบริษัท ซินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) อันเป็นธุรกิจในรอบครัวชินวัตรให้แก่บริษัท เทมาเส็ก จำกัด โดยไม่เสียภาษี เป็นเหตุให้สาธารณชน สื่อมวลชน ตลอดจนนักวิชาการวิพากษ์วิจารณ์โจมตีกล่าวหาพันตำรวจโท ทักษิณ และครอบครัวอย่างรุนแรงต่อเนื่อง ต่อมาพันตำรวจโท ทักษิณ กลับประกาศยุบสภาเพื่อหลบหนีการซักฟอกโดยอ้างเหตุผลว่าเกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงในหมู่ประชาชน อันเป็นข้ออ้างที่ไร้เหตุผลมิได้เป็นไปตามครรลองในระบอบประชาธิปไตยและประเพณีที่เคยปฏิบัติในทางการเมืองของประเทศไทย การประกาศยุบสภาของพันตำรวจโท ทักษิณ พฤติการณ์ปรากฏชัดว่ามีการร่วมมือกับคณะกรรมการเลือกตั้งชุดที่มีพลตำรวจเอก วาสนา เป็นประธาน วางแผนการเพื่อช่วยเหลือพรรคไทยรักไทย จึงใจเอาเปรียบพรรคการเมืองอื่น ๆ รวมทั้งผู้ถูกร้องที่ ๑ และการดำเนินการเลือกตั้งของคณะกรรมการเลือกตั้งส่อไปในทางขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ไม่สุจริตและเที่ยงธรรม ประกอบกับการยุบสภาครั้งนี้ไม่ได้เป็นไปเพื่อแก้ปัญหาของประเทศชาติ แต่เป็นการกระทำเพื่อฟอกตัวเอง ด้วยเหตุดังกล่าว

ผู้ถูกร้องที่ ๑ รวมทั้งพรรคชาติไทย และพรรคมหาชน จึงมีมติร่วมกันไม่ส่งผู้สมัครลงสมัครรับเลือกตั้ง ในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ เป็นเหตุให้ พันตำรวจโท ทักษิณ และสมาชิกพรรคไทยรักไทยไม่พอใจ จึงได้ออกแถลงการณ์หาเสียงทั่วประเทศกล่าวหาประธานผู้ถูกร้องที่ ๑ ว่าเป็นผู้ทำลายประชาธิปไตยและละเมิดรัฐธรรมนูญ เล่นการเมืองโดยไม่เคารพกติกา ทำลายเศรษฐกิจของบ้านเมืองให้เสียหาย ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงจำเป็นต้องจัดการปราศรัยให้ประชาชนรับทราบความจริง และชี้แจงข้อกล่าวหาที่ พันตำรวจโท ทักษิณ และบรรดาสมาชิกพรรคไทยรักไทยได้ใส่ความผู้ถูกร้องที่ ๑ การกล่าวปราศรัย และแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ในทางการเมืองของผู้ถูกร้องที่ ๑ ยังเป็นการแสดงความคิดเห็น โดยสุจริต ดิขุม วิพากษ์วิจารณ์การบริหารงานของพันตำรวจโท ทักษิณ ในฐานะที่เป็นบุคคลสาธารณะ อันเป็นสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกร้องที่ ๑ ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและในฐานะที่เป็นพรรคการเมือง ฝ่ายค้าน เป็นการดำเนินการทางการเมืองตามวิถีทางในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข การจัดปราศรัยของผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ว่าจะในกรุงเทพมหานครหรือในส่วนภูมิภาค ตามจังหวัดต่าง ๆ เป็นการกระทำที่ไม่เป็นความผิดต่อกฎหมาย แต่อย่างใด ไม่มีข้อความใดอันเป็นเท็จ กล่าวหาหรือใส่ร้ายพันตำรวจโท ทักษิณ หรือพรรคไทยรักไทยโดยปราศจากความเป็นจริง ไม่มีการ กระทำใดอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ของประชาชน ไม่มีผลเป็นการกระทำเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขโดยวิถีทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด

ตามที่ผู้ร้องกล่าวหาว่า นายอภิสิทธิ์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ปราศรัยต่อประชาชน ที่ท้องสนามหลวง กล่าวหาการบริหารงานของ พันตำรวจโท ทักษิณ ว่าเป็น “ระบอบทักษิณ” และ กล่าวหาว่า “วันนี้ระบอบทักษิณทำลายประชาธิปไตยแล้ว แทรกแซงองค์กรอิสระ ครอบงำวุฒิสภา แทรกแซงสื่อ” ผู้ถูกร้องที่ ๑ ชี้แจงว่า

ก) กรณีเรื่องทำลายประชาธิปไตย การปราศรัยดังกล่าวของนายอภิสิทธิ์ หัวหน้าพรรค สมาชิกหรือกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นการแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์ตามสิทธิทางการเมือง เป็นการชี้แจงและให้ข้อเท็จจริงแก่ประชาชน โดยชี้ให้เห็นถึงการกระทำของนายกรัฐมนตรี และการบริหารบ้านเมืองที่เป็นปัญหา อันมีลักษณะไม่เคารพและไม่เป็นไปตามวิถีทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งพฤติกรรมของพันตำรวจโท ทักษิณ ตลอดระยะเวลา ๕ ปี ที่บริหารบ้านเมือง

ก็ล้วนแต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการทำลายหลักการของระบอบประชาธิปไตยในหลายกรณี ใช้เสียงข้างมากในสภาผลักดันให้กฎหมายที่รัฐบาลเสนอผ่านสภาผู้แทนราษฎร ทั้ง ๆ ที่กฎหมายนั้นมีข้อผิดพลาดจนเป็นผลให้พระราชบัญญัติฉบับไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธย และพันตำรวจโท ทักษิณ ยังมีพฤติกรรมที่แสดงออกโดยแจ้งชัดว่าไม่ได้ให้ความสำคัญแก่รัฐสภา ไม่เคารพกฎกติกาประชาธิปไตยที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ทำลายความเชื่อมั่นของระบบรัฐสภา ทำลายเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา แม้จะปรากฏว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาได้ตั้งกระทู้ถามพันตำรวจโท ทักษิณ เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินแทบทุกนัดของการประชุม กลับปรากฏว่าพันตำรวจโท ทักษิณ ไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้และไม่ยอมมาตอบกระทู้ถามของสมาชิกรัฐสภา อันเป็นการกระทำที่สอดคล้องว่าพันตำรวจโท ทักษิณ ไม่ได้ให้ความสำคัญ แก่ระบบรัฐสภาและไม่ให้เกียรติสถาบันนิติบัญญัติ

ข) กรณีการแทรกแซงองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ตลอดระยะเวลา ๕ ปีที่ พันตำรวจโท ทักษิณ เป็นนายกรัฐมนตรี ปรากฏข้อเท็จจริงว่า องค์กรอิสระทั้งหลายตามรัฐธรรมนูญ เช่น ศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) ได้ถูกแทรกแซง ครอบงำ โดยอำนาจฝ่ายการเมืองมาโดยตลอด ตั้งแต่กระบวนการสรรหา การแต่งตั้ง การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด จนทำให้การปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรอิสระดังกล่าวขาดความเป็นอิสระและเที่ยงธรรม เป็นการทำลายเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ พฤติกรรมแทรกแซงองค์กรอิสระดังกล่าวเกิดขึ้น โดยการกระทำของ พันตำรวจโท ทักษิณ และบุคคลใกล้ชิดตนเองในหลายกรณี

ค) กรณีการครอบงำวุฒิสภา เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า พันตำรวจโท ทักษิณ ได้เข้าไปแทรกแซงและครอบงำการทำงานของวุฒิสภาเพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาเสียงข้างมากมีมติในหลายเรื่องเป็นไปตามความต้องการของพันตำรวจโท ทักษิณ และรัฐบาลตลอดมา อาทิ การลงมติเลือกบุคคลเข้ารับตำแหน่งเป็นกรรมการในองค์กรอิสระต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญก็มีการลงมติตามที่รัฐบาลต้องการทุกครั้ง และเป็นที่ยอมรับทั่วไปว่าสมาชิกวุฒิสภาลงมติโดยมีการกำหนดตัวบุคคล (บล็อกโหวต) ตามความต้องการของพันตำรวจโท ทักษิณ และรัฐบาลพรรคไทยรักไทย

ง) กรณีการแทรกแซงสื่อ ภายใต้การบริหารของ พันตำรวจโท ทักษิณ ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ปรากฏว่าสื่อมวลชนทุกสาขาได้ถูกแทรกแซง ครอบงำจากพันตำรวจโท ทักษิณ และรัฐบาลพรรคไทยรักไทย โดยปรากฏพฤติกรรมว่า พันตำรวจโท ทักษิณ และรัฐบาลพรรคไทยรักไทยได้เข้าควบคุมหรือส่งคนสนิท เข้าควบคุมสั่งการให้สถานีวิทยุเครือข่ายกรมประชาสัมพันธ์ สถานีวิทยุโทรทัศน์ทุกช่องทำการเสนอข่าว ของ พันตำรวจโท ทักษิณ และรัฐบาลแต่ฝ่ายเดียวทุกวัน กีดกันและห้ามมิให้นำเสนอข่าวของฝ่ายค้าน หรือบุคคลที่มีความคิดเห็นแตกต่าง หากหนังสือพิมพ์ฉบับใดเสนอข่าวที่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาล ผู้บริหารหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นก็จะถูกกดดันแก่ง เช่น ถูกถอนการโฆษณา หรือถูกคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน (ป.ป.ง.) เข้าตรวจสอบฐานะทางการเงินเพื่อให้เกิดความกลัวและ เสียชื่อเสียง สำหรับผู้ดำเนินรายการวิทยุและโทรทัศน์รายใดที่รัฐบาลทักษิณไม่อาจควบคุมสั่งการได้ หรือดำเนินรายการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ก็จะถูกปลดหรือถอดออกจากการดำเนินรายการ ข้อเท็จจริง เรื่องการคุกคามแทรกแซงสื่อได้ปรากฏให้เห็นและเกิดขึ้นอย่างรุนแรงในยุคของรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ปราศรัยยับยั้งประเด็นปัญหาดังกล่าวนี้ขึ้นมาวิพากษ์วิจารณ์และ เรียกร้องให้รัฐบาลยุติการกระทำดังกล่าวยอมเป็นสิทธิโดยชอบธรรม เพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพ ของประชาชน สื่อมวลชน อันเป็นประโยชน์ของประเทศชาติและสาธารณชนโดยแท้ หากได้เป็นการใส่ร้าย พันตำรวจโท ทักษิณ หรือพรรคไทยรักไทยโดยปราศจากความจริงแต่อย่างใดไม่

กรณีนายสุเทพ เลขานุการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ กล่าวปราศรัยถึงระบอบทักษิณ ว่าเป็นระบอบที่ พันตำรวจโท ทักษิณ คุมอำนาจการตัดสินใจสั่งการแต่ผู้เดียว ไม่ได้ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชน แต่ทำเพื่อธุรกิจของตนเองและพวกพ้อง ทำลายระบบคุณธรรม ทำให้เกิดความแตกแยกอย่างรุนแรง มีการทุจริต คอร์รัปชัน นอกราชการบังหลวง ผู้ถูกร้องที่ ๑ ชี้แจงว่า

ก) กรณี พันตำรวจโท ทักษิณ คุมอำนาจตัดสินใจสั่งการแต่ผู้เดียว ทำลายระบบคุณธรรม ก่อให้เกิดความแตกแยกอย่างรุนแรง เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า การบริหารงานของรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ อำนาจการบริหาร สั่งราชการ และการตัดสินใจในการดำเนินนโยบายใด ๆ ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของ พันตำรวจโท ทักษิณ แต่เพียงผู้เดียว รัฐมนตรีของรัฐบาลมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ น้อยมาก นอกจากนี้สภาผู้แทนราษฎรซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคไทยรักไทย เป็นจำนวนเสียงข้างมากโดยเด็ดขาดก็ตกอยู่ภายใต้การครอบงำสั่งการของ พันตำรวจโท ทักษิณ และ ผู้ใกล้ชิด เป็นผู้กำหนดทิศทางและแนวทางในการลงมติในสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนประเด็นเรื่องการทำลายระบบคุณธรรมก็มีผลสืบเนื่องจากพฤติกรรมที่แสดงออกโดยชัดเจนของพันตำรวจโท ทักษิณ เอง ในการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายตำแหน่งสำคัญ ๆ ของกองทัพ ตำรวจ และข้าราชการประจำ โดยพันตำรวจโท ทักษิณ ใช้ระบบอุปถัมภ์ ไม่ได้ใช้ระบบคุณธรรม ไม่คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ และอาวุโส เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไปในหมู่ข้าราชการทุกกระทรวง ทบวง กรม ว่าการจะให้ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ได้เลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งสำคัญ ๆ นั้นต้องวิ่งเต้นเข้าหาผู้มีอำนาจทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ตัวพันตำรวจโท ทักษิณ หรือภริยา และบรรดาญาติพี่น้องผู้ใกล้ชิดของบุคคลทั้งสอง อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมแห่งการทำลายระบบคุณธรรม คุณงามความดี สร้างความแตกแยกในหมู่ข้าราชการทุกภาคส่วน การวิพากษ์วิจารณ์เรื่องดังกล่าวนี้ จึงมิใช่เป็นการใส่ร้ายด้วยข้อความอันเป็นเท็จแต่อย่างใด

ข) กรณีที่การปกครองในระบอบทักษิณ ก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้ง แตกแยกอย่างรุนแรงในสังคมอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน นั้น ความจริงที่ปรากฏให้เห็นจนเกิดเป็นวิกฤตของบ้านเมืองในช่วงที่พันตำรวจโท ทักษิณ บริหารประเทศไม่ว่าในกรณีเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ นำมาซึ่งการสูญเสียชีวิตเลือดเนื้อของพี่น้องประชาชนทั้งไทยพุทธและไทยมุสลิม ล้วนมีสาเหตุมาจากความผิดพลาดของรัฐบาลพันตำรวจโท ทักษิณ นอกจากนี้พันตำรวจโท ทักษิณ ได้ประกาศนโยบายปราบปรามยาเสพติดโดยถือเป็นวาระแห่งชาติ ในการประกาศสงครามขึ้นแตกหักเพื่อเอาชนะยาเสพติดแบบดาต่อดา ฟันต่อฟัน พันตำรวจโท ทักษิณ ได้มอบหมายและชี้แจงนโยบายต่อเจ้าหน้าที่ระดับสูงเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ ให้ดำเนินการอย่างเด็ดขาด โดยใช้ถ้อยคำชี้แนะ ปลุกเร้าและกดดันให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหวนกลับไปใช้ความรุนแรงนอกกรอบกฎหมาย หลีกเลี่ยงกระบวนการยุติธรรม และหลักนิติธรรม ดังนั้นกรณีที่มีการฆ่าตัดตอนประชาชนเสียชีวิตไป ๒,๕๐๐ คน จึงเป็นไปตามความต้องการและคำสั่งของพันตำรวจโท ทักษิณ อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

นอกจากนี้เมื่อมีประชาชนจำนวนมากแสดงความคิดเห็นคัดค้านการบริหารงานที่ไม่ชอบธรรมของรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ก็ได้ดำเนินการจัดตั้งและแบ่งแยกประชาชนโดยใช้อำนาจและเจ้าหน้าที่ กลไกของรัฐบาลไปสนับสนุนประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งให้มาต่อต้านคัดค้านผู้ที่มีความคิดเห็นแตกต่างจากตน โดยไม่ฟังเสียงคัดค้านวิพากษ์วิจารณ์เสนอแนะของประชาชน สื่อมวลชน นักวิชาการ บุคคลสำคัญผู้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชน ก่อให้เกิดความขัดแย้งแตกแยกในสังคมไทยอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน นอกจากพฤติกรรมดังกล่าวแล้ว พันตำรวจโท ทักษิณ และรัฐบาลพรรค

ไทยรักไทย ยังได้พูดและแสดงออกต่อประชาชนและสื่อมวลชนหลายครั้ง จังหวัดใดที่สนับสนุนและเลือกพรรคไทยรักไทย รัฐบาลก็จะจัดสรรงบประมาณไปเพื่อการพัฒนาจังหวัดนั้น ๆ ก่อน คำพูดของ พันตำรวจโท ทักษิณ ดังกล่าวนำมาซึ่งความแตกแยกในสังคมอย่างรุนแรง

ก) กรณีการปราศรัยหรือวิพากษ์วิจารณ์ว่า รัฐบาลพันตำรวจโท ทักษิณ ไม่ได้ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง แต่ทำเพื่อธุรกิจของตนเองและพวกพ้อง นั้น เช่น กรณีที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท ซินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) คือบุคคลในครอบครัวของพันตำรวจโท ทักษิณ และบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดได้ขายหุ้นส่วนใหญ่และกิจการของบริษัทในเครือทั้งหมด ให้แก่บริษัท เทมาเส็ก จำกัด ประเทศสิงคโปร์ เป็นเงิน ๑๓,๓๐๐ ล้านบาท โดยหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษีให้แก่รัฐ กรณีบริษัท ซินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) ที่ได้รับสัมปทานดำเนินธุรกิจดาวเทียมไอ พี สตาร์ อันเป็นธุรกิจของพันตำรวจโท ทักษิณ และครอบครัว ได้รับการยกเว้นไม่เสียภาษี ซึ่งเทียบเท่ากับสิทธิประโยชน์สูงสุดที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้แก่การลงทุนที่ลงทุนในเขต ๓ ซึ่งเป็นเขตท้องที่ห่างไกล ทุรกันดาร ทำให้ได้รับประโยชน์จากการดังกล่าวเป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่า ๑๖,๔๕๕ ล้านบาท โดยพันตำรวจโท ทักษิณ ในฐานะนายกรัฐมนตรี และเป็นประธานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยตำแหน่งได้ผลักดันให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีมติยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉพาะรายได้ที่ได้รับจากต่างประเทศเป็นเวลา ๘ ปี ให้แก่บริษัท ซินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) ทำให้รัฐต้องสูญเสียรายได้ที่จะได้รับเงินภาษี เป็นเงิน ๑๖,๔๕๕ ล้านบาท ส่อเจตนาเป็นการทุจริตเชิงนโยบายของ พันตำรวจโท ทักษิณ หรือกรณีสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ภายหลังจากที่บริษัท ซินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้เข้ามาถือหุ้นรายใหญ่แล้ว ก็ปรากฏว่ามีการลดค่าสัมปทาน และเปลี่ยนแปลงการจัดผัง และสัดส่วนรายการเสียใหม่ ทำให้กลุ่มบริษัท ซินคอร์ปอเรชั่นผู้ถือหุ้นรายใหม่ได้รับประโยชน์จากการเสนอลดค่าสัมปทาน ทำให้รัฐขาดรายได้เป็นเงินประมาณ ๑๗,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งในทำนองกลับกัน ทำให้กลุ่มธุรกิจซินคอร์ปอเรชั่นได้รับผลประโยชน์เป็นเงินประมาณ ๑๗,๐๐๐ ล้านบาท และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนผังและสัดส่วนรายการแล้วทำให้สถานีโทรทัศน์ไอทีวี นำเสนอรายการละครและรายการบันเทิงอื่นได้มากขึ้น ส่งผลให้เจ้าของกิจการได้รับประโยชน์จากค่าโฆษณามากขึ้น ทำให้หุ้นของบริษัท ไอทีวี ในตลาดหลักทรัพย์มีมูลค่าสูงขึ้น ย่อมเป็นประโยชน์แก่ผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ คือกลุ่มบริษัท ซินคอร์ปอเรชั่นของครอบครัวพันตำรวจโท ทักษิณ นั่นเอง

ง) กรณีปัญหาการทุจริต คอร์รัปชัน นอกราชการบังหลวง ภายใต้การบริหารงานของรัฐบาลทักษิณ นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงเกิดขึ้นมากมาย เช่น กรณีการทุจริตจากโครงการจัดซื้อเครื่องตรวจจับวัตถุระเบิด ซีทีเอ็กซ์ และการทุจริตจากงานประมูลก่อสร้างหรือติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในสนามบินสุวรรณภูมิ หรือกรณีรัฐบาลพันตำรวจโท ทักษิณ สั่งการให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า (เอ็กซิมแบงก์) ปลดปล่อยเงินกู้ให้แก่รัฐบาลพม่าเป็นจำนวนเงิน ๔,๐๐๐ ล้านบาท โดยไม่มีหลักประกันจากรัฐบาลพม่า และรัฐบาลไทยโดยกระทรวงการคลังต้องชดเชยส่วนต่างของดอกเบี้ยให้ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏภายหลังว่า รัฐบาลพม่าได้ใช้เงินดังกล่าวส่วนหนึ่งมาซื้อวัสดุอุปกรณ์ระบบโทรคมนาคมจากบริษัทธุรกิจของ ครอบครัวพันตำรวจโท ทักษิณ และว่าจ้างบริษัทผู้ใกล้ชิดพันตำรวจโท ทักษิณ ไปปฏิบัติงานจ้างทำงาน หลายโครงการในประเทศพม่า อันเป็นการแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองและพวกพ้องในอีกรูปแบบหนึ่ง หรือกรณีการทุจริตเชิงนโยบายจากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เช่น การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ก็ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีกลุ่มธุรกิจที่เป็นพวกพ้องกับรัฐบาลพรรคไทยรักไทยได้ผลประโยชน์จากการ จัดสรรหุ้นไปเป็นจำนวนมาก และเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากผลประกอบการที่ทำกำไรนับแสนล้านบาท จากรัฐวิสาหกิจด้านพลังงานของรัฐ และยังมีความพยายามที่จะแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และรัฐวิสาหกิจด้านสาธารณสุขปโภคในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง ทั้งดำเนินการไปในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมาย จนศาลปกครองมีคำสั่งให้ยุติการจัดจำหน่ายหุ้นและการแปรรูปการไฟฟ้า ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีการแก้กรอบการแปรสัญญากิจการโทรคมนาคมใหม่โดยได้นำ เรื่องเสนอเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตรา ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๔๖ อนุมัติให้จัดเก็บภาษีสรรพสามิตกิจการโทรคมนาคมไม่เกินร้อยละ ๕๐ เพื่อช่วยเหลือ เอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัท แอดวานซ์อินโฟร์เซอริวิต จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่พันตำรวจโท ทักษิณ และครอบครัวก่อตั้งขึ้นเพื่อประกอบธุรกิจโทรศัพท์มือถือ ไม่ต้องจ่ายค่าสัมปทานให้แก่รัฐ ในอัตราร้อยละ ๒๕ ของรายได้ ทำให้รัฐสูญเสียรายได้จำนวนมหาศาล

กรณีที่นายถาวร กรรมการบริหารพรรค จัดทำแผ่นปลิวซึ่งมีเครื่องหมายของผู้ถูกร้องที่ ๑ ระบุว่า “ระบอบทักษิณสร้างความแตกแยกในมวลหมู่พี่น้องประชาชนชาวไทยอย่างไม่เคยมีมาก่อน ทำลายการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งผลให้มีการโกงทั้งโคตร ประเทศชาติสูญเสียอย่างใหญ่หลวง... ดังนั้น เพื่อหยุดระบอบทักษิณ เพื่อปราบปรามการโกงทั้งโคตร ให้ได้...” นั้น ผลการสืบสวนสอบสวนของคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง ได้ข้อสรุป

รับฟังเป็นยุติดังกล่าวแล้วว่าไม่เป็นความผิด จึงได้จัดทำรายงานผลการสืบสวนสอบสวนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ลงนามโดยนายไพฑูรย์ เนติโพธิ์ ข้อความที่ปรากฏตามแผ่นปลิวซึ่งมีข้อความตามที่ผู้ร้องได้นำมาเป็นข้อกล่าวหาผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงเป็นข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติแล้วว่าการกระทำดังกล่าวนั้นไม่เป็นความผิดแต่อย่างใด แต่คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงชุดที่มีนายสุริยา ทรงวิทย์ เป็นประธาน ยังนำเอากรณีดังกล่าวมากล่าวหาผู้ถูกร้องที่ ๑ อีก แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่จะกล่าวหาผู้ถูกร้องที่ ๑ อย่างไรก็ดี ผลไม่เป็นธรรมและมีเจตนาถั่นแกล้งผู้ถูกร้องที่ ๑

ดังนั้น กรณีการกล่าวปราศรัยของหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ได้กล่าวปราศรัยเกี่ยวกับการกระทำและพฤติกรรมของพันตำรวจโท ทักษิณ ชลูดระยะเวลาที่ได้บริหารประเทศ จึงเป็นเรื่องจริงทั้งสิ้น สมควรที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ จะได้นำกล่าวชี้แจงแก่ประชาชนในฐานะเจ้าของประเทศให้ตระหนักและเข้าใจถึงคำว่า “ระบอบทักษิณ” จึงถือว่าคำปราศรัยของกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ในส่วนนี้นอกจากจะเป็นการตอบโต้พันตำรวจโท ทักษิณ และพรรคไทยรักไทยในทางการเมือง และเป็นกรกระทำเพื่อป้องกันส่วนได้เสียของผู้ถูกร้องที่ ๑ และประชาชน ยังถือว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต ดิชมด้วยความเป็นธรรมในฐานะที่ พันตำรวจโท ทักษิณ เป็นบุคคลสาธารณะ และผู้ถูกร้องที่ ๑ ในฐานะเป็นพรรคการเมืองฝ่ายค้านมีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะวิพากษ์วิจารณ์นายกรัฐมนตรีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ทั้งข้อความที่กล่าวปราศรัยก็เป็น การตอบโต้กันในทางการเมือง อันถือเป็นเรื่องระหว่างพรรคการเมืองที่สามารถกระทำได้ตามระบอบประชาธิปไตย มิใช่เป็นการกระทำเพื่อล้มล้างระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน อันเป็นเหตุให้ผู้ร้องนำเรื่องนี้มาร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ยุบผู้ถูกร้อง ที่ ๑ ได้

(๒) ประเด็นข้อกล่าวหากรณีที่ ๒ เรื่องนายสาทิตย์ ใ้การสนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้นายทักษิณย์กระทำความผิดฐานเป็นผู้ใช้ให้นางสาวนิภา นางรัชฎ และนายสุวิทย์ไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยรู้อยู่แล้วว่าตนเป็นผู้ไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง นั้น ผู้ถูกร้อง ที่ ๑ และนายสาทิตย์ไม่เคยใช้ ใ้การสนับสนุนหรือรู้เห็นเป็นใจให้นายทักษิณย์ กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาของผู้ร้อง และผู้บริหารผู้ถูกร้องที่ ๑ นอกจากนายสาทิตย์ไม่มีผู้ใดรู้จักหรือมีความสัมพันธ์ใด ๆ กับนายทักษิณย์มาก่อน การกระทำใด ๆ ของนายทักษิณย์ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใด ๆ แก่นายสาทิตย์

หรือผู้ถูกร้องที่ ๑ ข้อกล่าวหาของประธานกรรมการการเลือกตั้งในฐานะนายทะเบียนพรรคการเมือง และข้อกล่าวหาของผู้ร้องขัดกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในทางสอบสวนของคณะกรรมการสืบสวน สอบสวนข้อเท็จจริง กล่าวคือ ผู้ร้องกล่าวหาว่านายทักษัญ ได้นำบุคคลทั้งสามไปสมัครรับเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยบุคคลดังกล่าวได้รับเงินค่าสมัครจากนายทักษัญทั้งที่ ข้อเท็จจริงตามสำนวนการสอบสวน บุคคลทั้งสามต่างให้การสอดคล้องกันว่าได้รับเงินค่าสมัครจาก ผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่โรงแรมลิเบอร์ตี้ กรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของนางสาวอิสรา หรือพรณรินทร์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ให้สัมภาษณ์ทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๓ ในรายการ เรื่องเล่าเช้านี้ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๕ ว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นผู้จ่ายเงินค่าสมัครให้ “ในส่วนของ จังหวัดตรังพรรคจ่ายเพราะว่าทางผู้สมัครไม่พร้อม ทางพรรคเลยจ่ายเงินให้”

นอกจากนี้ยังปรากฏข้อเท็จจริงทำนองเดียวกันเกิดขึ้นที่จังหวัดปัตตานี โดยนายปฐม เทียนสิน ได้ร้องเรียนต่อนายสุเทพว่าได้รับการติดต่อให้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๒ เช่นเดียวกับกรณีดังกล่าวข้างต้น นายสุเทพจึงได้แนะนำให้ทำหนังสือลาออกจากสมาชิกพรรค ผู้ถูกร้อง ที่ ๒ กรณีนี้แสดงให้เห็นชัดเจนว่า การลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ บุคคลต่าง ๆ ที่ขาดคุณสมบัติในจังหวัดอื่นของผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นเรื่องระหว่างผู้สมัครกับ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ทั้งสิ้นโดยที่ไม่มีผู้อื่นเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ผู้ถูกร้องที่ ๑ และนายสาทิตย์มิได้มีส่วนให้การสนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐๐ การกระทำใด ๆ ของบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวตามคำร้องของผู้ร้องล้วนเป็นการกระทำของบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกร้องที่ ๑ หรือบุคคลผู้มีอำนาจกระทำการแทนและมีผลผูกพัน ผู้ถูกร้องที่ ๑ แต่อย่างใด

(๓) ประเด็นข้อกล่าวหากรณีที่ ๓ เรื่องนายไทรในฐานะตัวแทนของนายสุเทพ เลขานุการพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๑ ว่าจ้างนายวรชวริทธิ์ หัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่าจัดให้มีการแถลงข่าวเพื่อให้ใส่ร้ายนายสุวัจน์ กรรมการบริหารพรรคไทยรักไทยและผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคไทยรักไทย ว่าได้จ้างสมาชิกพรรคชีวิตที่ดีกว่าลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นการใส่ร้าย ด้วยความเท็จให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของนายสุวัจน์ นั้น นายไทรไม่ใช่ตัวแทนของนายสุเทพ และไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมืองของผู้ถูกร้องที่ ๑ นายสุเทพไม่เคยยอมรับหรือรับสมอ้าง

เอาประโยชน์จากคำพูดและการกระทำของนายไทร และไม่เคยแสดงออกโดยแจ้งชัดหรือโดยปริยาย หรือในทางใดเพื่อแสดงให้บุคคลโดยทั่วไปเข้าใจว่านายไทรเป็นตัวแทนของตนหรือเป็นตัวแทนของผู้ร้องที่ ๑ ทั้งนี้ แถบบันทึกการสนทนาระหว่างนายไทรกับ นายบรรชวีรวิทย์ตามที่ผู้ร้องนำมาอ้างนั้น นายไทรอ้างแต่เพียงฝ่ายเดียวว่าเป็นตัวแทนของนายสุเทพ อีกทั้งตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง เห็นได้ว่านายไทรไม่ได้ว่าจ้างให้นายบรรชวีรวิทย์ หัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่าจัดให้มีการแถลงข่าวใส่ร้ายนายสุวัจน์ หรือพรรคไทยรักไทย

การที่นายบรรชวีรวิทย์กล่าวหาผู้ร้องที่ ๑ น่าจะมีมูลเหตุจงใจในการที่จะให้คณะกรรมการเลือกตั้งช่วยเหลือให้ตนพ้นผิดจากการที่ตนในฐานะหัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่าได้ลงลายมือชื่อในหนังสือรับรองส่งสมาชิกพรรคชีวิตที่ดีกว่าลงสมัครรับเลือกตั้งโดยทราบอยู่แล้วว่าสมาชิกผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ซึ่งจะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย จึงได้ร่วมสมคบกันในการกล่าวหาผู้ร้องที่ ๑ เพื่อให้มีการยุบพรรคผู้ร้องที่ ๑ นอกจากนี้ผู้ร้องที่ ๑ และนายสุเทพไม่เคยร้องเรียนว่าพรรคไทยรักไทยว่าจ้างพรรคชีวิตที่ดีกว่าส่งผู้สมัครลงรับเลือกตั้งเพื่อหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องใช้หลักเกณฑ์การได้คะแนนเสียงร้อยละยี่สิบ และเหตุการณ์ตามแถบบันทึกที่บันทึกการพูดคุยระหว่างนายไทรกับ นายบรรชวีรวิทย์ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นวันเวลาหลังจากที่ นายสุเทพได้ทราบแล้วว่าคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงชุดที่มีนายนาม ยิ้มแย้ม เป็นประธาน ได้สรุปผลการสืบสวนสอบสวนรายงานต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้วว่า พรรคไทยรักไทยว่าจ้างพรรคพัฒนาชาติไทย และพรรคแผ่นดินไทยจริงตามที่นายสุเทพร้องเรียน ดังนั้น จึงไม่มีมูลเหตุจงใจใด ๆ ให้นายสุเทพต้องไปหาเอกสารพยานใด ๆ เพิ่มเติมจากหัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่าเพื่อประกอบเรื่องร้องเรียนเดิม และหลังจากที่ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๐ และ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๕ แล้ว นายสุเทพก็ไม่ได้ทำเรื่องร้องเรียนใหม่แต่อย่างใด

(๔) ประเด็นข้อกล่าวหากรณีที่ ๔ เรื่อง กรรมการบริหารพรรคผู้ร้องที่ ๑ หรืออดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลาพรรคผู้ร้องที่ ๑ เป็นตัวการ หรือให้ความช่วยเหลือ หรือสนับสนุนหรือกระทำใด ๆ อันเป็นการขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งที่จังหวัดสงขลาเมื่อวันที่ ๘ และ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ นั้น ผู้ร้องที่ ๑ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ร้องที่ ๑ หรือกรรมการบริหารพรรคผู้ร้องที่ ๑ ไม่ได้รู้เห็น สนับสนุน ช่วยเหลือ กระทำการใด ๆ ในการชุมนุมของประชาชน ณ สถานที่รับสมัครเลือกตั้งในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตภาคใต้

จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๘ และ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม การชุมนุมดังกล่าว นำโดยนายชาติกับพวก ซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับใคร ๆ กับ ผู้ถูกร้องที่ ๑ การที่ผู้ร้องอ้างว่านายชาติเป็นคนสนิทของนายไตรรงค์ รองหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นการกล่าวอ้างที่เลื่อนลอยไม่มีเหตุผลและเป็นเท็จ เพียงแต่ในอดีตเมื่อประมาณ ๖ ปีที่แล้ว นายชาติเคยมีส่วนร่วม กับ คณะทำงานของนายไตรรงค์ กรณีจะพิจารณาว่าการกระทำของนายชาติเกี่ยวข้องกับนายไตรรงค์หรือไม่ ผูกพันเกี่ยวข้องกับผู้ถูกร้องที่ ๑ หรือไม่ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเฉพาะกรณีนี้ เท่านั้น ซึ่งในทางการสืบสวนสอบสวนก็ไม่ปรากฏว่านายไตรรงค์ หรือกรรมการบริหารพรรค หรือ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เข้าไปเกี่ยวข้องกับแต่อย่างใด จึงไม่มีเหตุผลที่จะรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ หรือนายไตรรงค์ได้ร่วมกับนายชาติชุมนุมในครั้งนี้ นอกจากนี้การชุมนุมของประชาชน ดังกล่าวเป็นการกระทำโดยสงบและปราศจากอาวุธ เป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๖๕

อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ คือ นายวิรัตน์ นายเจือ นายวินัย และ นายประพร ไม่ได้เข้าร่วมหรือสนับสนุน หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับใคร ๆ ในการชุมนุมโดยสงบของกลุ่ม ประชาชนคนรักสงขลาในวันที่ ๘ และ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ แต่ในวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ บุคคลทั้งสี่ ได้ไปยังที่ทำการของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา ระหว่างเวลาประมาณ ๐๕.๓๐ ถึง ๐๕.๕๐ น. เพื่อพบนายไพฑูรย์ เจ๊ะเฮ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา ยื่นหนังสือ ขอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ประกาศรับรองผลการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งสังกัดพรรค ไทยรักไทย เขตเลือกตั้งที่ ๕ จังหวัดสงขลา เนื่องจากมีกรณีทุจริตการเลือกตั้งโดยการซื้อเสียงและ แจกแผ่นวีซีดี ซึ่งบุคคลทั้งสี่ได้นำหนังสือคำร้องคัดค้านการประกาศผลการเลือกตั้ง เงินและแถบบันทึก อันเป็นวัตถุพยานยื่นให้แก่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลาด้วย

นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้อ้างประเด็นข้อกฎหมาย ดังนี้

(๑) คำร้องยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ มาจากการสืบสวนสอบสวนวินิจฉัยชี้ขาดที่ไม่ชอบด้วย พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ และระเบียบของ คณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวน สอบสวน และการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ. ๒๕๔๒ ขัดต่อ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และกฎหมายอื่น กล่าวคือ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาสืบสวนสอบสวนกรณีมีผู้ร้องเรียนว่า

ผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำผิดกฎหมาย เมื่อคณะอนุกรรมการ ฯ ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนเสร็จแล้ว เสนอสำนวนการสืบสวนสอบสวนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ตามข้อ ๖๗ ของระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวน สอบสวน และการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐ (๖) (๗) และมาตรา ๑๕ แต่ไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดให้มีการประชุม เพื่อให้มีการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดเพื่อหาเหตุผลโดยรอบคอบและให้เกิดความเป็นธรรมในการ ดำเนินการยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ แต่อย่างไร พลตำรวจเอก วาสนา ในฐานะนายทะเบียนพรรคการเมือง เพียงผู้เดียว ได้ใช้อำนาจหน้าที่โดยพลการส่งสำนวนการสืบสวนสอบสวนของคณะอนุกรรมการ สืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง ให้ผู้ร้องยื่นคำร้องยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ร้องได้ใช้อำนาจหน้าที่ พิจารณาสำนวนดังกล่าวที่ พลตำรวจเอก วาสนา ส่งมาให้ดำเนินการโดยใช้เวลาเพียง ชั่วโมงกึ่ง ในการพิจารณาเอกสารสำนวนซึ่งมีรายละเอียดเกือบ ๑,๕๐๐ หน้า ดังนั้น เมื่อคำร้องยุบพรรคผู้ถูกร้อง ที่ ๑ เป็นคำร้องที่ไม่ได้ดำเนินการในเบื้องต้นให้ถูกต้องตามระเบียบของคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วย การสืบสวน สอบสวน และการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๖๗ จึงเป็นคำร้อง ที่ไม่ชอบ นายทะเบียนพรรคการเมืองและหรือผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ต่อศาลรัฐธรรมนูญ

(๒) คดีนี้ นายทะเบียนพรรคการเมืองได้ยื่นเรื่องมายังผู้ร้องเพื่อให้พิจารณาดำเนินการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ ขอให้ยื่น คำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยมีข้อกล่าวหา รวมทั้งสิ้น ๘ ประเด็น ผู้ร้อง เห็นสมควรยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยเห็นพ้องกับความเห็นของ นายทะเบียนพรรคการเมือง เพียง ๔ ประเด็น จึงเป็นเรื่องที่ผู้ร้องมีความเห็นขัดแย้งและแตกต่างกับ ความเห็นของนายทะเบียนพรรคการเมือง เป็นกรณีที่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องตามที่นายทะเบียนพรรคการเมือง แจ้งต่อผู้ร้อง ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ บัญญัติให้นายทะเบียนพรรคการเมืองต้องตั้งคณะทำงานคณะหนึ่ง โดยมีผู้แทนจากนายทะเบียนพรรคการเมือง และผู้แทนจากผู้ร้อง เพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานส่งให้ผู้ร้อง เพื่อยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ต่อไป ในกรณีที่คณะทำงานดังกล่าวไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการยื่นคำร้องได้ ก็ให้ นายทะเบียนพรรคการเมืองมีอำนาจยื่นคำร้องเองได้ แต่ปรากฏว่าผู้ร้องไม่ได้ส่งเรื่องคืนให้นายทะเบียน พรรคการเมืองเพื่อให้ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว การยื่นคำร้องของผู้ร้องในคดีนี้

จึงเป็นการดำเนินการที่ขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ และไม่อาจถือเอาเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาสิ่งคดีของผู้ร้องได้ เพราะอาจเป็นช่องทางให้ผู้ร้องเลือกปฏิบัติ หรือหาช่องทางเพื่อช่วยเหลือพรรคการเมืองบางพรรคที่ถูกร้องในทำนองเดียวกันนี้ได้ โดยเลือกสั่งให้ยื่นคำร้องเฉพาะบางประเด็นที่เห็นว่าไม่มีน้ำหนัก แล้วหลีกเลี่ยงไม่ยื่นคำร้องบางประเด็นที่มีน้ำหนัก ซึ่งน่าจะเป็นคุณหรือโทษต่อพรรคการเมืองที่ถูกร้องได้ จึงต้องถือเป็นการวินิจฉัยสิ่งคดีโดยขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗

(๓) การพิจารณาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) นั้น ต้องตีความให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๖๗ และพิจารณาจากเจตนารมณ์ มาตรา ๓๑๓ (๑) วรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ตัดข้อแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐจะเสนอมิได้” ดังนั้น สิ่งที่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ จะต้องเป็นสาระสำคัญที่ไม่อาจแก้ไขได้โดยกระบวนการทางรัฐธรรมนูญ การแสดงความคิดเห็นแตกต่างไม่ได้หมายความว่า เป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงมิได้หมายความว่า เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ สิ่งซึ่งเป็นปฏิปักษ์ต้องตีความตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๘ และ ๖๗ หมายความว่า จะต้องเป็นการกระทำซึ่งมีผลเปลี่ยนแปลงการปกครองและเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐ ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเท่านั้น การแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลพันตำรวจโท ทักษิณหรือระบอบทักษิณตามรัฐธรรมนูญ จึงไม่เป็นความผิดตามที่ผู้ร้องกล่าวหา

(๔) การใส่ร้ายด้วยความเท็จ เป็นการกระทำที่เป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ และมาตรา ๓๒๘ อันเป็นความผิดต่อส่วนตัวมิใช่เป็นความผิดอาญาแผ่นดิน หากการใส่ร้ายด้วยความเท็จดังกล่าวได้กระทำในช่วงที่ได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้กระทำก็มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๔ (๕) การใส่ร้ายด้วยความเท็จอันเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการใส่ร้ายด้วยความเท็จ

อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๔ (๕) เป็นความผิดตามกฎหมายที่บัญญัติไว้เป็นพิเศษ มิใช่เป็นบทบัญญัติอันเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ หรือเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

การกระทำที่จะเป็นความผิดถึงขั้นยุบพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) นั้น จะต้องเป็นการกระทำตามที่พระราชบัญญัตินับนี้บัญญัติไว้ในหมวด ๒ ว่าด้วยการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์และข้อห้ามมิให้พรรคการเมืองกระทำตั้งแต่มาตรา ๒๐ จนถึงมาตรา ๔๔ และในหมวด ๓ ว่าด้วยการสนับสนุนพรรคการเมือง ส่วนที่ ๑ การบริจาคมแก่พรรคการเมือง มาตรา ๔๕ ถึงมาตรา ๕๕ เพราะล้วนเป็นการกระทำที่กระทบต่อความมั่นคงของประเทศ และขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนทั้งสิ้น ส่วนการกระทำความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๓ ถึง ๑๑๘ เป็นความผิดอาญาแผ่นดิน ซึ่งถือว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ อันเป็นการกระทำที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

กรณีที่ผู้ร้องนำเอาบทบัญญัติในลักษณะ همینประมาทตามประมวลกฎหมายอาญาและตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๔ (๕) มาเป็นเหตุผลว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำการอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) ไม่ชอบด้วยเหตุผล ขัดต่อเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

(๕) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐๐ เป็นกฎหมายเกี่ยวกับคณะกรรมการการเลือกตั้งเพียงเพื่อใช้บังคับในช่วงที่มีประกาศพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น อันถือว่าเป็นกฎหมายเฉพาะที่มีบทลงโทษผู้กระทำความผิดในตัวเองอยู่แล้ว มิใช่กฎหมายเกี่ยวกับความผิดอันเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ หรือกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน อันจะ

เป็นผลให้ผู้ร้องนำมาอ้างเพื่อยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ในคดีนี้ อีกทั้งยังเป็นการกระทำที่ไม่ได้อยู่ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ หมวด ๒ และหมวด ๓ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น การกระทำของนายถาวรตามที่ผู้ร้องกล่าวหาว่าขัดขวางไม่ให้ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเข้าไปใช้สิทธิลงสมัครรับเลือกตั้ง ก็ไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับคณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดไว้ เป็นความผิดแต่อย่างใด หากจะเป็นความผิดฐานหน่วงเหนี่ยวกักขัง อันเป็นความผิดฐานเสื่อมเสียอิสรภาพ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๕ ก็เป็นความผิดต่อส่วนตัว เป็นความผิดอันยอมความได้ มิได้กระทบต่อความมั่นคงของรัฐ

ต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ขอให้คณะกรรมการรัฐธรรมนูญชี้ขาดข้อกฎหมายว่า เมื่อคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้ประกาศยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ และประกาศให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓ ประกาศดังกล่าวมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายที่ต้องถือปฏิบัติทันที จึงเป็นผลให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ สิ้นผลบังคับตามไปด้วย และคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ก็มีได้ประกาศยกเว้นให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มีผลใช้บังคับได้ต่อไปดังเช่นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๓ และฉบับที่ ๑๕ การกระทำใดๆ ที่ผู้ร้องระบุว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำความคิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๔ (๕) และมาตรา ๑๐๐ จึงเป็นข้อกล่าวหาที่ไม่เป็นความผิดตามกฎหมายต่อไป ผู้ร้องไม่มีอำนาจนำเอาข้อเท็จจริงในส่วนนี้ไปเกี่ยวโยงว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำความคิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) เพื่อเป็นเหตุแห่งการยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑

ทางใต้สวน คณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้คู่กรณีนำพยานบุคคลเข้าเบิกความ รวม ๑๒ นัด เป็นพยานผู้ร้อง รวม ๓๒ ปาก เข้าใต้สวน ๓ นัด เป็นพยานผู้ถูกร้องที่ ๑ รวม ๒๗ ปาก โดยมีพยานร่วมกับผู้ร้องรวมอยู่ด้วย ๓ ปาก เข้าใต้สวน ๕ นัด ส่วนผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ได้ยื่นบัญชีระบุพยานไว้ ทั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องใต้สวนพยานของผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงให้งดใต้สวนพยานผู้ถูกร้องที่ ๒

คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ทางใต้สวนแล้ว เห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายตามคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจพิจารณาพิพากษาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ การยื่นคำร้องของผู้ร้องที่ผู้ร้องนำมาเป็นเหตุให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องทั้งสองก่อน รวม ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นข้อ ๑ มีว่า การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นอันสิ้นสุดลงตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕ มีผลให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ สิ้นผลบังคับไปด้วยหรือไม่

ผู้ถูกร้องที่ ๑ ยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายเบื้องต้นว่า การที่คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประกาศยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๕ และประกาศให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลงตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓ และไม่ได้ประกาศยกเว้นให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป จึงเป็นผลให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ สิ้นผลบังคับตามรัฐธรรมนูญไปด้วย ทำให้การกระทำใด ๆ ที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติไว้เป็นความผิด จึงไม่เป็นความผิดตามกฎหมายอีกต่อไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง ดังนั้น การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยระบุว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๔ (๕) และมาตรา ๑๐๐ จึงเป็นข้อกล่าวหาที่ไม่เป็นความผิดตามกฎหมายต่อไป ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจนำข้อเท็จจริงส่วนนี้ไปเกี่ยวโยงว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) เพื่อเป็นเหตุแห่งการยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นกฎหมายที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้ตราขึ้นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้ง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการของรัฐ ในการสนับสนุนการเลือกตั้ง การแจ้งเหตุที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้ง การอำนวยความสะดวกในการไปเลือกตั้ง และการเสียสิทธิเลือกตั้ง โดยมีสาระสำคัญตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๒๖ (๑) ถึง (๕) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงเป็นกฎหมายที่มีเนื้อหาสาระเป็นการขยายความบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติทั่วไปในระบบกฎหมายไทยมีกระบวนการในการตราและการแก้ไขเพิ่มเติมเช่นเดียวกัน ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๒ ถึงมาตรา ๕๔ มาตรา ๑๖๕ ถึงมาตรา ๑๗๘ และมาตรา ๓๑๓ ทั้งยังมีกระบวนการในการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เช่นเดียวกันด้วย คือ ตามมาตรา ๒๖๒ ดังนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงมีศักดิ์หรือสถานะทางกฎหมายเท่ากับพระราชบัญญัติทั่วไป การยกเลิกหรือการทำให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ สิ้นผลบังคับ จึงต้องใช้กระบวนการเดียวกัน กล่าวคือ ต้องมีกฎหมายยกเลิก หรือมีกฎหมายใหม่ออกมาใช้บังคับแทน ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อพิจารณาตามประเพณีการปกครองของประเทศไทยในอดีต เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยสิ้นสุดลงภายหลังการเข้ายึดอำนาจการปกครอง หากคณะผู้เข้ายึดอำนาจการปกครองไม่ประสงค์ให้กฎหมายที่มีเนื้อหาสาระเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับต่อไป ก็จะมีประกาศหรือคำสั่งให้ยกเลิก ดังเช่น เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๘๕ สิ้นสุดลงโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ คณะปฏิวัติก็ได้ออกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๑ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๔๘๘

เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑ สิ้นสุดลงโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ คณะปฏิวัติก็ได้ออกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๑ และเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ สิ้นสุดลงโดยคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๕ คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินก็ได้ออกคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๑๕ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๗ หรือหากผู้เข้ายึดอำนาจการปกครองจะให้กฎหมายที่มีเนื้อหาสาระเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับต่อไป ก็จะมีประกาศระบุโดยชัดเจนว่าไม่ได้ยกเลิกกฎหมายฉบับนั้น ดังเช่น เมื่อคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเข้ายึดอำนาจการปกครอง ได้ออกประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ว่า เพื่อให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยดำเนินไปอย่างต่อเนื่องภายหลังที่สถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติ จึงยังไม่ยกเลิกพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๔ สำหรับกรณีนี้ภายหลังคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เข้ายึดอำนาจการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๕ แล้ว คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มิได้มีคำสั่งให้ยกเลิกหรือออกกฎหมายใหม่มาใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่มีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๔ ให้ศาลทั้งหลาย นอกจากศาลรัฐธรรมนูญ คงมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามบทกฎหมาย ซึ่งมีความหมายว่าบทกฎหมายทั้งปวงที่มีผลใช้บังคับก่อนการเข้ายึดอำนาจการปกครองของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ต่อไป พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงมิได้สิ้นผลใช้บังคับไปพร้อมกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เหตุแห่งการยุบพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ ที่เกิดขึ้นก่อนการสิ้นสุดลงของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงยังมิได้ระงับสิ้นไป และการกระทำอันเป็นความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ก็ยังคงเป็นความผิดต่อไปด้วย

ประเด็นข้อ ๒ มีว่า ผู้ร้องมีอำนาจร้องขอให้คณะกรรมการรัฐธรรมนูญยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยอาศัยอำนาจการสืบสวนสอบสวนที่นายทะเบียนพรรคการเมืองส่งมาโดยที่สำนักงานการสืบสวนสอบสวนนั้น ไม่ได้ดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวน สอบสวน และการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๖๗ ได้หรือไม่

ผู้ถูกร้องที่ ๑ ยืนยันแจ้งแก้ข้อกล่าวหาว่า หลังจากมีผู้ร้องเรียนว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ทำผิดกฎหมายคณะกรรมการการเลือกตั้งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาสอบสวน เมื่อคณะอนุกรรมการได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนเสร็จแล้วจึงเสนอสำนักงานการสืบสวนสอบสวนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งมิได้จัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามระเบียบดังกล่าวข้อ ๖๗ กลับปรากฏว่าพลตำรวจเอก วาสนา ในฐานะนายทะเบียนพรรคการเมืองเพียงผู้เดียวใช้อำนาจหน้าที่โดยผลการส่งสำนักงานการสืบสวนสอบสวนให้ผู้ร้องยื่นคำร้องยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เมื่อคำร้องขอให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นคำร้องที่ไม่ได้ดำเนินการตามระเบียบข้างต้น ย่อมเป็นคำร้องที่ไม่ชอบนายทะเบียนพรรคการเมืองและผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑

พิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวน สอบสวน และการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นระเบียบที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐ (๖) และ (๗) และ มาตรา ๑๕ ซึ่งมาตรา ๑๐ บัญญัติว่า “ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้(๖) สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียง ประชามติ หรือกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (๗) สั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือออกเสียงประชามติใหม่ในหน่วยเลือกตั้งใดหน่วยเลือกตั้งหนึ่งหรือทุกหน่วยเลือกตั้ง หรือสั่งให้มีการนับคะแนนใหม่ เมื่อมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติ ในหน่วยเลือกตั้งนั้น ๆ มิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีพิจารณา ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด” ส่วนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุให้ คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องสืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้ง ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

และสมาชิกวุฒิสภา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ หรือกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการโดยพลัน” และมาตรา ๑๕ วรรคท้ายบัญญัติว่า “วิธีการสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัยชี้ขาดให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา” บทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนพรรคการเมือง แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง จะบัญญัติให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นนายทะเบียนพรรคการเมืองก็ตาม แต่พระราชบัญญัติดังกล่าวก็บัญญัติอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งและนายทะเบียนพรรคการเมืองไว้ต่างหากจากกัน เช่น กรณีตามมาตรา ๕๗ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดสรรเงินสนับสนุนแก่พรรคการเมืองและควบคุมดูแลใช้จ่ายเงินหมุนเวียน และมาตรา ๖๑ คณะกรรมการการเลือกตั้งอาจกำหนดให้พรรคการเมืองได้รับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เพื่อดำเนินกิจการในทางการเมืองอย่างเท่าเทียมกันตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด แต่ในเรื่องการยุบพรรคการเมือง มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียน หรือเมื่อนายทะเบียนได้รับแจ้งจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองว่าพรรคการเมืองใดกระทำการตาม มาตรา ๖๖ ให้นายทะเบียนแจ้งต่ออัยการสูงสุดพร้อมหลักฐาน ถ้าอัยการสูงสุดเห็นสมควรก็ให้ยื่นคำร้อง เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคการเมืองดังกล่าว ถ้าอัยการสูงสุดไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ให้นายทะเบียนตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งโดยมีผู้แทนจากนายทะเบียนและผู้แทนจากอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐาน แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญต่อไป ในกรณีที่คณะกรรมการดังกล่าวไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินกรณียื่นคำร้องได้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจยื่นคำร้องเอง” ตามบทบัญญัติดังกล่าว การแจ้งต่อผู้ร้องเพื่อให้ยุบพรรคการเมืองจึงเป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนพรรคการเมืองโดยเฉพาะ ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และแม้ว่าเรื่องนี้พลตำรวจเอก วาสนา ประธานกรรมการการเลือกตั้งจะได้ลงนามในคำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ ๒๐๑/๒๕๔๕ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ตามเอกสารทำคำร้องของผู้ร้อง อันเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดที่มีนายสุริยา ทรงวิทย์ เป็นประธานอนุกรรมการก็ตาม ก็ต้องถือว่าการ

ดำเนินการของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามคำสั่งของ นายทะเบียนพรรคการเมือง มิใช่เป็นการดำเนินการตามคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ดังนั้น การที่นายทะเบียนพรรคการเมืองใช้อำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ จึงไม่ต้องเสนอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้พิจารณา วินิจฉัยชี้ขาดตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวน สอบสวน และการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๖๗ ทั้งการดำเนินการของนายทะเบียนพรรคการเมือง ในกรณีนี้ ก็ไม่มีกฎหมาย หรือระเบียบใดให้นายทะเบียนพรรคการเมืองต้องเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งด้วย ผู้ร้อง จึงมีอำนาจยื่นคำร้องขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้

อนึ่ง ที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นประเด็นที่ต่อเนื่องกันไว้ด้วยว่า ผู้ร้องได้ใช้อำนาจหน้าที่พิจารณาสำนวนการสืบสวนสอบสวนที่พลตำรวจเอก วาสนา ส่งมาให้ดำเนินการโดยใช้ เวลาเพียงชั่วข้ามคืนในการพิจารณาเอกสารสำนวนซึ่งมีสาระรายละเอียดเกือบ ๑,๕๐๐ หน้า จึงเป็น คำร้องที่ไม่ชอบนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏจากเอกสารท้ายคำร้องของผู้ร้องว่าพลตำรวจเอก วาสนา นายทะเบียนพรรคการเมืองมีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ลต (ทบพ) ๐๔๐๑/๒๓๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงผู้ร้อง แจ้งให้พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ ผู้ร้องมีคำสั่งในวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ นั้นเอง ว่าให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีผู้เสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการ ตามความในมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ตามคำสั่ง อัยการสูงสุดที่ ๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๕ พิจารณา ต่อมาคณะกรรมการเสนอเรื่อง ให้ผู้ร้องแล้วผู้ร้องจึงได้ยื่นคำร้องคดีนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ แสดงว่า คณะกรรมการที่ผู้ร้องแต่งตั้งและผู้ร้องมีเวลาในการพิจารณาสำนวนคดีนี้ถึงประมาณ ๑๐ วัน ไม่ใช่เวลาเพียงชั่วข้ามคืนดังที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ อ้าง แม้สำนวนจะมีถึงเกือบ ๑,๕๐๐ หน้า ก็ไม่ถือว่าเป็น การใช้ดุลพินิจยื่นคำร้องที่ไม่ชอบแต่อย่างใด

ประเด็นข้อ ๓ มีว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยขัดต่อพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ หรือไม่

ผู้ถูกร้องที่ ๑ ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า คดีนี้นายทะเบียนพรรคการเมืองยื่นเรื่องต่อ ผู้ร้อง ให้พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๖๗ โดยมีข้อกำหนดว่าห้ามทั้งสิ้น ๘ ประการ ผู้ร้องพิจารณาแล้วยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยเห็นพ้องกับความเห็นของนายทะเบียนพรรคการเมือง เพียง ๔ ประการ ซึ่งตามกฎหมายบัญญัติให้นายทะเบียนตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง โดยมีผู้แทนจากนายทะเบียนและผู้แทนจากผู้ร้องเพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานแล้วส่งให้ผู้ร้องเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญต่อไป ในกรณีที่คณะทำงานดังกล่าวไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการยื่นคำร้องได้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจยื่นคำร้องเอง แต่การยื่นคำร้องขอให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ในคดีนี้ไม่ได้ดำเนินการเช่นนั้น จึงเป็นการดำเนินการที่ขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่งบัญญัติว่า “เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียน หรือเมื่อนายทะเบียนได้รับแจ้งจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองว่าพรรคการเมืองใดกระทำการตามมาตรา ๖๖ ให้นายทะเบียนแจ้งต่ออัยการสูงสุดพร้อมหลักฐาน ถ้าอัยการสูงสุดเห็นสมควรก็ให้ยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคการเมืองดังกล่าว ถ้าอัยการสูงสุดไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ให้นายทะเบียนตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง โดยมีผู้แทนจากนายทะเบียนและผู้แทนจากอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐาน แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญต่อไป ในกรณีที่คณะทำงานดังกล่าวไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการยื่นคำร้องได้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจยื่นคำร้องเอง” จากบทบัญญัติดังกล่าว เมื่อผู้ร้องได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง ผู้ร้องย่อมมีดุลพินิจที่จะยื่นหรือไม่ยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคการเมืองได้ ซึ่งการที่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่งบัญญัติให้นายทะเบียนพรรคการเมืองตั้งคณะทำงาน โดยมีผู้แทนจากนายทะเบียนพรรคการเมืองและผู้แทนจากผู้ร้อง เพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานแล้วส่งให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญต่อไป หากคณะทำงานหาข้อยุติเกี่ยวกับการยื่นคำร้องไม่ได้ ก็ให้นายทะเบียนพรรคการเมืองมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้เอง กรณีที่จะต้องมีการดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง โดยตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานนี้ เป็นกรณีที่เมื่อผู้ร้องได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมืองแล้วผู้ร้องใช้ดุลพินิจไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้ยุบพรรคการเมืองนั้นเลย แต่กรณีตามคำร้อง ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ตามที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมืองแล้ว

เพียงแต่ไม่ได้ยื่นเหตุอันเป็นที่มาแห่งการยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ทุกเหตุที่นายทะเบียนพรรคการเมืองแจ้งมา การยื่นคำร้องของผู้ร้องจึงเป็นไปตามเงื่อนไขของมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) ดังนั้น การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ด้วยเหตุเพียง ๔ ประการ จึงไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ แต่อย่างใด

ประเด็นข้อ ๔ มีว่า การที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ จนถึงวันที่มีคำวินิจฉัย ว่าเป็นการเลือกตั้งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ นั้น เป็นเหตุให้การกล่าวหาของผู้ร้องที่ได้กล่าวหาว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ กระทำความผิดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) ตกไปหรือไม่

ผู้ถูกร้องที่ ๒ ยืนยันแจ้งแก้ข้อกล่าวหาว่าเมื่อศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ จนถึงวันที่มีคำวินิจฉัยว่าเป็นการเลือกตั้งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แล้ว การกล่าวหาของผู้ร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้มีคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ ก็น่าจะตกไปด้วย เพราะคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญถือเป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖๘

พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๘/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕ วินิจฉัยว่า การดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ จนถึงวันที่มีคำวินิจฉัย มีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดวันเลือกตั้งตามพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ ในการจัดการเลือกตั้ง ตลอดจนการดำเนินการเลือกตั้งที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเลือกตั้งดังกล่าว จึงเป็นการเลือกตั้งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๑๐๔ วรรคสาม และมาตรา ๑๔๔ มาตั้งแต่เริ่มต้นของกระบวนการจัดการเลือกตั้ง คือ ตั้งแต่การกำหนดวันรับสมัครเลือกตั้ง การรับสมัครรับเลือกตั้ง การลงคะแนนเสียง

การนับคะแนนเสียง การประกาศผลการเลือกตั้ง มีผลเป็นการเพิกถอนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามประกาศผลการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว มีผลต่อการดำเนินการทั้งหลายที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง หากได้มีผลเป็นการยกเลิกหรือเพิกถอนการกระทำของพรรคการเมืองที่เป็นเหตุแห่งการยุบพรรคตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) ที่ผู้ร้องอ้างมาเป็นเหตุขอให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ หากการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ เข้าเหตุตามกฎหมายอันจะถูกยุบพรรคแล้ว แม้การกระทำนั้นจะเกิดขึ้นในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ ก็ไม่เกี่ยวกับการดำเนินการเลือกตั้งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด คณะตุลาการรัฐธรรมนูญย่อมมีอำนาจพิจารณายุบพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องที่ ๒ ในข้อนี้จึงฟังไม่ขึ้น

ประเด็นตามคำร้องของผู้ร้องที่ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา อันอาจมีคำสั่งให้ยุบพรรคตามคำร้องหรือไม่ พิจารณาคำร้องของผู้ร้องแล้ว คดีมีประเด็นต้องพิจารณา วินิจฉัยเป็นลำดับ ดังนี้

ข้อ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๑ จัดให้มีเวทีปราศรัยใส่ร้ายด้วยความเท็จหรือจงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร หัวหน้าพรรค และสมาชิกพรรคไทยรักไทย ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และชักจูงให้ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือพรรคการเมืองใด ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกเขตเลือกตั้งหรือไม่

ข้อ ๒ ผู้ถูกร้องที่ ๑ รู้เห็นเป็นใจให้นายทักษิณ กี่สุน น่านางสาวนิภา จันโพธิ์ นางรัชฎา ต่างสี และนายสุวิทย์ ออบอูน ไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ และสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง แล้วจัดแถลงข่าวกล่าวหาพรรคไทยรักไทยว่าจ้างให้บุคคลทั้งสามสมัครรับเลือกตั้ง อันเป็นความเท็จหรือไม่

ข้อ ๓ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ว่าจ้างนายบรรชฤทธิ์ ตันติภิรมย์ หัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า ใส่ร้ายนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ กรรมการบริหารพรรคและผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคไทยรักไทย ว่าว่าจ้างสมาชิกพรรคชีวิตที่ดีกว่าสมัครรับเลือกตั้ง อันเป็นความเท็จ เพื่อให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของนายสุวัจน์หรือพรรคไทยรักไทยหรือไม่

ข้อ ๔ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนางสาวปีทมา ชายเกตุ นายเกษมสันต์ ยอดสุรางค์ และนายนิติธรรมวัฒน์ รัตนสุวรรณ ผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือไม่

ข้อ ๕ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ออกหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกพรรคอันเป็นที่ใจให้แก่นางสาวนิภา จันโพธิ์ นางรัชฎา ต่างสี และนายสุวิทย์ ออบอุ่น ซึ่งเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ติดต่อกันไม่ครบ ๕๐ วัน นำไปเป็นหลักฐานประกอบการสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งหรือไม่

ข้อ ๖ การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ เป็นเหตุอันอาจมีคำสั่งให้ยุบพรรคและเพิกถอน สิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ ตามคำร้องหรือไม่

ประเด็นข้อ ๑ ที่ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ จัดให้มีเวทีปราศรัยใส่ร้ายด้วยความเท็จหรือจงใจให้เข้าใจผิด ในคะแนนนิยมของพันตำรวจโท ทักษิณ ชวწวหน้าพรรค และสมาชิกพรรคไทยรักไทย ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และชักจูงให้ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือ พรรคการเมืองใดที่ลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกเขตเลือกตั้งหรือไม่

ในประเด็นข้อนี้ ข้อเท็จจริงที่ไม่ได้โต้แย้งกันฟังได้ว่า ในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘ พรรคไทยรักไทย โดยพันตำรวจโท ทักษิณ ชวწวหน้าพรรค ได้รับเลือกตั้งมีจำนวนสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรข้างมากเด็ดขาดจัดตั้งรัฐบาลพรรคเดียวโดยมีพันตำรวจโท ทักษิณเป็นนายกรัฐมนตรี และผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยนายอภิสิทธิ์ ชวწวหน้าพรรค เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร จนกระทั่ง ได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ กำหนดให้มีการเลือกตั้งเป็นการทั่วไปในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๙ ผู้ถูกร้องที่ ๑ พรรคชาติไทย และ พรรคมหาชน อดีตพรรคการเมืองฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรประกาศไม่ส่งสมาชิกพรรคลงสมัคร รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๙ พรรคไทยรักไทยเพียงพรรคเดียวที่ส่ง สมาชิกสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครบ ๕๐๐ คน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๙๘ โดยแบ่งเป็นผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อ ๑๐๐ คน และแบบแบ่งเขต เลือกตั้ง ๔๐๐ คน ตามจำนวนเขตเลือกตั้งทั่วประเทศ พรรคการเมืองอื่นนอกจากนั้นส่งสมาชิก ลงสมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อไม่ครบจำนวน ๑๐๐ คน และแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพียงบางเขต เลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๙ นายอภิสิทธิ์ ชวწวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ปราศรัยต่อประชาชน ที่ท้องสนามหลวง กล่าวหาการบริหารงานของพันตำรวจโท ทักษิณ ชวწวหน้าพรรคไทยรักไทยว่าเป็น

“ระบอบทักษิณ” และกล่าวว่า “วันนี้ระบอบทักษิณ ทำลายประชาธิปไตยไปแล้ว แทรกแซงองค์กรอิสระ ครอบงำวุฒิสภา แทรกแซงสื่อ” และในวันเดียวกัน นายสุเทพ เลขาธิการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้กล่าวโจมตี การบริหารงานของพันตำรวจโท ทักษิณ นายกรัฐมนตรี ว่าเป็นระบอบทักษิณ โดยนอที่จะกล่าวหา ในลักษณะเช่นเดียวกับนายอภิสิทธิ์แล้วยังกล่าวโจมตีว่าระบอบดังกล่าวเป็นระบอบที่พันตำรวจโท ทักษิณ คุมอำนาจการตัดสินใจสั่งการแต่ผู้เดียว ไม่ให้คณะรัฐมนตรีหรือบุคคลใดเข้าร่วมตัดสินใจตามระบบรัฐสภา ไม่ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง แต่ทำเพื่อธุรกิจของตนเองและพวกพ้อง ทำลายระบบคุณธรรม ทำให้เกิดความแตกแยกอย่างรุนแรง มีการทุจริตคอร์รัปชัน นี้อารมณ์ร้ายหลวง และตามที่ได้มีกรรมการบริหาร และสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ขึ้นเวทีพันธมิตรทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ในระหว่างวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๕ กล่าวโจมตีพันตำรวจโท ทักษิณ เช่นเดียวกับ นายอภิสิทธิ์ รวมทั้งนายถาวร กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้จัดทำแผ่นปลิวที่มีเครื่องหมาย ของผู้ถูกร้องที่ ๑ ระบุว่า “ระบอบทักษิณสร้างความแตกแยกในมวลหมู่พี่น้องประชาชนชาวไทยอย่างไม่เคยมีมาก่อน ทำลายการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งผลให้มีการโกงทั้งโคตร ประเทศชาติสูญเสียวายอย่างใหญ่หลวง... ดังนั้น เพื่อหยุดระบอบทักษิณ เพื่อปราบปรามการโกงทั้งโคตรให้ได้...”

ปัญหามีว่า การกระทำของนายอภิสิทธิ์ นายสุเทพ กรรมการบริหารพรรค และสมาชิกพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๑ ดังกล่าวเป็นการสร้างคำว่า “ระบอบทักษิณ” อันเป็นการใส่ร้ายด้วยความเท็จหรือ จงใจ ให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของพันตำรวจโท ทักษิณ หัวหน้าพรรค และสมาชิกพรรคไทยรักไทย ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และชักจูงใจให้ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ผู้สมัคร รับเลือกตั้งหรือพรรคการเมืองใดที่ลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกเขตเลือกตั้งหรือไม่ ในประเด็นนี้ได้ความว่า ก่อนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ปรากฏว่า รัฐบาลของพันตำรวจโท ทักษิณ ประสบกับวิกฤตการณ์ทางการเมืองมาอย่างต่อเนื่องจนมีการคาดการณ์ ถึงทางออกของรัฐบาลเพื่อแก้สถานการณ์ทางการเมืองในขณะนั้นว่าพันตำรวจโท ทักษิณ อาจลาออก หรือยุบสภาผู้แทนราษฎร แต่พันตำรวจโท ทักษิณได้ประกาศและปราศรัยในสถานที่ต่าง ๆ ยืนยันว่า รัฐบาลจะไม่ลาออกหรือยุบสภาผู้แทนราษฎร แม้กระทั่งในวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ก่อนที่จะมี พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรเพียง ๑๕ วัน พันตำรวจโท ทักษิณ ก็ยังกล่าวว่าจะไม่มีการลาออก จะไม่ยุบสภา ตามเอกสารหมายเลข ๕ และ ๖ แต่ในที่สุดพันตำรวจโท ทักษิณ ก็แก้ปัญหาวิกฤตการณ์

ทางการเมืองด้วยการประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ โดยกำหนดให้มีการเลือกตั้งเป็นการทั่วไปในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ มีเวลาเตรียมการเลือกตั้งให้พรรคการเมืองต่าง ๆ เพียง ๓๗ วัน ภายหลังจากผู้ถูกร้องที่ ๑ พรรคชาติไทย และพรรคมหาชน ซึ่งเป็นพรรคการเมืองฝ่ายค้าน ร่วมกันประกาศไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเป็นการทั่วไปเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ และพรรคไทยรักไทยได้ออกสารไทยรักไทยตามเอกสารหมายเลข ถ. ๘ มีข้อความกล่าวพาดพิงพรรค ร่วมฝ่ายค้านทั้งสามพรรคดังกล่าว พรรคร่วมฝ่ายค้านก็ได้ออกจดหมายเปิดผนึกชี้แจงและแสดงความคิดเห็น ในลักษณะที่กล่าวหาพรรคไทยรักไทยบิดเบือนข้อเท็จจริงและใส่ร้ายพรรคร่วมฝ่ายค้าน โดยเฉพาะ ประเด็นเกี่ยวกับการยุบสภาผู้แทนราษฎร เหตุผลที่พรรคร่วมฝ่ายค้านไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง การใช้อำนาจ ทำลายดุลการตรวจสอบ ตลอดจนชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับต้นเหตุของปัญหาต่าง ๆ ในการ บริหารราชการแผ่นดินของพันตำรวจโท ทักษิณ โดยใช้ถ้อยคำว่า “ระบอบทักษิณ” ตามเอกสารหมายเลข ถ. ๗ ก็ยิ่งทำให้ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองในระหว่างพรรคการเมืองดังกล่าวทวีความรุนแรงขึ้น ประกอบกับมีกลุ่มนักวิชาการ กลุ่มพลังประชาชน ทั้งที่สนับสนุนและต่อต้านพันตำรวจโท ทักษิณ ออกมาเคลื่อนไหวชุมนุมในที่สาธารณะ โดยมีข้อเรียกร้องลักษณะต่าง ๆ อันแสดงให้เห็นชัดเจนถึง ความขัดแย้งกันในทางความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกออกเป็นสองฝ่ายอย่างไม่เคยมีมาก่อน โดยเฉพาะพรรคการเมือง นักการเมือง นักวิชาการ กลุ่มพลังประชาชนที่เป็นฝ่ายตรงข้ามหรือต่อต้าน พันตำรวจโท ทักษิณ ได้จัดเวทีปราศรัยโดยนำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพันตำรวจโท ทักษิณ โดยตรงมาเป็น ประเด็นหรือหัวข้อกล่าวโจมตีพันตำรวจโท ทักษิณและพรรคไทยรักไทย ไม่ว่าจะปัญหาการบริหารราชการ แผ่นดินของพันตำรวจโท ทักษิณ โดยใช้คำว่า “ระบอบทักษิณ” ปัญหาการแทรกแซงองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญ การครอบงำวุฒิสภา และปัญหาการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงในรัฐบาล เป็นต้น ประเด็นในเรื่อง “ระบอบทักษิณ” นั้น ได้ความตามทางได้สวนพยานผู้ถูกร้องที่ ๑ ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่ได้เป็นผู้บัญญัติคำว่า “ระบอบทักษิณ” แต่เป็น คำนิยามทางการเมืองที่นักวิชาการทางด้านสังคมศาสตร์ นักรัฐศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์ เช่น นายธีรยุทธ บุญมี ดร.เกษียร เตชะพีระ และดร.อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ ได้กล่าวไว้ในงานศึกษาวิจัยของตนตามเอกสารหมายเลข ถ. ๕ โดย ดร.เกษียร เตชะพีระ ได้กล่าวถึง “ระบอบทักษิณ” มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ในการปาฐกถาเรื่อง “๒ ปี ระบอบทักษิณกับสถานการณ์ การละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศ” นายอภิสิทธิ์ได้ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นว่า พยานและผู้ถูกร้องที่ ๑ มีความเห็นเช่นเดียวกับนักวิชาการและสื่อมวลชนทั่วไปว่า หมายถึงวิธีการดำเนินการ

ทางการเมืองและการบริหารประเทศที่ยึดตัวตนและยึดแนวคิดของพันตำรวจโท ทักษิณเป็นหลัก ขาดความเคารพในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนุญ โดยเฉพาะหลักการขององค์กรตรวจสอบและถ่วงดุล โดยองค์กรอิสระและประชาชน แต่เข้าไปแทรกแซงองค์กรอิสระ สื่อมวลชน องค์กรของรัฐแทบทุกองค์กร ไม่ได้ทำเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติอย่างแท้จริง แต่ทำเพื่อผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง ทำลายระบบคุณธรรม สร้างความแตกแยกของคนในชาติอย่างไม่เคยพบมาก่อน และมีการทุจริต อย่างมโหฬาร สาเหตุที่พยานต้องกล่าวปราศรัยถึง “ระบอบทักษิณ” เพราะผู้ถูกร้องที่ ๑ เห็นว่าพันตำรวจโท ทักษิณประกาศยุบสภาโดยไม่ชอบด้วยเหตุผล การบริหารงานของพันตำรวจโท ทักษิณได้ก่อให้เกิด วิกฤตศรัทธาต่อประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ เหตุการณ์ความรุนแรงในจังหวัด ชายแดนภาคใต้ ตลอดจนปัญหาการทุจริตประพตมิชอบที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางและเกี่ยวข้องพัวพันถึง พันตำรวจโท ทักษิณโดยตรง ดังนั้น คำว่าระบอบทักษิณจึงเป็นถ้อยคำในลักษณะที่วิพากษ์วิจารณ์ พันตำรวจโท ทักษิณ โดยเฉพาะของบรรดานักวิชาการและสื่อมวลชนทั่วไปที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินของพันตำรวจโท ทักษิณ ในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มิได้มีความหมายที่แสดงถึงระบอบการปกครองทำนองเช่นอย่างคำว่าระบอบประชาธิปไตยหรือระบอบ เผด็จการที่สื่อความหมายให้ประชาชนเข้าใจว่าหมายถึงระบอบการปกครองประเทศ เพียงเป็นการนำชื่อ ของพันตำรวจโท ทักษิณ มาใช้เพื่อง่ายแก่การเรียกขานและทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ทันทีเมื่อมีการกล่าวถึง โดยหาได้มีวิญญูชนคนใดที่เข้าใจว่าระบอบทักษิณเป็นระบอบการปกครองอีกรูปแบบหนึ่งไม่

ประเด็นคำกล่าวของนายอภิสิทธิ์ที่ว่า วันนีัระบอบทักษิณทำลายประชาธิปไตยแล้วนั้น ในปัญหานี้ นายอภิสิทธิ์ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นที่ พยานชี้แจงและให้ข้อเท็จจริง แก่ประชาชนโดยชี้ให้เห็นถึงการกระทำของนายกรัฐมนตรีและการบริหารบ้านเมืองที่เป็นปัญหา โดยพันตำรวจโท ทักษิณ ไม่ได้ให้ความสำคัญแก่รัฐสภาในการประชุมในนัดที่มีความสำคัญ เช่น การประชุมเพื่อพิจารณางบประมาณแผ่นดิน พันตำรวจโท ทักษิณ กลับไปต่างจังหวัดเพื่อพบกับประชาชน ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา แม้จะปรากฏว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ได้ตั้งกระทู้ถามพันตำรวจโท ทักษิณ เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินแทบทุกนัดของการประชุม แต่พันตำรวจโท ทักษิณ ไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้และไม่ยอมมาตอบกระทู้ถามของสมาชิกวุฒิสภา ปรากฏตามรายงานการตั้งกระทู้ที่พันตำรวจโท ทักษิณ ไม่ยอมตอบในสภาของสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึง ๒๕๔๘ ซึ่งพันตำรวจโท ทักษิณ เป็นนายกรัฐมนตรี มีการเสนอกระทู้

ทั้งหมด ๓๒๐ เรื่อง ตามเจาะจงนายกรัฐมนตรี ๒๒๕ เรื่อง นายกรัฐมนตรีตอบเพียง ๖ เรื่อง คิดเป็น ร้อยละ ๑.๕๔ เท่านั้น และสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ระหว่างปี ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ พันตำรวจโท ทักษิณ เป็นนายกรัฐมนตรี มีการตั้งกระทู้ถามนายกรัฐมนตรีทั้งหมด ๓๔ เรื่อง แต่นายกรัฐมนตรี ไม่ตอบกระทู้แม้แต่เรื่องเดียว ตามรายการกระทู้ถามสดเอกสารหมายเลข ๓.๑๑ และยังมีการใช้เสียงข้างมาก ในสภาผลักดันให้กฎหมายที่รัฐบาลเสนอผ่าน สภาผู้แทนราษฎรต่างๆ ที่กฎหมายนั้นมีข้อผิดพลาด จนเป็นผล ให้พระราชบัญญัติบางฉบับไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธย สอดคล้องกับบทความของ นายอุทัย พิมพ์ใจชน อดีตประธานรัฐสภาและสมาชิกพรรคไทยรักไทย ในหนังสือรู้ทันทักษิณ ๔ เอกสารหมายเลข ๓.๑๐ ว่า พันตำรวจโท ทักษิณ “ไม่ไปประชุม หรือไปประชุมแต่ไม่เข้าห้องประชุม บางทีวันประชุมสภาแต่กลับหาเรื่องไปพบปะราษฎรจนนายอุทัยแสดงความรู้สึกว่า “ถ้าอย่างนี้จะมีสภา ไปทำไม โดยส่วนตัว ผมเสียความรู้สึกมาก เพราะทำให้ระบบสภาของเราไม่มีความหมาย สะท้อนที่ เขาพูดว่าประชาธิปไตยเป็นเพียงเครื่องมือของเขา ผมไม่แฮปปี้มาก” นอกจากนี้ บทความในหนังสือดังกล่าว ยังแสดงความรู้สึกของนายอุทัยในการประชุมพิจารณาร่างกฎหมายของรัฐบาลอีกว่า ผู้แทนราษฎรได้ ทักท้วงนำเสนอข้อเท็จจริงใหม่ ๆ แต่รัฐบาลมักจะดึงดันว่าพรรคส่งมาอย่างนี้ ก็จะเอาอย่างนี้ให้ได้ หลายเรื่องทำงานเสีย แทนที่จะปรับเปลี่ยน และจะทำให้วุฒิสภางานน้อย ไม่เสียเวลามาก แต่ก็ไม่ทำ ไม่ปรับ ไม่แก้ เมื่อใช้มติพรรคเป็นตัวกำหนดกฎหมาย มติพรรคก็เป็นเพียงมติของคนไม่กี่คนในพรรค ในที่สุด ก็เป็นคนไม่กี่คนที่กำหนดกฎหมาย ทำอย่างนี้ ระบบสภาก็ไม่มีความหมาย

ปัญหาเรื่องการแทรกแซงองค์กรอิสระ ครอบงำวุฒิสภา นายอภิสิทธิ์ฯ ทำบันทึกถ้อยคำยืนยัน ข้อเท็จจริงหรือความเห็น ว่า ตลอดระยะเวลา ๕ ปี ที่ พันตำรวจโท ทักษิณ เป็นนายกรัฐมนตรี ปรากฏ ข้อเท็จจริงว่า องค์กรอิสระทั้งหลายตามรัฐธรรมนูญ เช่น ศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ถูกแทรกแซง ครอบงำ โดยอำนาจฝ่ายการเมืองมาโดยตลอด ตั้งแต่กระบวนการสรรหา การแต่งตั้ง การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด จนทำให้การปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรอิสระดังกล่าว ขาดความเป็นอิสระและ เที่ยงธรรม เป็นการทำลายเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ พฤติกรรมการแทรกแซงองค์กรอิสระดังกล่าว เกิดขึ้นโดยการกระทำของ พันตำรวจโท ทักษิณ และบุคคลใกล้ชิดตนเองในหลายกรณี เช่น ติดต่อบังคับ ตูลาการศาลรัฐธรรมนูญหลายคนเพื่อขอความช่วยเหลือให้ พันตำรวจโท ทักษิณ พันผัดจากคดีชุกหุน โดยเสนอผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญบางคนในส่วนของวุฒิสภานั้น เป็นที่

ทราบกันโดยทั่วไปว่าพันตำรวจโท ทักษิณได้เข้าไปแทรกแซงและครอบงำการทำงานของวุฒิสภา เพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาเสียงข้างมากมีมติในหลายเรื่องเป็นไปตามความต้องการของพันตำรวจโท ทักษิณ และรัฐบาลตลอดมา อาทิเช่น การลงมติเลือกบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในองค์กรอิสระต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ได้มีการลงมติตามที่รัฐบาลต้องการทุกครั้ง และเป็นที่ทราบทั่วไปว่าสมาชิกวุฒิสภา ลงมติโดยมีการกำหนดตัวบุคคล (บล็อคอโหวต) ตามความต้องการของพันตำรวจโท ทักษิณและรัฐบาล พรรคไทยรักไทย โดยมีพยานสนับสนุน ก็คือนายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ ซึ่งเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง ๔ สมัย ตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ ถึง ๒๕๓๕ สมาชิกวุฒิสภาตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ถึง ๒๕๔๕ ครั้งสุดท้ายดำรงตำแหน่งเป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา (วิปวุฒิสภา) และรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นว่าการเลือกตั้งประธานวุฒิสภาแทนพลตรี มนูญกฤต รูปขจร ที่ลาออกเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๗ มีผู้ได้รับการเสนอชื่อ ๕ คน คือ พลตรี มนูญกฤต นายพนัส ทศนิยานนท์ พลเอก วิชา ศิริธรรม พยาน และนายสุชน ชาติเครือ ซึ่งพันตำรวจโท ทักษิณให้การสนับสนุน และบุคคลที่มีโอกาสจะ ได้รับเลือกมีเพียง ๓ คน คือ พลตรี มนูญกฤต พยาน และนายสุชน กลุ่มผู้สนับสนุนแต่ละฝ่าย จึงแยกเป็น ๓ กลุ่ม สำหรับบุคคลผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานวุฒิสภาจะต้องได้ คะแนนเสียงถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาร่วมประชุม มิฉะนั้นจะต้องมีการเลือกใหม่ ในรอบสองระหว่าง ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดและตำแหน่งรองลงมา ผู้ที่ได้รับเลือกด้วยคะแนนสูงสุด ก็จะได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานวุฒิสภาต่อไป และหากมีการเลือกในรอบสองระหว่าง พยาน หรือพลตรี มนูญกฤต กับนายสุชน สมาชิกกลุ่มที่สนับสนุนพยานหรือพลตรี มนูญกฤต ก็จะลงคะแนน ให้พลตรี มนูญกฤต หรือพยาน แล้วแต่กรณี จะทำให้ นายสุชนไม่ได้รับเลือก แต่พันตำรวจโท ทักษิณ ไม่ต้องการให้พลตรี มนูญกฤต หรือพยานได้รับเลือก เพราะพันตำรวจโท ทักษิณ เป็นฝ่ายตรงข้าม กับพลตรี มนูญกฤตอย่างชัดเจน ส่วนพยานเป็นเพื่อนกับนายชวน หลีกภัย และไม่สามารถตั้งการได้ เมื่อพันตำรวจโท ทักษิณเกรงว่านายสุชนจะไม่ได้รับเลือก จึงได้ให้นายศรีเมือง เจริญศิริ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดมหาสารคาม คนสนิทพันตำรวจโท ทักษิณมาเจรจาขอให้พยานถอนตัวจากการสมัครชิงตำแหน่ง พยานตอบปฏิเสธและแจ้งว่าไม่ต้องมาพูดเรื่องนี้อีก ต่อมาพันตำรวจโท ทักษิณพูดขอร้องให้นายวิกรม อัยศิริ มาเจรจากับพยานเพื่อให้ถอนตัว พร้อมกล่าวว่า คนเป็นพ่อค้ำนักธุรกิจ อยากเป็นพวกกับรัฐบาล ทั้งนี้ ไม่มีใครอยากอยู่ฝ่ายตรงข้ามกับรัฐบาล เนื่องจากนายวิกรมเป็นเจ้าของธุรกิจโรงแรมในประเทศพม่า

และประกอบธุรกิจสายการบินภูเก็ตแอร์ จะต้องมีการติดต่อกับกระทรวงคมนาคม ซึ่งมีนายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ เป็นรัฐมนตรีว่าการ ทั้งนี้ นายสุริยะได้โทรศัพท์สอบถามนายวิกรมถึงผลการเจรจาระหว่าง นายวิกรมกับพยานด้วย พยานเกรงว่าธุรกิจของนายวิกรมซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของพยานและมีส่วนสนับสนุน ให้พยานสมัครชิงตำแหน่งประธานวุฒิสภาจะได้รับความเสียหายหรือผลกระทบ พยานจึงยอมถอนชื่อ ออกจากการลงสมัคร เพื่อหลีกเลี่ยงให้นายสุชน ในที่สุดนายสุชนก็ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานวุฒิสภา ด้วยคะแนน ๕๕ คะแนน จากจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาประชุมทั้งหมด ๑๕๘ คน เท่ากับกึ่งหนึ่งพอดี หากพยานไม่ถอนตัว โอกาสที่นายสุชนจะได้รับการคัดเลือกดังกล่าวย่อมเป็นไปได้ยาก

นอกจากนี้ นายนิพนธ์ได้เบิกความประกอบบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น ในประเด็นเกี่ยวกับการเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระของวุฒิสภาอีกว่า ผลของคะแนนบุคคล ตามที่ถูกกำหนดไว้มักจะได้รับการเลือก เช่น ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เมื่อวันอังคารที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ได้มีการเลือกผู้สมควรดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คือ นายวิสุทธิ์ โพธิ์แท่น นายวิเชียร วิริยะประสิทธิ์ นายประดิษฐ์ ทรงฤกษ์ พลตำรวจเอก วุฒิชัย ศรีรัตนวุฒิ นายยงยุทธ กบิลกาญจน์ นายชิตชัย พานิชพัฒน์ และ นายเชาว์ อรรถมานะ โดยพลตำรวจเอก วุฒิชัยได้รับเลือกเป็นประธานกรรมการ และจะสังเกตได้ว่า มีข้าราชการตำรวจได้รับการเลือกเข้ามาเป็นกรรมการในองค์กรอิสระ เช่น พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวโช ซึ่งเป็นผู้ให้การสนับสนุนและสนิทสนมกับพันตำรวจโท ทักษิณ ทั้งที่ในอดีตวุฒิสภา ชุดก่อนจะไม่มีข้าราชการตำรวจได้รับการคัดเลือกเข้ามาเป็นกรรมการในองค์กรอิสระต่าง ๆ หรือ ในคราวการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมลงมติเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่กรรมการสรรหาฯ เสนอรายชื่อมา ๑๘ คน เพื่อให้วุฒิสภาคัดเลือกให้เหลือ ๕ คน และปรากฏว่า พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ซึ่งเป็นผู้ได้รับการเลือกคนหนึ่งขอถอนตัว ทำให้บุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อ ขาดไป ๑ คน ไม่ครบจำนวน ๑๘ คน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗ วุฒิสภาก็ยังคงยืนยันให้ลงมติเลือก แม้จะมีเสียง วิพากษ์วิจารณ์และคัดค้านจากสมาชิกวุฒิสภาหลายคน แต่ที่ประชุมได้มีมติเลือกจากจำนวนดังกล่าว ๕ คน คือ พลตำรวจโท วันชัย ศรีนวลนัฒ นายไสว จันทะศรี นายสิวะ แสงมณี นายสมศักดิ์ แก้วสุทธิ พลตำรวจเอก ดร. โสทธิพันธ์ นายสุรพล เอกโยคยะ พลเอก เกษมชาติ นเรศเสนีย์ นายสมโภชน์

กาญจนภรณ์ และนางแนนน้อย ณ ระนอง โดยนายสุรพลเป็นพี่นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคไทยรักไทยและเป็นพี่ที่ทราบกันล่วงหน้าว่าได้รับการวางตัวให้ดำรงตำแหน่ง ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในที่สุดก็นำไปสู่การเริ่มต้นของ กระบวนการสรรหาใหม่ และยังมีนายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือ ความเห็นว่า มีการแทรกแซงวุฒิสภา โดยมีการจ่ายเงินให้วุฒิสภาบางคนเป็นรายเดือนหรือรายครั้ง คราวกรณีที่รัฐบาลมีความต้องการจะได้เสียงข้างมากในมติสำคัญ เช่น กรณีสรรหาบุคคลไปดำรง ตำแหน่งสำคัญในองค์กรอิสระ หลักฐานที่จะเป็นเครื่องยืนยันได้โดยชัดเจนว่ารัฐบาลทักษิณแทรกแซง วุฒิสภานั้นก็คือ ผลการลงคะแนนเสียงของสมาชิกวุฒิสภาที่เลือกกรรมการองค์กรอิสระครั้งละหลายคน จะมีบัตรลงคะแนนที่มีคะแนนเสียงออกมาเหมือนกันหรือซ้ำกันครั้งละเป็นจำนวนมากกว่า ๘๐ คน ในการลงคะแนนเสียงในวาระใดก็ตามที่รัฐบาลต้องการให้เป็นไปตามที่รัฐบาลต้องการ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลยที่คะแนนเสียงของสมาชิกวุฒิสภาจะเหมือนกันหรือซ้ำกันเป็นจำนวนสูงถึง ๘๐ เสียง หากไม่ได้มีการตกลงกันมาก่อน การที่คะแนนเสียงของวุฒิสภาเพื่อเลือกคนที่รัฐบาลมีความสัมพันธ์ ด้วยออกมาเป็นเช่นนั้น จึงเป็นกรณีที่เกิดขึ้นได้ว่ารัฐบาลเข้าแทรกแซงวุฒิสภาด้วยวิธีการดังกล่าวที่เรียกว่า “บล็อกโหวต”

ประเด็นเรื่องการแทรกแซงสื่อ นายโสภณ องค์กรณ์ สังกัดเครือเดอะเนชั่น และจัดรายการ วิทยูคลื่นความถี่ ๕๐.๕ เอฟเอ็ม เป็นพยานเบิกความประกอบบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือ ความเห็นว่า เมื่อปี ๒๕๔๕ พยานและเพื่อนร่วมงานในเครือเดอะเนชั่นรวมทั้งสมาชิกในครอบครัว ถูกเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสั่งให้ธนาคารพาณิชย์ตรวจสอบบัญชีเงินฝาก เพื่อสืบหาตัวเลขการทำธุรกรรม โดยสงสัยว่าพยานและเพื่อนร่วมงานได้รับสินจ้างรางวัลจากกลุ่มบุคคลใด เพื่อเขียนข่าววิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลและบุคคลในรัฐบาล นักการเมืองและเครือข่ายพวกพ้องของ พันตำรวจโท ทักษิณ หรือไม่ ทั้งๆ ที่ข้อกล่าวหาดังกล่าวไม่เข้าข่ายมูลฐานความผิดตามกฎหมายฟอกเงิน พยานกับเพื่อนร่วมงานได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง แต่เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้สั่งให้ธนาคารพาณิชย์ยุติการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินดังกล่าวก่อนที่ศาลปกครองจะอ่าน คำวินิจฉัยว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกประการหนึ่งการจัดรายการวิทยุ เวที ๑๐๑ คลื่นความถี่ ๑๐๑ เอฟเอ็ม ที่พยานเป็นผู้จัดรายงานข่าวสารและวิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์ ในบ้านเมืองโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นผ่านทางโทรศัพท์ซึ่งมีผู้แสดงความเห็นทั้งที่

สนับสนุนและคัดค้านนโยบายของรัฐบาลนับแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นมา แต่ถึงเดือน มิถุนายน ๒๕๔๖ พยานก็ได้รับแจ้งจากเจ้าของรายการในหังคออกอากาศโดยมีคำชี้แจงเพียงสั้น ๆ ว่าเป็นคำขอร้องจากเจ้าหน้าที่สถานีวิทยุโดยไม่มีเหตุผลเป็นรายละเอียด แต่เป็นที่รับรู้เข้าใจกันทั่วไปว่าเป็นคำสั่งจากผู้มีอำนาจทางการเมืองในขณะนั้น นอกจากนี้นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ให้ถ้อยคำตามบันทึก ถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น ว่า รายการวิทยุและโทรทัศน์ที่พยานเป็นผู้จัดรายการด้วยตนเอง แม้จะเป็นรายการที่มีประชาชนรับฟังและรับชมเป็นจำนวนมาก รัฐบาลก็จะเข้ามาคุกคามและเปลี่ยนแปลง รายการที่พยานเป็นผู้ดำเนินรายการออกจากสถานีวิทยุหรือสถานีโทรทัศน์แล้วแต่กรณีจนหมดสิ้น เช่น รายการ “ขอคิดด้วยคน” รายการ “ลานบ้านลานเมือง” ทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง ๕ อ.ส.ม.ท. รายการ “เหรียญสองด้าน” รายการ “ตามหา...แก่นธรรม” ทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง ๑๑ และรายการวิเคราะห์ ข่าวการเมือง ซึ่งออกอากาศทางสถานีวิทยุ เอฟเอ็ม ๑๐๗ ถูกยกเลิกโดยอ้างว่าไม่มีคนฟัง ทั้งที่ประชาชน ให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก และในฐานะที่พยานเป็นสมาชิกวุฒิสภาและดำรงตำแหน่งเป็นประธาน กรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชนของวุฒิสภา และเป็นโฆษกกรรมการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ของวุฒิสภา มีหน้าที่ตรวจสอบการกระทำของรัฐบาลที่ขัดต่อกฎหมาย ยังพบว่า รัฐบาลพันตำรวจโท ทักษิณ ได้แทรกแซงสื่อมวลชนหลายรายการ เช่น กรณีนางฟองสนาน จามรจันทร์ ข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ซึ่งเป็นผู้จัดรายการข่าวของวิทยุ กรมประชาสัมพันธ์ แสดงความเห็น แตกต่างจากนโยบายของรัฐบาลและพันตำรวจโท ทักษิณ จึงถูกย้ายไปเป็นเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ จังหวัดหนองบัวลำภู และไม่ได้จัดรายการข่าวทางวิทยุของกรมประชาสัมพันธ์อีกต่อไป กรณีนายสุทธิชัย หยุ่น จัดรายการ “เก็บตกจากเนชั่น” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๕ อ.ส.ม.ท. และผู้ถูกร้องที่ ๑ ยังได้อ้าง ส่งคำแถลงการณ์ของสมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย และนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ในการสัมมนา “วันเสรีภาพ สื่อโลก” เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ตามเอกสารหมายเลข ถ.๓๕ ที่เรียกร้องให้ทุกฝ่ายตระหนักถึงการใช้เสรีภาพของสื่อและเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน โดยเฉพาะในข้อมูลที่บุคคลในรัฐบาลใช้อำนาจแฝงและอำนาจต่อรองทางธุรกิจแทรกแซงสื่อ อันแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกรังเกียจของผู้มีวิชาชีพสื่อสารมวลชนทั่วไปโดยมิได้จำกัดแต่เฉพาะบุคคลใดบุคคลหนึ่งว่า บุคคลในรัฐบาลของพันตำรวจโท ทักษิณ มีพฤติกรรมแทรกแซงหรือคุกคามสื่อไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมอีกด้วย

ประเด็นเรื่องการทุจริต นอกราชการบังหลวง นอกจากผู้ถูกร้องที่ ๑ มีนายอภิสิทธิ์ เบิกความประกอบบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นถึงพฤติกรรมของรัฐบาลที่มีปัญหาเกี่ยวกับความไม่โปร่งใสในการบริหารราชการแผ่นดินโดยมีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตจนเกิดการวิพากษ์วิจารณ์ในสังคมและสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น กรณีโครงการจัดซื้อเครื่องตรวจจับวัตถุระเบิดซีทีเอ็กซ์ และการประมูลงานก่อสร้างหรือติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในสนามบินสุวรรณภูมิ กรณีการปล่อยเงินกู้ให้รัฐบาลประเทศพม่าของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า (เอ็กซิมแบงก์) โดยไม่มีหลักประกันจากรัฐบาลพม่า และกระทรวงการคลังต้องชดเชยส่วนต่างของดอกเบี้ยให้ ภายหลังปรากฏว่ารัฐบาลพม่านำเงินดังกล่าวส่วนหนึ่งมาซื้อวัสดุอุปกรณ์ระบบโทรคมนาคมจากบริษัทธุรกิจของครอบครัวพันตำรวจโท ทักษิณ และว่าจ้างบริษัทผู้ใกล้ชิดของพันตำรวจโท ทักษิณ ไปรับงานจ้างหลายโครงการในประเทศพม่า ตามข่าวในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ เอกสารหมาย ถ. ๑๓ และ ถ. ๑๔ หรือปัญหาข้อสงสัยถึงการดำเนินธุรกิจของบริษัทในครอบครัวของพันตำรวจโท ทักษิณ ไม่ว่าจะการซื้อขายหุ้นระหว่างครอบครัวของพันตำรวจโท ทักษิณกับบริษัท เทมาเส็ก ประเทศสิงคโปร์ ที่มีข้อกล่าวหาในเรื่องการหลีกเลียงภาษี กรณีบริษัท ซินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้รับสัมปทานดำเนินธุรกิจดาวเทียม ที่มีข้อกล่าวหาในเรื่องได้รับการยกเว้นภาษี ตามหนังสือรู้ทันทักษิณ ๒ และข้อมูลจากเว็บไซต์ประชาชาติธุรกิจ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เว็บไซต์โพสต์ทูเดย์ และเดลินิวส์ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เอกสารหมาย ถ. ๑๖, ถ. ๑๗ และ ถ. ๑๘ กรณีการเข้าไปถือหุ้นรายใหญ่ในสถานีโทรทัศน์ไอทีวีของบริษัท ซินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ที่มีข้อกล่าวหาในเรื่องเกี่ยวกับการลดค่าสัมปทานตามหนังสือรู้ทันทักษิณ เอกสารหมาย ถ. ๕ เป็นต้น เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาที่ผู้คนในสังคมให้ความสนใจอย่างกว้างขวาง เฉพาะอย่างยิ่งเป็นปัญหาสำคัญเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประเทศชาติ จนในที่สุดเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๕ คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้นำมาเป็นเหตุผลหนึ่งในการยึดอำนาจการปกครองประเทศจากรัฐบาลพันตำรวจโท ทักษิณตามคำแถลงของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑ เอกสารหมาย ถ. ๘๐ โดยมีความตอนหนึ่งว่า “...ประชาชนส่วนหนึ่งเคลือบแคลงสงสัยการบริหารราชการแผ่นดินอันส่อไปในทางทุจริตและ

ประพุดิมิชอบอย่างกว้างขวาง...” และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าโครงการดังกล่าวบางโครงการ ปัจจุบันคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐกำลังทำการสอบสวนเพื่อดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดอยู่ด้วย

ส่วนเรื่องการทำลายระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งหรือโยกย้ายข้าราชการ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้อ้างส่งสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งปรากฏข่าวสารที่ผู้เกี่ยวข้องออกมาวิพากษ์วิจารณ์การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการที่ใช้ระบบอุปถัมภ์ มิได้ใช้ระบบคุณธรรมโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและอาวุโส เช่นการแต่งตั้งพลเอก ชัยสิทธิ์ ชินวัตร ญาติผู้ใหญ่ของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกและผู้บัญชาการทหารสูงสุดข้ามอาวุโสนายทหารคนอื่น รวมทั้งสนับสนุนนายทหารซึ่งสำเร็จเตรียมทหารรุ่นสิบรุ่นเดียวกับพันตำรวจโท ทักษิณ และญาติพี่น้องให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ เป็นเหตุให้พลเอกมนตรี สุภาพร จเรทหารทั่วไป ให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๕ ว่า “การเมืองแทรกแซงกองทัพ เป็นการทำลายประเพณีธรรมเนียมการแต่งตั้งนายทหาร มุ่งหวังส่งแต่ญาติและเพื่อนมาดำรงตำแหน่งสำคัญ ถือเป็นบ่อนทำลายกองทัพ พฤติกรรมของนายกรัฐมนตรี เป็นการเนรคุณกองทัพ” ตามหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ เอกสารหมายเลข ๔๒ และยังสามารถนำไปกล่าวอ้างในที่ประชุมสภาภิบาลโหมอีกว่า ทหารเป็นเบี้ยล่างของนักการเมือง ตามข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ เอกสารหมายเลข ๔๓ หรือกรณีพลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน รองปลัดกระทรวงกลาโหม ให้สัมภาษณ์ในเรื่องการแต่งตั้งโยกย้ายนายทหารที่ไม่เป็นธรรม มีการแทรกแซงจากฝ่ายการเมือง ตามหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๕ เอกสารหมายเลข ๔๕ ว่า “ปัจจุบันมีการแทรกแซงการแต่งตั้งโยกย้ายนายทหารและกิจการภายในกองทัพ ทำให้กองทัพอ่อนแอ เพราะผู้ที่จะมาเป็นหัวหน้าหน่วยหรือผู้นำหน่วยต้องสามารถตอบสนองนักการเมือง ส่วนผู้ที่ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อตอบสนองคุณแผ่นดินก็ไม่มีโอกาสเป็นผู้บังคับบัญชา แต่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของผู้ที่สนองนักการเมืองทำให้กองทัพอ่อนแอ...” หรือกรณีการแต่งตั้งพลตำรวจเอก เปรียวพันธุ์ ดามาพงศ์ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่คุณหญิงพจมาน ชินวัตรให้ขึ้นดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติข้ามนายตำรวจที่อาวุโสกว่าตามเอกสารหมายเลข ๔๗ หรือการผลักดันให้นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ น้องเขยพันตำรวจโท ทักษิณ กลับมาดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงยุติธรรมอีกวาระหนึ่ง ทั้งที่นายสมชายเคยดำรงตำแหน่งปลัด

กระทรวงยุติธรรมมาแล้ว ๔ ปี และได้ขยายระยะเวลาดำรงตำแหน่งครั้งละ ๑ ปี ๒ ครั้ง รวมเป็น ๖ ปี ซึ่งไม่สามารถดำรงตำแหน่งเดิมอีกต่อไปได้ แต่ก็ได้สลับเปลี่ยนไปดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคมแล้วให้ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมซึ่งมีอายุราชการเหลืออีกเพียง ๘ เดือนมาดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงยุติธรรม และเมื่อปลัดกระทรวงยุติธรรมเกษียณอายุราชการในเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้นายสมชายกลับมาดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงยุติธรรมอีกวาระหนึ่ง จนเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันไปในแวดวงราชการและสื่อต่าง ๆ ตามหนังสือพิมพ์มติชน และไทยโพสต์ ฉบับลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เอกสารหมายเลข ๔๘ และ ๔๙ เป็นต้น

ประเด็นดังกล่าวทั้งหมด ล้วนเป็นปัญหาที่ผู้เกี่ยวข้องและสื่อมวลชนนำมากล่าวอ้างโจมตี พันตำรวจโท ทักษิณ และพรรคไทยรักไทย ก็เนื่องจากมีพฤติกรรมที่สื่อแสดงให้เห็นว่า พันตำรวจโท ทักษิณ และบุคคลร่วมรัฐบาลบางคนมีผลประโยชน์แอบแฝงหรือเอื้อประโยชน์แก่ญาติหรือพวกพ้องไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จนมีการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางในสังคม การที่นายอภิสิทธิ์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นอดีตผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ไม่เห็นด้วยกับการยุบสภาผู้แทนราษฎรของพันตำรวจโท ทักษิณ จึงได้นำพฤติกรรมของพันตำรวจโท ทักษิณและรัฐบาลของพันตำรวจโท ทักษิณ ตลอดจนใช้คำว่า “ระบอบทักษิณ” มากล่าวปราศรัยกีด หรือนายสุเทพ เลขาธิการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้กล่าวปราศรัยต่อประชาชนในเรื่องของคำว่าระบอบทักษิณที่ดี หรือสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ขึ้นเวทีพันธมิตรทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัดในช่วงที่มีการเลือกตั้งเป็นการทั่วไป กล่าวโจมตีพันตำรวจโท ทักษิณในลักษณะเช่นเดียวกับนายอภิสิทธิ์ รวมทั้งนายถาวร กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้จัดทำแผ่นปลิวที่มีเครื่องหมายของผู้ถูกร้องที่ ๑ ระบุว่า ระบอบทักษิณสร้างความแตกแยกในมวลหมู่พี่น้องประชาชนชาวไทยอย่างไม่เคยมีมาก่อน ทำลายการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งผลให้มีการโกงทั้งโคตรประเทศชาติสูญเสียวางใหญ่หลวง... กี้ดี เห็นได้ชัดว่าเป็นลักษณะของการตอบโต้กันทางการเมือง ในขณะที่ความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างพรรคการเมืองทวีความรุนแรงขึ้นและสังคมมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งแบ่งฝักแบ่งฝ่ายอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน โดยการนำเอาจุดบกพร่องตามที่ปรากฏเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ในสังคมของพันตำรวจโท ทักษิณ นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นบุคคลสาธารณะ มากล่าวปราศรัยแก่ประชาชนทั่วไป เพื่อเป็นข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนทั่วไปใช้สิทธิเลือกตั้ง อันเป็นวิสัยของประชาชน

ทั่วไปย่อมกระทำได้ ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ ทั้งเป็นความชอบธรรม ป้องกันส่วนได้เสีย ของตนตามคลองธรรมในฐานะนักการเมืองซึ่งไม่เห็นด้วยกับการกระทำหรือพฤติกรรมของรัฐบาลและ พันตำรวจโท ทักษิณ ในการบริหารราชการแผ่นดิน แม้กระทั่งพันตำรวจโท ทักษิณ แก้ปัญหา ดังกล่าวด้วยการคืนอำนาจให้ประชาชนโดยการยุบสภาผู้แทนราษฎร แต่ก็กลับกำหนดวันเลือกตั้งเป็น การทั่วไปภายหลังวันยุบสภาผู้แทนราษฎรในสถานการณ์ทางการเมืองเช่นนี้เพียง ๓๗ วัน จนทำให้ พรรคการเมืองด้วยกันเกิดความรู้สึกที่ไม่เป็นธรรม เพราะไม่ได้คาดการณ์มาก่อนว่าจะเกิดการยุบสภา ด้วยเหตุผลและความจำเป็นตามที่ปรากฏในพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงเป็นการไม่เปิดโอกาสให้พรรคการเมืองอื่นได้มีเวลาเพียงพอตามสมควรในการเลือกตั้ง ส่อแสดงให้เห็น เข้าใจได้ว่าเป็นการเอาเปรียบกันในทางการเมืองอีกด้วย นอกจากนี้ การกล่าวปราศรัยของสมาชิกพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๑ ดังกล่าว มิใช่ชักชวนประชาชนไม่ให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หากแต่ชักชวนให้ประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยลงคะแนนในช่อง “ไม่ประสงค์จะลงคะแนน” ซึ่งเป็นสิทธิของ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยชอบตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๒๖ (๔) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕๖ การกระทำของนายอภิสิทธิ์ นายสุเทพ และ กรรมการบริหารหรือสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ดังกล่าวจึงฟังไม่ได้ว่า เป็นการใส่ร้ายพันตำรวจโท ทักษิณ ด้วยความเท็จด้วยการใช้คำว่า “ระบอบทักษิณ” เพื่อมุ่งหวังให้เป็นโทษแก่พันตำรวจโท ทักษิณ พรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองใด ข้อเท็จจริงจึงฟัง ไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ จัดให้มีเวทีปราศรัยใส่ร้ายด้วยความเท็จหรือ จูงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยม ของพันตำรวจโท ทักษิณ หัวหน้าพรรค และสมาชิกพรรคไทยรักไทย ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และชักจูง ให้ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือพรรคการเมืองใด ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกเขตเลือกตั้งตามคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องที่ ๑ ในประเด็น ข้อนี้ฟังขึ้น

ประเด็นข้อ ๒ ที่ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ รู้เห็นเป็นใจให้นายทักษิณยี่ กี่สู่น น่านางสาวนิภา จันโพธิ์ นางรัชฎู ต่างสี และนายสุวิทย์ อบอุ่น ไปสมัครเป็นสมาชิกผู้ถูกร้องที่ ๒ และสมัครรับเลือกตั้งแบบ แบ่งเขตเลือกตั้ง แล้วจัดแถลงข่าวกล่าวหาพรรคไทยรักไทยว่าจ้างให้บุคคลทั้งสามสมัครรับเลือกตั้ง อันเป็นข้อความเท็จหรือไม่

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นคือ นายทักษณีย์ซึ่งเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และเป็นผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายสาทิตย์ กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้นำนางสาวนิภา นางรัชฌู และนายสุวิทย์ ไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดตรังโดยรู้อยู่ว่าบุคคลทั้งสามมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนเนื่องจากเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ครบ ๕๐ วันตามที่ผู้ร้องอ้างหรือไม่ ข้อเท็จจริงจากคำให้การของนายมนูญ เดิมกาญจนดี นายปรีชา จันทรโหนง นายชอุบ สุขการณีย์ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งเขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง ตามลำดับ ที่ต่างให้การไว้ต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการลาออก จากพรรคประชาธิปัตย์โดยก้าวหน้าของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕ ตามเอกสาร ท้ายคำร้องของผู้ร้องในทำนองเดียวกันได้ความว่า พยานพิจารณาหลักฐานของผู้สมัครจากพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ แล้วแจ้งการไม่รับสมัครผู้สมัครทั้งสามเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือแจ้งมาว่าไม่พบข้อมูลการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของผู้สมัครทั้งสามจึงขาดคุณสมบัติเป็นผู้สมัครตามมาตรา ๑๐๗ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของผู้สมัครทั้งสามที่ให้การต่อคณะกรรมการชุดเดียวกันนั้นว่า ผู้สมัครทั้งสามเพิ่งไปสมัครเป็นสมาชิกผู้ถูกร้องที่ ๒ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๕ แต่ที่มงานที่รับสมัครให้ผู้สมัครทั้งสามกรอกใบสมัครและลงวันที่สมัครเป็นวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๔ และวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ตามลำดับ แล้วไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕ ดังนี้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า ผู้สมัครทั้งสามสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ครบ ๕๐ วัน ก่อนจะไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งดังกล่าว สำหรับปัญหาที่ว่านายทักษณีย์เป็นผู้พาไปสมัครหรือไม่ และนายทักษณีย์รู้ว่าผู้สมัครทั้งสามมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนหรือไม่ นั้น นางสาวนิภาให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงตามเอกสารหมายเลข ร.๑๕ และเบิกความว่า เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๑ นาฬิกา นายทักษณีย์ไปพบพยานที่บ้านพักและขอบัตรประจำตัวประชาชนของพยาน แต่ไม่ได้บอกว่าจะนำไปทำอะไร พยานได้ให้ไป รุ่งเช้าวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๕ นาฬิกา นายทักษณีย์มาดักพบพยานและบอกว่าพยานต้องไปกรุงเทพมหานคร แต่ก็ไม่ได้บอกว่าจะพาไปทำอะไร เพียงแต่บอกให้เตรียมวุฒิการศึกษา บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านไปด้วย ต่อมานางอมรรัตน์

ที่สืบ ภายหลังจากนายทักษนัยเป็นผู้พาพยานกับพวกไปที่โรงแรมลิเบอร์ตี้ กรุงเทพมหานคร และได้สมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ดังกล่าว ตอนไปสมัครรับเลือกตั้งที่จังหวัดตรัง นายทักษนัยก็เป็นคนขับรถพาพยานกับพวกไป ส่วนนางรัฐนุและนายสุวิทย์ที่เป็นผู้สมัครอีก ๒ คน ก็ให้การและเบิกความไว้ในทำนองเดียวกัน ซึ่งในข้อนี้ นายทักษนัยเบิกความรับว่าพยานเป็นคนให้ผู้สมัครทั้งสามไปกรุงเทพมหานครกับภริยาของพยานแต่อ้างว่า นายประสาน ผดุงกาล พี่ภริยาของพยานโทรศัพท์มาบอกว่านายประมวล ชุกล่อม หรือเจ็ง คอกจิก ต้องการหาคนที่จบปริญญาตรีและอยู่ในจังหวัดตรัง ให้พยานก็ไปหาให้ ๓ คน แต่พยานไม่ทราบว่าไปกรุงเทพมหานครเรื่องอะไร และพยานก็ไม่ได้ถามเพียงแต่ให้นางอมรรัตน์ภริยาของพยานไปกรุงเทพมหานคร กับผู้สมัครทั้งสาม เห็นว่า นางสาวนิกาก็ให้การไว้ตามเอกสารหมาย ร. ๑๕ ว่า รู้จักคุ้นเคยกับนายทักษนัย นางรัฐนุเบิกความว่า พยานเป็นญาติกับนายทักษนัย โดยนายทักษนัยเป็นน้องของนายเชยพยาน ส่วนนายสุวิทย์เบิกความว่า พยานรู้จักนายทักษนัย เพราะนายทักษนัยเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่างิ้ว ซึ่งเป็นตำบลที่พยานอยู่ และบ้านก็อยู่ไม่ห่างกัน ดังนี้ นายทักษนัยย่อมจะต้องรู้จักผู้สมัครทั้งสามพอสมควร เห็นได้จากการที่ นายทักษนัยรู้ว่าผู้สมัครทั้งสามจบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้วย จึงได้ไปติดต่อให้เตรียมวุฒิการศึกษาและขอบัตรประจำตัวประชาชนจากผู้สมัครทั้งสาม ประกอบกับการที่นายทักษนัยอยู่ในแวดวงการเมืองท้องถิ่น เป็นถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เชื่อได้ว่านายทักษนัยต้องรู้ว่าบุคคลทั้งสามเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือไม่ด้วย ส่วนที่นายทักษนัยอ้างว่าไม่รู้ว่าผู้สมัครทั้งสามจะต้องไปกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับเรื่องอะไรนั้น เป็นข้ออ้างที่รับฟังไม่ได้ เพราะนอกจากนายทักษนัยจะรู้จักคุ้นเคยกับผู้สมัครทั้งสามแล้ว การที่นายทักษนัยไปติดต่อขอบัตรประจำตัวประชาชนจากผู้สมัครทั้งสามด้วยตนเองก็ดี ให้ภริยาของตนพาผู้สมัครทั้งสามไปกรุงเทพมหานครก็ดี นายทักษนัยขับรถพาผู้สมัครทั้งสามไปสมัครรับเลือกตั้งด้วยตนเองก็ดี พฤติการณ์เหล่านี้ย่อมรับฟังได้ว่า นายทักษนัยพาผู้สมัครทั้งสามไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยรู้ว่าผู้สมัครทั้งสามมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วน คือเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ครบ ๕๐ วัน

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปมีว่า นายสาทิพย์ มีส่วนรู้เห็นหรือให้การสนับสนุนการกระทำของนายทักษนัยหรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังได้จากที่คู่กรณีรับกันก็คือ นายทักษนัยเคยเป็นผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายสาทิพย์ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ และหลังจากนายสาทิพย์พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อมีการยุบสภาในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ การเป็นผู้ช่วยดำเนินงานของนายทักษนัยดังกล่าวก็เป็นยุติไปด้วย สำหรับพฤติการณ์ที่นายสาทิพย์เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

ในส่วนของการพาผู้สมัครทั้งสามไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือการพาไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จังหวัดตรังนั้น ไม่มีพยานปากใดให้การหรือเบิกความว่า นายสาทิตย์เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย คงมีเฉพาะกรณีที่นายสาทิตย์โทรศัพท์ไปที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดตรัง โดยร้อยตำรวจเอก มนูญ วิเชียรนิษฐ์ กรรมการคนหนึ่งในคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการลาออกจากสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์โดยก้าวหน้า เป็นผู้รับโทรศัพท์ ซึ่งนายสาทิตย์ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความว่า พยานโทรศัพท์ไปที่เบอร์กลางของสำนักงานการเลือกตั้งจังหวัดตรัง เนื่องจากนายสิโรตม์ วินสน ซึ่งเคยเป็นผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพยานมาสอบถามพยานว่า การเชิญผู้ใดไปให้ปากคำในฐานะพยาน จะต้องทำเป็นหนังสือหรือไม่ เพราะนายสิโรตม์แจ้งว่ามีผู้โทรศัพท์มาหา นายสิโรตม์อ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ให้นายสิโรตม์ไปให้ปากคำในวันรุ่งขึ้น พยานจึงโทรศัพท์ไปสอบถาม ร้อยตำรวจเอก มนูญเป็นผู้รับโทรศัพท์และแจ้งแก่พยานว่า เนื่องจากการเชิญพยานในกรณีเร่งด่วน จึงไม่ได้ทำเป็นหนังสือ ซึ่งพยานก็เข้าใจและไม่ได้ว่าอะไร อันเป็นการสอดคล้องกับคำเบิกความของร้อยตำรวจเอก มนูญที่เบิกความว่า นายสาทิตย์โทรศัพท์มาสอบถามพยานเรื่องไม่ทำหนังสือเชิญผู้ใดไปให้ถ้อยคำเท่านั้น และนายสาทิตย์ก็ไม่ได้ต่อว่าอะไรพยาน พฤติการณ์ดังที่ปรากฏดังกล่าว ถือเป็นเรื่องปกติที่นายสาทิตย์ดำเนินการไปเช่นนั้น กับมีกรณีที่ นายสิโรตม์ สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเคยเป็นผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายสาทิตย์เช่นกันไปพบนางรัฐนุ แจ้งว่าการสมัครรับเลือกตั้งของนางรัฐนุอาจผิดกฎหมาย การกระทำเช่นนี้ก็ไม่ได้เป็นเรื่องที่ชี้ให้เห็นว่า นายสาทิตย์จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำของนายทักษ์นัยด้วย นอกจากนี้ผู้สมัครทั้งสามของผู้ถูกร้องที่ ๒ ก็ยังเบิกความว่า ผู้สมัครทั้งสามเพิ่งพบนายสาทิตย์ครั้งแรกที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ก่อนที่นายสุเทพจะแถลงข่าวเท่านั้น สำหรับปัญหาเรื่องเงินที่ผู้สมัครทั้งสามได้รับมาในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นเงินของผู้ใด ผู้สมัครทั้งสามได้รับมาจากนายทักษ์นัย และมีเหตุที่จะทำให้เห็นว่านายสาทิตย์เข้าไปเกี่ยวข้องด้วยหรือไม่นั้น ผู้สมัครทั้งสามให้การและเบิกความทำนองเดียวกันว่า ผู้สมัครทั้งสามได้รับเงินคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท พร้อมเอกสารใส่อยู่ในซองสีน้ำตาล โดยได้รับที่โรงแรมลิเบอร์ตี้หลังจากที่ได้สมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ แล้ว เมื่อรับเสร็จก็มอบให้นางอมรรัตน์ไป หลังจากกลับไปจังหวัดตรังนางอมรรัตน์พาผู้สมัครทั้งสามไปเปิดบัญชีที่ธนาคารออมสิน สาขาตรัง คนละ ๑๐,๕๐๐ บาท แล้วซื้อเช็คเชียร์เช็ค ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าสมัคร ส่วนที่เหลือนายทักษ์นัยให้เป็นเงินสดก่อนไปสมัคร

และใช้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว ซึ่งเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้สมัครทั้งสามได้รับมานี้ นางสาวอิสรา หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ให้สัมภาษณ์ในรายการเรื่องเล่าเช้านี้ทางสถานีโทรทัศน์สีกอง ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๕ ตามเอกสารหมายเลข ก.๑๐๐ ว่า ในส่วนของผู้สมัครจังหวัดตรัง ผู้สมัครไม่พร้อม ทางพรรคก็เลยจ่ายเงินให้ นอกจากนี้ผู้สมัครทั้งสามเบิกความทำนองเดียวกันว่า เมื่อผู้สมัครทั้งสามไปที่โรงแรมลิเบอร์ตี้ได้พบกับนายไวท์หรือนายประสานซึ่งเป็นพี่ชายนางอมรรัตน์ และพบนายเจ็ง ดอกจิก ในขณะที่นายประมวลหรือนายเจ็ง ดอกจิก ก็ได้ให้สัมภาษณ์ในรายการเรื่องเล่าเช้านี้ ยอมรับว่าตนได้ไปรพพบผู้สมัครทั้งสามอยู่ที่โรงแรมลิเบอร์ตี้จริง อันเป็นการสอดคล้องกับคำเบิกความของนายทักษณีย์ที่ว่าพยานไปติดต่อผู้สมัครทั้งสามให้ไปกรุงเทพมหานคร ก็เพราะนายไวท์หรือนายประสานโทรศัพท์มาบอกว่าการหาคนที่จบปริญญาตรีและอยู่จังหวัดตรัง ดังนี้ การที่ผู้สมัครทั้งสามไปรับเงินที่โรงแรมลิเบอร์ตี้ ไม่ได้รับจากนายทักษณีย์โดยตรง และนายทักษณีย์เข้ามาเกี่ยวข้องก็โดยการติดต่อของนายไวท์หรือนายประสานและนายประมวลหรือนายเจ็ง ดอกจิก เชื่อได้ว่าเงินที่ผู้สมัครทั้งสามได้รับไม่ใช่เงินของนายทักษณีย์ ส่วนที่นางอมรรัตน์และนายทักษณีย์เกี่ยวข้องกับเรื่องการจ่ายเงินให้ผู้สมัครนั้น เป็นเรื่องการเข้ามาช่วยจัดการเกี่ยวกับการสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ผู้สมัครทั้งสาม และเมื่อฟังว่านายทักษณีย์มิได้เป็นผู้จ่ายเงินให้ผู้สมัครทั้งสามแล้ว ยอมรับฟังไม่ได้ว่า นายสาทิตย์เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน ดังนั้น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่านายสาทิตย์ไม่ได้มีส่วนรู้เห็นหรือสนับสนุนการกระทำของนายทักษณีย์แต่อย่างใด

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปมีว่า นายสุเทพ เลขาธิการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ จัดแถลงข่าวกล่าวหาว่าพรรคไทยรักไทยว่าจ้างให้บุคคลทั้งสามสมัครรับเลือกตั้งซึ่งเป็นการเท็จหรือไม่ ในปัญหานี้ นางรัชฎาเบิกความว่า หลังจากพยานสมัครรับเลือกตั้งแล้ว นายสิโรตม์ ซึ่งรู้จักกับบิดาของพยานมาถามพยานว่าพยานเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ครบ ๕๐ วัน หรือไม่ พยานตอบว่าไม่ครบ นายสิโรตม์บอกว่าพยานมีความผิด นายสิโรตม์กับบิดาของพยานได้คุยกันว่าจะทำอย่างไรดี ระหว่างนั้นพยานโทรศัพท์ไปหานายทักษณีย์ และไปตามนางสาวนิภามาคุยกันที่บ้านของพยาน ในที่สุดบิดาของพยานบอกจะไปขอให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ช่วยเหลือ ส่วนนางสาวนิภาเบิกความว่า บิดาของนางรัชฎาไปตามพยานให้มาคุยกันเรื่องสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อนายสิโรตม์บอกว่าผิดกฎหมาย บิดาของนางรัชฎาจึงบอกว่าต้องไปขอความช่วยเหลือจากผู้รู้กฎหมาย และนายสุเทพทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นไว้ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ นายทักษณีย์ซึ่งพยานไม่รู้จักมาก่อนนำผู้สมัครทั้งสาม

ไปพบพยานขอความช่วยเหลือเรื่องและผู้สมัครทั้งสามไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ครบ ๕๐ วัน แล้วไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พยานแนะนำให้ผู้สมัครทั้งสามลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ แล้วส่งไปที่นายทะเบียนพรรคการเมือง เพราะผู้สมัครทั้งสามไม่ทราบว่าที่ทำการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ อยู่ที่ใด ต่อมาวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ พยานได้จัดให้มีการแถลงข่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยพยานไม่ได้กล่าวพาดพิงหรือใส่ร้ายพรรคไทยรักไทยหรือพรรคการเมืองใด ๆ ทั้งสิ้น นอกจากนี้พยานได้ทำหนังสือถึงประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อให้ตรวจสอบเรื่องนี้ด้วย ตามเอกสารหมายเลข ๓.๑๐๕ พยานมีเจตนาช่วยเหลือผู้สมัครทั้งสามซึ่งเป็นผู้หลงผิด ไม่ได้มีเจตนาเอาผิดพรรคการเมืองใด พยานไม่ได้ใช้ประโยชน์จากการแถลงข่าวนี้นในการยื่นเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง เห็นว่า มูลเหตุที่นายสุเทพจัดแถลงข่าวดังกล่าวเชื่อได้ว่ามาจากการที่ผู้สมัครทั้งสามมาขอความช่วยเหลือเพราะกลัวความผิด นายสุเทพจึงได้แนะนำให้ผู้สมัครทั้งสามลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ดังปรากฏตามหนังสือลาออกเอกสารหมายเลข ร. ๔๑ ร. ๕๓ และ ร. ๕๖ ส่วนการแถลงข่าวนั้น นายสุเทพอ้างเหตุผลในบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นว่าการต้องการให้ผู้กระทำผิดเช่นนี้ในจังหวัดอื่น ๆ ได้รับทราบและแก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งก็เป็นเหตุผลที่รับฟังได้ เพราะนอกเหนือจากการช่วยเหลือผู้สมัครทั้งสามแล้ว ผู้สมัครพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ อีกคนหนึ่งคือ นายปฐม เทียนสิน ที่มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนในการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๓ จังหวัดปัตตานี ก็ได้มาขอความช่วยเหลือจากนายสุเทพในลักษณะเดียวกัน ซึ่งนายสุเทพได้แนะนำให้นายปฐมลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ เช่นเดียวกัน ดังปรากฏตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของนายปฐม นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากการแถลงข่าวของนายสุเทพตามเอกสาร การถอดเทปการแถลงข่าวของนายสุเทพ เอกสารหมายเลข ๓.๔๕ แล้ว มีนักข่าวคนหนึ่งสอบถามนายสุเทพว่า “เปิดเผยขบวนการที่มาติดต่อให้ได้ลงได้หรือเปล่าครับว่าเกิดจากใคร เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองอื่นหรือเปล่า” ซึ่งนายสุเทพตอบว่า “ในขณะนี้สามท่านนี้ผมได้คุยกับเขาแล้ว เขาไม่ทราบว่ามันเกี่ยวข้องกับพรรคไทยรักไทยหรือไม่อย่างไร แต่ว่ามีคนพาไป ไปพบคุณเจิง ดอกจิก ที่โรงแรมลิเบอร์ตี้ แล้วก็ให้กรอกใบสมัครพรรค และพาไปถ่ายรูปคืนนั้นเลย เวลาสามทุ่มแล้ว และได้บอกรับกลับไปสมัครผู้แทนเหมือนกับการขอเรื่อง และมีคำตอบแทนให้นิดหน่อย แต่ว่าเบื้องหลังเบื้องลึกเป็นอย่างไร ผมคิดว่าเป็นหน้าที่ กกต. เป็นผู้ตรวจสอบ เพราะเขาจะنوانเวลาสถานที่ที่พาสามคนนี้มีมาพบ ผมฟังอยู่แล้ว รู้สึกว่าเท่าที่ถามคุณบอกว่า

ก็คัดค้านแยะ อาจจะมีหลายพรรค ที่ทำแบบเดียวกัน รับสมัครที่เดียวกัน ที่โรงแรมลิเบอร์ตี้พร้อมกัน อะไอย่างนี้ นะครับ” เห็นได้ว่า นายสุเทพ ไม่ได้แถลงยืนยันว่าเป็นการกระทำของพรรคการเมืองใด ที่มีอ้างถึงพรรคไทยรักไทย ก็เพียงยืนยันการรับรู้ของผู้สมัครทั้งสามว่าไม่ทราบว่าจะเกี่ยวข้องกับพรรคไทยรักไทยหรือไม่เท่านั้น ส่วนที่นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล พยานซึ่งเป็นผู้เริ่มต้นคดีกล่าวหาผู้ถูกร้องที่ ๑ ต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง เบิกความว่า ช่วงเวลานั้นเป็นช่วงเวลาที่ทุกคนเข้าใจว่าถ้าผู้ถูกร้องที่ ๑ พுகถึงเรื่องอย่างนี้ก็ต้องหมายถึงพรรคไทยรักไทยนั้น พยานยอมรับว่าไม่มีข้อความส่วนไหนระบุถึงพรรคไทยรักไทย กรณีจึงเป็นเรื่องที่พยานคาดคิดเองว่าเป็นการกล่าวหาพรรคไทยรักไทย จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่านายสุเทพแถลงข่าวกล่าวหาพรรคไทยรักไทยว่าจ้างผู้สมัครทั้งสาม แต่อย่างไร

ประเด็นข้อ ๓ ที่ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ว่าจ้างนายวรชวริทธิ์ ตันติภิรมย์ หัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า ใสร้ายนายสุวัจน์ ธิปตพัลลภ กรรมการบริหารพรรคและผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทยว่าจ้างสมาชิกพรรคชีวิตที่ดีกว่าสมัครรับเลือกตั้ง อันเป็นข้อความเท็จ เพื่อให้เข้าใจผิด ในคะแนนนิยมของนายสุวัจน์หรือพรรคไทยรักไทยหรือไม่

ตามคำร้องของผู้ร้องระบุว่า นายไทกร ในฐานะตัวแทนของนายสุเทพ เลขานุการพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นผู้ว่าจ้างนายวรชวริทธิ์ คดีจึงมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่านายไทกรว่าจ้างให้นายวรชวริทธิ์จัดแถลงข่าวใสร้ายนายสุวัจน์ว่าเป็นผู้ว่าจ้างสมาชิกพรรคชีวิตที่ดีกว่าลงสมัครรับเลือกตั้งหรือไม่ นายวรชวริทธิ์ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงไว้ตามเอกสารหมายเลข ๕๒ ว่า เมื่อประมาณวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๑ นาฬิกา นายไทกรพร้อมกับพวก ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดชัยภูมิและนครราชสีมา รวม ๓ คน ไปหาพยานที่บ้านซึ่งเป็นที่พักการพรรคซึ่งอยู่ตำบลโคกสูง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา พบกับภริยาของพยาน นายไทกรกับพวกถามหาพยาน เมื่อภริยาของพยานบอกว่าพยานไม่อยู่ บุคคลทั้งสามได้บอกภริยาของพยานว่าพยานมีความผิดฐานร่วมกันทำเอกสารสมัครสมาชิกพรรคอันเป็นเท็จ เพื่อส่งคนลงสมัครรับเลือกตั้งโดยรู้ยู่่าสมาชิกดังกล่าวไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ทางผู้ถูกร้องที่ ๑ จะเอาเรื่องแจ้งความดำเนินคดีในข้อหาจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จ ซึ่งจะต้องถูกดำเนินคดีอาญาและถูกคณะกรรมการการเลือกตั้งยุบพรรค หากไม่ต้องการมีเรื่องให้รับผิดชอบไปที่ศาลตำรวจ สมพงษ์ ไม่ทราบนามสกุล หรือศาลตำรวจน้อย ไม่ทราบนามสกุล เป็นตำรวจสถานีตำรวจภูธรตำบลจอหอ จังหวัดนครราชสีมา

โดยมีหมายเลขโทรศัพท์ที่คนทั้งสองให้ไว้ด้วย ภายหลังจากที่พยานได้โทรศัพท์แจ้งรายละเอียดที่บุคคลทั้งสาม มาพบให้พยานทราบ ขณะนั้นพยานทำธุระอยู่ที่กรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นพยานได้เดินทางไปพบ พลตำรวจตรี ประสิทธิ์ ทำดี ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งรู้จักและมีความสนิทสนมกับพยาน เพื่อแจ้งรายละเอียดที่พยานถูกบุคคลทั้งสามพูดทำนองข่มขู่ และบุคคลหนึ่งที่ว่าบ้านนั้นอ้างว่าเป็น เจ้าหน้าที่ตำรวจจากจังหวัดชัยภูมิแต่ไม่ทราบชื่อ พลตำรวจตรี ประสิทธิ์แนะนำให้พยานแจ้งความบันทึกไว้ เป็นหลักฐาน เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๕ โดยมีพันตำรวจโท รุทพล เนาวรัตน์ เป็นผู้รับแจ้งไว้ ต่อมาจึงมีการนัดพบกับนายไทรกรที่โรงแรมนิคโก้หรือเดอะแกรนด์ ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร โดยพันตำรวจโท รุทพลไปด้วย และพันตำรวจโท รุทพลได้แอบบันทึกภาพและเสียงการสนทนากับนายไทรกรไว้ โดยแอบติดกล้องไว้ที่เนกไท และพันตำรวจโท รุทพลได้อ้างตัวเป็นทนายความ และเป็นหลานของนายบรรชิตวิทย์เข้าไปบันทึกภาพและเสียงการสนทนาไว้ ตามเอกสารหมาย ร. ๑๘๕ และวิธีคดีหมาย ร. ๑๘๖ พยานหลักฐานชั้นนี้จึงเกิดจากการที่พันตำรวจโท รุทพลกับนายบรรชิตวิทย์ ร่วมกันวางแผนบันทึกไว้โดยนายไทรกรคู่สนทนาไม่รู้ การสนทนาของฝ่ายนายบรรชิตวิทย์กับพันตำรวจโท รุทพลย่อมจะต้องไม่พูดในสิ่งที่จะเป็นผลร้ายต่อตนเอง ในทางตรงกันข้ามเมื่ออยู่ในฐานะที่เหนือกว่า เช่นนั้น ย่อมพูดหลอกล่อให้อีกฝ่ายพูดในสิ่งที่ตนเองต้องการ การรับฟังพยานหลักฐานข้างต้นจึงต้อง รับฟังด้วยความระมัดระวัง ข้อเท็จจริงปรากฏจากที่นายบรรชิตวิทย์ทำหนังสือถึงประธานกรรมการ การเลือกตั้งตามเอกสารหมาย ร. ๕๑ ขอมรับว่า ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๕ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งไม่ประกาศให้ผู้สมัครของพรรคชีวิตที่ดีกว่า ๔ คน เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในการสนทนาระหว่างนายไทรกรกับนายบรรชิตวิทย์และพันตำรวจโท รุทพล ตามเอกสารหมาย ร. ๑๘๕ นั้น พอจับสาระสำคัญได้ว่า นายไทรกรกล่าวหาว่านายบรรชิตวิทย์ซึ่งเป็น หัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่าออกหนังสือรับรองอันเป็นเท็จให้บุคคลทั้งสี่ลงสมัครรับเลือกตั้งซึ่งเป็นการ ผิดอาญา โดยนายไทรกรต้องการทราบว่า การที่ นายบรรชิตวิทย์ส่งผู้สมัครลงสมัครรับเลือกตั้ง มีใครเป็นผู้ว่าจ้างหรือไม่ หากบอกมานายสุเทพจะช่วยเหลือไม่ให้ติดคุกและจะจ่ายเงินให้ รวมทั้ง จะช่วยเหลือทางการเมืองด้วย โดยถ้าบอกว่าผู้ว่าจ้างเป็นบุคคลสำคัญของพรรคไทยรักไทยก็จะต่อรอง ได้ราคาสูง โดยนายไทรกรยกตัวอย่างว่าถ้าเป็นนายสุวัจน์เป็นผู้ว่าจ้างก็ต้องเป็นล้าน แต่ถ้าเป็นพลเอก ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา ก็ไม่เท่าไร เพราะถูกกล่าวหาไปแล้วว่าได้ว่าจ้างทั้งพรรคแผ่นดินไทย และพรรคพัฒนาชาติไทย ในการสนทนานายไทรกรพูดย้าให้นายบรรชิตวิทย์เอาตัวรอดก่อนเพื่อจะได้ไม่

ต้องติดคุก หากนายบรรชวริทธิ์ตัดสินใจพูดเรื่องนี้ก็จะจัดแถลงข่าว ส่วนนายบรรชวริทธิ์พูดปฏิเสธ บ่ายเบี่ยงว่าตนไม่ได้ทำผิด แต่พูดรับปากนายไทรกรว่าจะไปปรึกษาแม่บ้านก่อนจึงจะตัดสินใจได้ แต่ตามคำสนทนาตามเอกสารหมาย ร. ๑๘๕ ไม่ปรากฏข้อความตอนใดที่แสดงว่านายไทรกรจ้าง นายบรรชวริทธิ์ให้ใส่ร้ายนายสุวัจน์หรือกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทยอื่น การที่นายไทรกรเอ่ยชื่อ นายสุวัจน์สืบเนื่องมาจากการสนทนาช่วงหนึ่งนายบรรชวริทธิ์พูดว่า เมื่อได้คุยกับนายไทรกรก็สบายใจ จึงนัดพูดคุยกับนายไทรกรวันรุ่งขึ้น แต่พูดทำนองว่าขอให้ นายไทรกรบอกถึงคำตอบแทน เพราะนายบรรชวริทธิ์จะได้ไปบอกลูกและภริยานายไทรกรจึงพูดว่า “ไม่ใช่ เราไม่รู้ว่ามันเป็นใคร ถ้าพี่บอกว่า สุวัจน์มาหาพี่ มันก็ต้องเป็นล้าน มันแล้วแต่ชื่อคน” คำพูดของนายไทรกรดังกล่าวมีนัยที่แสดงให้เห็นว่า นายไทรกรเชื่อว่ามีคนว่าจ้างพรรคชีวิตที่ดีกว่าให้ส่งคนสมัครรับเลือกตั้ง และหากนายบรรชวริทธิ์เปิดเผย ตัวผู้ว่าจ้างโดยยกตัวอย่างว่าถ้าเป็นนายสุวัจน์ก็จะได้รับคำตอบแทนสูง แม้ข้อความที่นายไทรกรพูด บางตอนเช่น “ลุง การจะได้ไม่ได้ ผมจะบอกว่าได้หรือไม่ได้มันต้องถึงเขา ถ้าไม่ถึง เขาจะไม่มีใคร จ่ายให้ลุงนะตามความจริง” หรือคำพูดก่อนจบการสนทนาที่ว่า “คืออย่างนี้ในไทยรักไทย ใครก็ได้ใน ไทยรักไทย ขอให้เป็น ส.ส.ในไทยรักไทย ถ้าถึงคนใหญ่ดีกว่าคนเล็ก มันเหมือนมิได้ ราได้ ซิติเซ็น แต่คุณต้องทำให้มันถึงให้ได้และลุงต้องเก็บหลักฐานที่เขาโอนเงินลุง ๕,๐๐๐ หรือ ๑๐,๐๐๐ ลุงต้อง เตรียมหลักฐานตรงนี้มาหมดเลย ไม่อย่างนั้น ลุงจะไม่มีน้ำหนัก ใ้บุญทวีศักดิ์มันส่งเงินให้ลุงเท่าไร แล้วใ้บุญทวีศักดิ์มันบอก่านายมันที่ชื่ออะไรในไทยรักไทย” ซึ่งเมื่อพิจารณาคำพูดของนายไทรกร ดังกล่าวโดยผิวเผินแล้ว อาจเข้าใจว่าเป็นการว่าจ้างนายบรรชวริทธิ์ให้ใส่ร้ายกรรมการบริหารพรรคไทย รักไทยหรือสมาชิกพรรคไทยรักไทย แต่ถ้าหากพิจารณาการสนทนาตั้งแต่ต้นประกอบกับเหตุการณ์ ทางการเมืองในขณะนั้น ก็จะเห็นเจตนาของนายไทรกรว่านายไทรกรพูดอยู่บนพื้นฐานความเชื่อของ นายไทรกรที่ว่า พรรคไทยรักไทยว่าจ้างพรรคเล็กลงสมัครรับเลือกตั้งซึ่งมีการแถลงข่าวโดยนายสุเทพไปแล้ว จึงขอให้นายบรรชวริทธิ์เปิดเผยความจริงพร้อมพยานหลักฐานว่ามีใครว่าจ้างพรรคชีวิตที่ดีกว่า ถ้าข้อเท็จจริง เรื่องการว่าจ้างให้ลงสมัครรับเลือกตั้งโยถึงกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทยหรือสมาชิกพรรคไทยรักไทย ที่มีชื่อเสียง ก็จะได้รับคำตอบแทนสูงเปรียบเสมือนนาฬิกาข้อมือต่าง ๆ ที่มีราคาไม่เท่ากัน ดังวินิจฉัย มาข้างต้น ข้อเท็จจริงจึงมีเหตุผลเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันฟังได้ว่า กรณีเป็นเรื่องที่นายไทรกรพยายามที่จะ แสวงหาพยานหลักฐานจากนายบรรชวริทธิ์ในกรณีมีการกล่าวหาว่าพรรคไทยรักไทยว่าจ้างพรรคเล็ก ลงสมัครรับเลือกตั้งโดยเสนอคำตอบแทนให้ หากใช่เป็นกรณีนายไทรกรว่าจ้างให้นายบรรชวริทธิ์ใส่ร้าย

นายสุวัจน์ไม่ ทั้งนี้เพราะคำพูดของนายไทรที่ว่า “ลุงต้องเก็บหลักฐานที่เขาโอนเงินลุง ๕,๐๐๐ หรือ ๑๐,๐๐๐ ลุงต้องเตรียมหลักฐานตรงนี้มาหมดเลย” เป็นคำพูดที่แสดงให้เห็นอยู่ในตัวว่า นายไทรพยายามกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน หากต้องการให้ปรับปรับไสร้ายโดยไม่มีหลักฐานไม่เมื่อผลแห่งคำวินิจฉัยเป็นดังนี้กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่านายไทรกระทำการดังกล่าวในฐานะตัวแทนนายสุเทพ หรือถือว่าเป็นการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ หรือไม่ เพราะแม้วินิจฉัยไปอย่างไรก็ไม่อาจทำให้ผลคดีเปลี่ยนไปได้

ประเด็นข้อ ๔ ที่ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนางสาวปัทมา ชายเกตุ นายเกษมสันต์ ยอดสุรางค์ และนายนิติธรรมวัฒน์ รัตนสุวรรณ ผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือไม่

ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่าในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลาหลายเขต เนื่องจากผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่มีผู้สมัครคนเดียวได้คะแนนเสียงน้อยกว่าร้อยละยี่สิบของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตนั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงประกาศให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลาใหม่ โดยกำหนดให้เปิดรับสมัครในวันที่ ๘ และ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา และในวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ นางสาวปัทมา ชายเกตุ นายไชยวัฒน์ มณีรัตน์ และนายนิติธรรมวัฒน์ รัตนสุวรรณ ผู้สมัครสมาชิกพรรคคนขอปลดหนี้ ได้เดินทางไปสมัครรับเลือกตั้งที่อาคารรับสมัครภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา แต่นางสาวปัทมาและนายไชยวัฒน์สมัครรับเลือกตั้งในวันดังกล่าวไม่ได้ ส่วนนายนิติธรรมวัฒน์สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ ๔ จังหวัดสงขลา คดีได้ความตามสำนวนสืบสวนสอบสวนของคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง ความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งและนายทะเบียนพรรคการเมืองที่แจ้งผู้ร้องพร้อมด้วยพยานหลักฐานเพื่อให้ยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ว่า นางสาวปัทมา นายไชยวัฒน์ และนายนิติธรรมวัฒน์ เป็นผู้สมัครจากพรรคคนขอปลดหนี้ มิใช่ผู้สมัครของพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามคำร้อง แต่เมื่อคำร้องได้บรรยายอ้างถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยเช่นนี้ จึงเป็นเพียงการบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับพรรคที่ผู้สมัครสังกัดคลาดเคลื่อนไป ส่วนนายเกษมสันต์ ปรากฏว่าเป็นเพียงผู้ประสานงานหาผู้สมัครพรรคคนขอปลดหนี้ มิได้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง การที่คำร้องของผู้ร้องยกข้ออ้างที่เป็นหลัก

แห่งข้อหาว่าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้ง สาระสำคัญของข้อหาจึงอยู่ที่การกระทำตามข้อกล่าวหา แม้ผู้ร้องได้บรรยายคำร้องเกี่ยวกับพรรคและชื่อของผู้สมัครบางคนคลาดเคลื่อนไป ก็ถือว่าเป็นรายละเอียด ขอบที่จะพิจารณาวินิจฉัยตามข้อเท็จจริงที่ถูกต้องต่อไป

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นก็คือ มีการขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าวหรือไม่ พันตำรวจเอก พงษ์ศักดิ์ นาควิจิตร รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลความสงบเรียบร้อยเกี่ยวกับการเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา กับพันตำรวจตรี ถาวร ผลกล้า สารวัตรป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสงขลา ที่มีหน้าที่เป็นชุดแจ้งเหตุและระงับเหตุการณ์การเลือกตั้ง ให้การต่อคณะอนุกรรมการการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงทำนองเดียวกันว่า ในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕ พยานทั้งสองได้ไปทำหน้าที่อยู่ที่สถานที่รับสมัคร มีผู้มาชุมนุมประมาณ ๑๐๐ ถึง ๒๐๐ คน อยู่หน้าทางเข้า-ออกสถานที่รับสมัคร โดยมีนายชาติเป็นแกนนำ เมื่อมีผู้สมัครมาสมัคร เช่น เมื่อเวลา ๕.๓๐ นาฬิกาเศษ นางสาวกนกพร สวัสดิ์ฤทธิ์ธรม จากพรรคพลังประชาชนมาสมัครในเขต ๒ ผู้ชุมนุมมีการโห่ร้อง โห่ไล่ เวลา ๑๕ นาฬิกาเศษ ผู้สมัครจากพรรคประชากรไทยเดินทางมาโดยรถตู้ และเวลาประมาณ ๑๖ นาฬิกา ผู้สมัครจากพรรคคนขอปลดหนี้จำนวน ๔ ถึง ๕ คน ก็เดินทางมาถึงกลุ่มผู้ชุมนุมตะโกนคำไล่และขอร้องไม่ให้สมัคร หนึ่งในจำนวนผู้ชุมนุมได้นั่งลงกราบขอร้องไม่ให้ผู้สมัครทั้ง ๒ พรรค เข้าไปสมัคร เจ้าหน้าที่ตำรวจและอาสาสมัครพาผู้สมัครเข้าไปสมัครต่อเจ้าหน้าที่ได้ และนางสาวปัทมาผู้สมัครคนหนึ่งของพรรคคนขอปลดหนี้ให้การต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง และเบิกความว่า นายอำเภอเป็นผู้พาพยานเข้าไปสมัคร แต่พยานไม่สามารถสมัครรับเลือกตั้งได้เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับเอกสารไม่ครบ คือขาดแบบฟอร์มการแต่งตั้งสมุหบัญชีเลือกตั้งรูปถ่าย และสำเนาบัญชีกระแสรายวัน ซึ่งติดอยู่ในรถยนต์ที่พยานนั่งมา แต่เนื่องจากขณะนั้นมีกลุ่มผู้ชุมนุมเป็นจำนวนมากอยู่บริเวณโดยรอบที่สมัคร จึงทำให้พยานไม่สามารถออกไปเอาได้ พยานบอกเจ้าหน้าที่รับสมัครว่าจะขอให้เจ้าหน้าที่สมุหบัญชีของพรรคเอาเอกสารเข้าไปให้พยาน แต่เจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตเนื่องจากหมดเวลารับสมัครพอดี ส่วนนายชูชาติ หัวหน้าพรรคคนขอปลดหนี้เบิกความว่า พยานไม่ได้นำผู้สมัครของพรรคคนขอปลดหนี้ไปสมัครตั้งแต่เช้าเนื่องจากมีการประท้วงกันอยู่ พยานจึงรอ คิดว่าสักสามโมงจะเลิกกัน แต่เมื่อพยานพาผู้สมัครไป ก็ยังมีผู้คนมากมาย ผู้สมัครเข้าไปสมัครได้ แต่ออกมาไม่ได้ นอกจากนี้นายณนัท สุภัทรประทีป นายอำเภอเมืองสงขลา ให้การไว้ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๐๕ ว่า เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕ เวลา ๘ นาฬิกาเศษ พยานเดินทางไป

ตรวจสถานที่รับสมัคร ต่อมาเวลาประมาณ ๘.๓๐ นาฬิกา นางสาวกนกพร ผู้สมัครจากพรรคพลังประชาชน เดินทางมาสมัคร ผู้ชุมนุมไม่รู้จักและไม่ทราบว่า เป็นผู้สมัคร จึงไม่มีปฏิกิริยาคัดค้าน ต่อมาอีก ๑๕ นาที เมื่อผู้ชุมนุมทราบว่านางสาวกนกพรเป็นผู้สมัครจากพรรคเล็ก ก็ได้ตะโกนมายังห้องรับสมัคร กล่าววาจาหยาบคาย โห่ไล่ร้องเสียงดัง “อิหน้าค่าน ขอคูหน้า ให้ออกมาแสดงตัว มือปืนรับจ้างได้เงินมาเท่าไร” คำเสียดสีต่าง ๆ นานา จนเป็นเหตุให้นางสาวกนกพรตกใจกลัวไม่กล้าออกไป ต่อมาเวลาประมาณ ๑๕.๓๐ นาฬิกา นายวิระวัฒน์ พรหมคง ผู้สมัครจากพรรคประชากรไทยเดินทางโดยรถตู้มาถึงทางเข้า กลุ่มผู้ชุมนุมก็ยังมีเสียงโห่ฮาไล่ตลอด กลุ่มผู้ชุมนุมประมาณ ๕ คน ประชิดตัวนายวิระวัฒน์ แล้วคุกเข่ากราบร้องขอไม่ให้ นายวิระวัฒน์สมัคร พยานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจนำตัวนายวิระวัฒน์ฝ่าฝูงชน เข้าไปยังสถานที่รับสมัครได้ หลังจากนั้นเวลาประมาณ ๑๖ นาฬิกา ผู้สมัครจากพรรคคนขอปลดหนี้ จึงเดินทางโดยรถตู้มาถึงหน้าประตูทางเข้า กลุ่มผู้ชุมนุมไปที่ข้างรถตู้แล้วประชิดตัวขวางทางไม่ให้เข้าไปสมัครอีก มีการขู่ยุดคุดคระชากเป็นเหตุให้นางสาวปัทมา เซเกือบล้ม พยานเข้าไปปรับประคองไว้ทัน พร้อมกับมีการขว้างขวดน้ำดื่มพลาสติก และโห่ไล่เสียงดัง พยานสังเกตเห็นว่านางสาวปัทมาตกใจมาก พยานจึงเข้าไปแสดงตัวเป็นนายอำเภอ ขอให้ลงมาโดยไม่ต้องกลัว ผู้ขับรถตู้ขับรถออกไปทันที นางสาวปัทมาแจ้งพยานว่าเอกสารบางส่วนยังอยู่ในรถ ไม่สามารถเอาออกมาได้ แล้วนางสาวปัทมาก็เดินเข้าไปทำการสมัคร จนกระทั่งเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา มีการปิดรับสมัคร กลุ่มผู้ชุมนุมทยอยกันกลับโดยไม่มีเหตุการณ์รุนแรงใดๆ กับมีนายสมพร ใช้บางยาง ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ให้การไว้ตามเอกสารหมายเลข ร. ๑๑๐ ทำนองเดียวกันว่า เมื่อกลุ่มผู้สมัครจากพรรคคนขอปลดหนี้เดินทางโดยรถตู้มาถึงหน้าประตูทางเข้า ก็มีเสียงโห่ไล่ กล่าวคำหยาบฟังได้ว่า “ไอ้เหี้ย ไอ้เหี้ย ไอ้เหี้ย” เมื่อผู้สมัครลงจากรถ เกิดการชุลมุนเข้าประชิดตัวผู้สมัคร มีการขู่แย่งปลัดคั่นกันจนผู้สมัครต้องให้เจ้าหน้าที่มาช่วยเหลือ เห็นว่า พยานดังกล่าวเบิกความสอดคล้องกันว่าการชุมนุมของกลุ่มผู้คัดค้านผู้สมัครจากพรรคเล็ก เมื่อมีผู้สมัครจากพรรคเล็กมา ก็จะมีการโห่ไล่ โดยเฉพาะนายณัฐนาท นายอำเภอเมืองสงขลา ผู้มีหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแล และรักษาความสงบเรียบร้อยในการเลือกตั้งและการชุมนุมต่าง ๆ และนายสมพร ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติกรตามหน้าที่และถือว่ามีได้มีส่วนได้เสียกับฝ่ายใด จึงมีเหตุให้เชื่อได้ว่าพยานทุกคนดังกล่าวได้ให้การไว้ตามความเป็นจริง ฟังได้ว่ากลุ่มผู้ชุมนุมดังกล่าว นอกจากจะใช้วิธีโห่ไล่หรือก้มกราบร้องขอให้ผู้สมัครจากพรรคเล็กสมัครแล้ว บางรายก็ยังใช้วิธีการอื่นคือกล่าววาจาหยาบคาย ขว้างขวดน้ำดื่มพลาสติก เข้าประชิดตัวผู้สมัคร และ

รายของนางสาวปัทมาที่ยังมีการขวางทาง ยื้อยุดลุดคระซาก เป็นเหตุให้นางสาวปัทมาเซเกือบจะล้ม พดติการณต์ต่าง ๆ เหล่านี้ยอมทำให้ผู้สมัครตั้งกล่าวตจใจกลัวได้ตั้งที่นายณฤนาทให้การไว้ แม้แต่รถคู่ ที่มาส่งผู้สมัครก็ย้งต้องรีบขับรตออกไปทันที จนนางสาวปัทมาไม่สามารถเอาเอกสารบางส่วนที่อยู่ในรต ออกมาได้ ซึ่งหากเป็นการสมัครรับเลือกตั้งในเหตุการณต์ปกติ นางสาวปัทมายอมจะไปเอาเอกสารที่อยู่ในรต ได้ทัน ส่วนที่ว่าผู้สมัครจากพรรคคนขอปลดหนีมาสมัครเมื่อตอนเกือบจะหมดเวลารับสมัครนั้น นายชชชาติ หัวหน้าพรรคคนขอปลดหนีอ้างว่าพยานคิดวาทอนเย็นจะเลิกชุมนุมกันแล้ว แต่ก็ย้งมีการชุมนุมกันอยู่ ซึ่งนับเป็นเหตุผลสมควรรที่ทำให้ต้องไปสมัครในเวลาเช่นนั้น แม้ผู้สมัครจะสามารถ เข้าไปยังสถานที่รับสมัครได้ แต่ก็ต้องได้รับการดูแลอำนวยความสะดวกโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาสาสมัคร รวมทั้งนายอำเภอจะต้องเป็นผู้พาผู้สมัครเข้าไป และเมื่อเข้าไปยังสถานที่รับสมัครได้ก็มี เหตุที่จะทำให้ไม่กล้าออกมา โดยที่ความหมายของคำว่า “ขัดขวาง” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทำให้ไม่สะดวก ทำให้ติดขัด ดังนั้น พดติการณต์เช่นนี้ถือได้ว้า เป็นการขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งแล้ว ที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ อ้างพยานหลายปากมาเบิกความทำนองว้า ไม่มีการขัดขวางการเลือกตั้ง เพียงแต่เป็นการกราบไหว้ขอร้งไม่ให้ผู้สมัครพรรคเล็กลงสมัครรับเลือกตั้ง ทั้งผู้ชุมนุมก็ไม่ได้ถูกดำเนินคดีในข้อหาใด ๆ เลยนั้น ไม่อาจฟังหักล้างพยานหลักฐานดังกล่าวได้

ปัญหาที่จ้ต้องพิจารณาต่อไปก็คือ กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และอดีตสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องที่ ๑ ร่วมกันขัดขวางการสมัครตั้งกล่าวหรือไม่ โดยคำร้งของผู้ ร้องกล่าวว้า นายถาวร รองเลขาธิการและกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ นายวินัย นายวิรัตน์ นายเจือ และนายประพร ซึ่งเป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ร่วมกับนายชาติ คนสนิทของนายไตรรงค์ สุวรรณคีรี ร้องหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ นายคณิต รองนายกองค์การ บริหารส่วนตำบลเขารูปช้าง และนายนิสิต สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ร่วมกันขัดขวางการสมัครสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรของสมาชิกพรรคคนขอปลดหนี เห็นว้า พยานบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการรับสมัคร รับเลือกตั้งครั้งดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นพันตำรวจเอก (พิเศษ) สุธรรม วรรณตุง ประธานคณะกรรมการ การเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา นายไพฑูรย์ เจ๊ะเฮ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา นายณรงค์ สุขจันทร์ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งที่ ๔ จังหวัดสงขลา ต่างทำบันทึก ถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความว้า ไม่มีบุคคลดังกล่าวเข้าร่วมในการชุมนุมของ ประชาชนเมื่อวันที่ ๘ และ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ รวมทั้งพยานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบ

เรียบริ้อยในบริเวณที่ชุมนุม คือ พันตำรวจเอก พงษ์ศักดิ์ พันตำรวจตรี ถาวร นายณัฐนาท และพยานที่เข้าร่วมชุมนุมซึ่งรู้จักอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ คือ นายธวัช หล้าเบ็ญตะ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ประจำจังหวัดสงขลา ที่ไปทำข่าวอยู่ในวันเกิดเหตุ นายแพทย์เกรียงศักดิ์ หลิวจันทร์พัฒนา แพทย์ประจำโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ และอาจารย์สอนนักศึกษาแพทย์ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ต่างก็ให้การ ท้าบ้นที่กถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น และเบิกความว่า ไม่มีกรรมการบริหารพรรคหรืออดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เข้าร่วมชุมนุมเช่นกัน คงมีแต่นายทวีศักดิ์ ทวีรัตน์ ซึ่งให้การไว้ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑๘ และเบิกความว่า พยานเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคไทยรักไทยแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเขตเลือกตั้งที่ ๓ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๕ หลังจากที่พยานสมัครเสร็จแล้ว พยานได้ออกไปรับประทานอาหารเที่ยง จากนั้นได้ขับรถยนต์กลับมาตั้งเหตุการณ์ที่หน้าสถานที่รับสมัครอีกครั้ง เห็นกลุ่มผู้ชุมนุมเพิ่มขึ้นประมาณ ๒๐๐ ถึง ๓๐๐ คน และเห็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๔ คน ได้แก่ นายทวีรัตน์ นายวินัย นายเจือ ส่วนอีกคนพยานจำไม่ได้ เดินเข้าไปพบปะพูดคุยกับกลุ่มผู้ชุมนุม แต่จะอยู่นานเท่าไรพยานไม่ทราบ กับมีนายวันชัย ปริญญาศิริ ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคไทยรักไทยแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้ง ที่ ๑ จังหวัดสงขลา ให้การต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑๑ อันเป็นการให้การเพิ่มเติมจากที่เคยให้การไว้เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๕ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑๓ ว่า ในวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๕ เวลา ๑๑ นาฬิกาเศษ พยานตั้งเหตุการณ์อยู่ใกล้บริเวณที่ชุมนุม ห่างประมาณ ๕๐ เมตร พยานเห็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ คือนายวินัย นายทวีรัตน์ นายเจือ และนายประพร เข้าไปอยู่ในกลุ่มผู้ชุมนุมได้พบปะพูดคุยและให้กำลังใจผู้ชุมนุม เห็นว่า พยานทั้งสองปากเคยเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคไทยรักไทยแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยสมัครแข่งขันกับอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งถูกอ้างว่าอยู่ในที่ชุมนุม จึงถือว่าพยานทั้งสองปากมีส่วนได้เสียกับเรื่องนี้ อีกทั้งพยานทั้งสองก็ให้การขัดกันในเรื่องเวลาที่พบเห็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ กล่าวคือ นายทวีศักดิ์ให้การว่าพบเห็นหลังจากพยานไปรับประทานอาหารเที่ยงกลับมาแล้ว ซึ่งน่าจะเป็นช่วงบ่ายของวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๕ ในขณะที่นายวันชัยให้การว่าพบเห็นในเวลา ๑๑ นาฬิกาเศษ ของวันดังกล่าว โดยเฉพาะการให้การของนายวันชัยก็มีข้อสงสัยว่า เหตุไฉนนายวันชัยจึงไม่ให้การว่าพบเห็นบุคคลดังกล่าว

เสียชีวิตแต่การให้การในครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๕ แต่เพิ่งจะมาให้การเพิ่มเติมในภายหลัง แม้ว่าเรื่องนี้อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ จะบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความรับว่าได้มาในที่เกิดเหตุจริง แต่ก็ปฏิเสธว่าไม่ได้เข้าไปร่วมชุมนุมด้วย โดยนายวิรัตน์ นายเจือ นายวินัย และนายประพร ไปยังที่ทำการคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ นาฬิกา เพื่อพบนายไพฑูรย์ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา และยื่นหนังสือขอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ประกาศรับรองผลการเลือกตั้งของผู้สมัครพรรคไทยรักไทย เขตเลือกตั้งที่ ๕ จังหวัดสงขลา ที่เลือกตั้งไปเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ เนื่องจากมีหลักฐานการซื้อเสียง ตามสำเนาหนังสือร้องเรียนเอกสารหมายเลข ๒๐๓ และภาพถ่ายการยื่นหนังสือคัดค้านการเลือกตั้งหมายเลข ๒๐๘ โดยบุคคลทั้งสี่อยู่บริเวณสถานที่รับสมัครประมาณ ๒๐ นาที ส่วนการที่นายทวิศักดิ์และนายวันชัยอ้างว่าบุคคลทั้งสี่เดินเข้าไปพบปะพูดคุยกับกลุ่มผู้ชุมนุมนั้น บุคคลทั้งสี่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่วิสัยของนักการเมืองย่อมต้องกระทำเพื่อรักษาคะแนนเสียงของตนไว้ ข้อเท็จจริงเพียงเท่านั้นยังไม่มีเหตุผลเพียงพอหรือบ่งชี้ให้เชื่อได้ว่าบุคคลทั้งสี่รวมทั้งนายถาวรเข้าร่วมในการชุมนุมหรือสนับสนุนการชุมนุมนี้ด้วย นอกจากนี้นางเอก ฉัฐนันท์ ทองนะ ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีนี้ ก็ได้ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความประกอบว่า จากการสอบสวนไม่ปรากฏหลักฐานว่า กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ระดมประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมชุมนุมประท้วงแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่ากรรมการบริหารพรรคและอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เข้าไปร่วมขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าว

ข้อเท็จจริงที่พยานของคู่กรณีให้การ ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น และเบิกความต่างสอดคล้องต้องกันว่า การชุมนุมของประชาชนเมื่อวันที่ ๘ และ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ ดังกล่าวเป็นการชุมนุมของกลุ่มประชาชนคนรักสงขลา โดยการนำของนายชาติ ที่ประกาศโฆษณาทางวิทยุชุมชนคลื่น ๙๗ เมกะเฮิรตซ์ ให้ประชาชนมารวมตัวกันที่บริเวณด้านหน้าและด้านข้างอาคารกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา สถานที่รับสมัคร เพื่อต่อต้านผู้สมัครจากพรรคเล็กที่จะสมัครแข่งขันกับผู้สมัครจากพรรคไทยรักไทย อันจะทำให้ผู้สมัครจากพรรคไทยรักไทยไม่ต้องใช้เกณฑ์คะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าร้อยละยี่สิบของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ซึ่งตามคำร้องของผู้ร้องระบุว่านายชาติเป็นคนสนิทของนายไตรรงค์ รองหัวหน้าและกรรมการบริหารพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๑ คดีจึงมีปัญหาค่าที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า นายชาติเป็นคนสนิทของนายไตรรงค์และได้กระทำไปโดยนายไตรรงค์มีส่วนรู้เห็นหรือสนับสนุนหรือไม่ เห็นว่า ตามคำร้องของผู้ร้องอ้างถึงความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง ว่านายชาติซึ่งตามข่าวหนังสือพิมพ์ระบุว่า เป็นลูกน้องคนสำคัญของนายไตรรงค์ ขัดขวางการลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคเล็กที่จังหวัดสงขลา เพื่อมิให้ลงสมัครแข่งขันกับผู้สมัครของพรรคไทยรักไทย กับมีนายนิชิธรรมวัฒน์ พยานผู้ร้องซึ่งเป็นผู้สมัครของพรรคคนขอปลดหนี้เบิกความว่า นายชาติเป็นนักจัดรายการวิทยุอยู่ที่หาดใหญ่ เป็นที่รู้จักกันดีของบุคคลทั่วไปในเขตหาดใหญ่ว่านายชาติเป็นเลขของนายไตรรงค์ พยานเคยไปที่สถานีวิทยุที่นายชาติจัดรายการอยู่ โดยไปที่ห้องของนายชาติ เห็นรูปถ่ายขนาดใหญ่ของนายไตรรงค์อยู่ที่ห้องดังกล่าว ในขณะที่นายไตรรงค์พยานผู้ถูกร้องที่ ๑ ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น และเบิกความปฏิเสธว่า พยานรู้จักนายชาติในนามของบุคคลซึ่งเป็นลูกน้องของพลตรี ชัดติยะ สวัสดิผล ที่เคยทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายอารักขาพยานในสมัยที่พยานดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๔๒ เท่านั้น แต่นายชาติมีพฤติกรรมบางอย่างที่ชอบทำตัวให้เป็นข่าวและอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดต่อพยานได้ พยานจึงไม่ได้ติดต่อกับนายชาติตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน พยานไม่ได้มีส่วนรู้เห็นกับการชุมนุมของประชาชนที่จังหวัดสงขลาเมื่อวันที่ ๘ และ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ จากคำพยานดังกล่าว ข้อเท็จจริงเพียงเท่าที่ปรากฏตามข่าวหนังสือพิมพ์ก็ดี หรือที่นายนิชิธรรมวัฒน์อ้างว่าบุคคลทั่วไปในเขตอำเภอหาดใหญ่รู้จักกันว่านายชาติเป็นเลขของนายไตรรงค์ก็ดี หรือการที่มีรูปถ่ายของนายไตรรงค์อยู่ในห้องของนายชาติก็ดี เพียงเท่านี้ยังฟังไม่ได้ว่านายไตรรงค์จะต้องมีส่วนรู้เห็นกับการกระทำของนายชาติในเรื่องการชุมนุมนั้นด้วย อีกทั้งไม่มีหลักฐานอื่นที่จะแสดงว่านายชาติเป็นคนสนิทของนายไตรรงค์ หรือนายไตรรงค์เคยแต่งตั้งให้นายชาติมีตำแหน่งหน้าที่ใดที่เกี่ยวข้องกับตน ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่านายชาติเป็นคนสนิทของนายไตรรงค์และนายไตรรงค์มีส่วนรู้เห็นหรือสนับสนุนการกระทำของนายชาติ จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสมาชิกพรรคคนขอปลดหนี้บริเวณสถานที่รับสมัครที่จังหวัดสงขลา

ประเด็นที่ ๕ ที่ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ออกหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกพรรคอันเป็นเท็จ ให้แก่นางสาวนิภา จันโพธิ์ นางรัชชญา ต่างสี และนายสุวิทย์ อบอุ่น ซึ่งเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ติดต่อกันไม่ครบ ๕๐ วัน นำไปเป็นหลักฐานประกอบการสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งหรือไม่

ตามคำร้องของผู้ร้องระบุว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ หัวหน้าพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๒ ออกหนังสือรับรองอันเป็นเท็จให้นางสาวนิภา นางรัชну และนายสุวิทย์ ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้ง ที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง โดยรู้ว่าคุณคนทั้งสามเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาไม่ครบ ๕๐ วัน ซึ่งในข้อนี้นางสาวนิภา นางรัชну และนายสุวิทย์ ต่างให้การต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง ตามเอกสารหมาย ร. ๗๕ ร. ๗๖ และ ร. ๕๔ ว่า ผู้สมัครทั้งสามเพิ่งไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๕ แต่ที่มงานที่รับสมัครให้ผู้สมัครทั้งสามกรอกใบสมัครและลงวันที่ที่สมัครเป็นวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๔ และวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ตามลำดับ หลังจากนั้นพยานก็ได้รับหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกพรรคของหัวหน้าพรรคการเมือง (แบบ ส.ส. ๑๘/ข ๒) ตามเอกสารหมาย ร. ๗๒ แผ่นที่ ๔ และ ๕ และเอกสารหมาย ร. ๖๒ แผ่นที่ ๖ แล้วไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕ นอกจากนี้ผลการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดตรัง ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง คำวนที่สุด ที่ ลต ๐๔๐๑/ว ๓๔๖ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๕ ตามเอกสารหมาย ร. ๖๐ แผ่นที่ ๗ และ ๘ ก็ไม่พบข้อมูลการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของผู้สมัครทั้งสามแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ ได้ออกหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ว่าเป็นสมาชิกพรรคตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ตามเอกสารหมาย ร. ๕๘ ร. ๖๐ และ ร. ๖๒ โดยนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นว่าการสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ผู้สมัครทั้งสามทำตั้งแต่ประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๔๔ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ กำหนดแล้วพยานในฐานะหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกผู้ถูกร้องที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ บันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ จึงขัดกับคำให้การของผู้สมัครทั้งสาม การที่ผู้สมัครทั้งสามให้การในเรื่องที่เป็นผลร้ายแก่ตนเองเช่นนี้ เชื่อได้ว่าเป็นการให้การตามความจริง ประกอบกับตามแถบบันทึกการแถลงข่าวและสำเนาคำถอดเทปคำให้สัมภาษณ์ของนายประมวล ชุกล่อม หรือเจ้ง ดอกจิก และนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ในรายการเรื่องเล่าเช้านี้ ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๕ ตามเอกสารหมาย

๓. ๕๕ มีการระบุว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ มอบหมายให้นายประมวลเป็นผู้ติดต่อหาสมาชิกพรรคทางภาคใต้ ก็เป็นข้อพิรุณ เพราะว่าหากบุคคลทั้งสามเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ อยู่ก่อนแล้วตามที่นางสาวอิสรา หรือพรณารินทร์อ้าง ผู้ถูกร้องที่ ๒ ต้องมีประวัติและข้อมูลส่วนบุคคลทั้งสามอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องของที่อยู่ของบุคคลทั้งสามที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ จะสามารถติดต่อได้โดยตรง และไม่มีเหตุผลและความจำเป็นใดเลยที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ จะต้องให้บุคคลอื่นไปสืบหา ดังนี้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังว่า นางสาวนิภา นางรัชну และนายสุวิทย์ เพิ่งสมัครเป็นสมาชิกผู้ถูกร้องที่ ๒ ในวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๕ โดยนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ ได้ออกหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกพรรคให้แก่ผู้สมัครทั้งสาม เพื่อนำไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าว โดยรู้อยู่ว่าผู้สมัครทั้งสามเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่ครบ ๕๐ วัน จึงเป็นการออกหนังสือรับรอง อันเป็นเท็จตามที่ผู้ร้องกล่าวหา และเมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๐ วรรคสอง บัญญัติว่า “ให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นผู้แทนของพรรคการเมือง ในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก...” จึงถือว่าการออกหนังสือรับรองอันเป็นเท็จดังกล่าวเป็นการกระทำ ของผู้ถูกร้องที่ ๒ ด้วย

ประเด็นที่ ๖ ที่ว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ เป็นเหตุอันอาจมีคำสั่งให้ยุบพรรค และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ ตามคำร้องหรือไม่

เมื่อข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำการตามข้อกล่าวหาของผู้ร้องที่นำมาเป็นเหตุ ขอให้คำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ดังวินิจฉัยมาแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ คงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ได้ออกหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกพรรค อันเป็นเท็จให้แก่นางสาวนิภา นางรัชну และนายสุวิทย์ ซึ่งเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ติดต่อกัน ไม่ถึง ๕๐ วัน เพื่อให้นำไปเป็นหลักฐานประกอบการสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าวเป็นเหตุอันอาจมีคำสั่ง ให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณาระบบการเมืองแบบรัฐสภาของประเทศไทย ภายใต้กรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่าพรรคการเมืองเป็นสถาบัน ที่ได้รับมอบหมายภารกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะพรรคการเมืองมีบทบาทในการดำเนินภารกิจ ทางการเมือง นับตั้งแต่การเลือกตั้งเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งในการใช้อำนาจปกครองประเทศทั้งอำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจบริหาร พรรคการเมืองจึงเป็นองค์กรที่มีความสำคัญต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประชาชนต่างมีความคาดหวังต่อพรรคการเมืองในความรับผิดชอบของการแก้ปัญหาสำคัญและการพัฒนาประเทศ การคัดกรองบุคคลที่จะเข้าไปใช้อำนาจนิติบัญญัติหรืออำนาจบริหาร อันเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของพรรคการเมือง การที่พรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ออกหนังสือรับรองความเป็นสมาชิกพรรคอันเป็นเท็จให้นางสาวนิภา นางรัชฌู และนายสุวิทย์ นั้นเป็นการจงใจบิดผันภารกิจขั้นพื้นฐาน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ไม่ตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม เมื่อพรรคการเมืองละเลยต่อภารกิจพื้นฐาน จึงยากที่จะมีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาสำคัญของประเทศและพัฒนาประเทศได้ การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ยังเป็นการไม่ช่วยส่งเสริมและธำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งที่การปฏิบัติภารกิจของพรรคการเมืองได้รับการอุดหนุนด้วยเงินจากกองทุนที่ตั้งขึ้นมาด้วยงบประมาณแผ่นดินซึ่งมาจากภาษีของประชาชน ด้วยเหตุผลที่วินิจฉัยมาข้างต้นจึงเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นการกระทำอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า สมควรสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่าเมื่อพิเคราะห์ถึงข้อเท็จจริงที่ว่ามีการออกหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกพรรคอันเป็นเท็จ ทั้งที่หัวหน้าพรรครู้อยู่แล้วว่าบุคคลที่ตนออกหนังสือรับรองไม่ได้เป็นสมาชิกพรรค โดยมีการจ่ายเงินให้บุคคลที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ส่งสมัครรับเลือกตั้งคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท และนายสุวิทย์ เบิกความว่า ในวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๕ นอกจากนายสุวิทย์ นางสาวนิภา และนางรัชฌู แล้วยังมีบุคคลอื่นไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ อีกประมาณ ๑๕ ถึง ๒๐ คน นอกจากนี้นางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ขณะเกิดเหตุได้บันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น ว่า พรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวน ๓๗ คน โดยเป็นผู้สมัครในภาคใต้ ๓๑ คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๓ คน และภาคกลาง ๓ คน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า บุคคลที่พรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ส่งสมัครรับเลือกตั้งในครั้งนี้ขาดคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งในลักษณะเดียวกันเกือบทั้งหมด การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ดังกล่าวเป็นการกระทำที่ขาดจิตสำนึกที่มีต่อประชาชน ทั้งไม่คำนึงถึงความเสียหายหรือผลกระทบที่เกิดแก่ประเทศชาติ จึงสมควรยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามคำร้อง

ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปคือ จะต้องเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามคำร้องหรือไม่ เห็นว่า ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ข้อ ๓ บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอื่นที่ทำหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมืองใด เพราะเหตุกระทำการต้องห้าม ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคการเมืองนั้นมีกำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่มิคำสั่งให้ยุบพรรค” ประกาศฉบับดังกล่าว มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ แต่การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ อันเป็นเหตุแห่งการยุบพรรค ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๕ เกิดขึ้นในช่วงเวลาภายหลัง พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๕ มีผลใช้บังคับคือวันที่ ๗ และ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕ จึงมีปัญหาว่า ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ข้อ ๓ เป็นกฎหมายที่มีผลย้อนหลังเป็นผลร้ายแก่บุคคลต้องห้ามมิให้ใช้บังคับหรือไม่

หลักการห้ามออกกฎหมายมีผลย้อนหลังเป็นผลร้ายแก่บุคคลนั้น มีที่มาจากหลักการที่ว่า ไม่มีกฎหมาย ไม่มีความผิด ไม่มีโทษ แต่หลักการดังกล่าวใช้บังคับกับการกระทำอันเป็นความผิดอาญา เท่านั้น ดังที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ บัญญัติว่า “บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญา ต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้น จะต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย” ซึ่งหลักการนี้ได้รับความคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในอดีตหลายฉบับ ตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒ เป็นต้นมา

ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ข้อ ๓ ที่ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีกำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่มิคำสั่งให้ยุบพรรคเพราะเหตุกระทำการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ นั้น แม้เป็นบทบัญญัติที่มีผลทำให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองที่กระทำการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ ที่กระทำการดังกล่าวก่อนที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับต้องรับผลร้ายเพิ่มขึ้น เนื่องจากเดิมเพียงแต่ได้รับผลตามมาตรา ๖๕ กล่าวคือ จะขอจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารของพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการขอจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่

ตามมาตรา ๘ อีกไม่ได้เท่านั้น แต่การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมิใช่โทษทางอาญา เป็นเพียงมาตรการทางกฎหมายที่เกิดจากผลของกฎหมายที่ให้อำนาจในการยุบพรรคการเมืองที่กระทำการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อมิให้ผู้บริหารพรรคการเมืองที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บ้านเมืองและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมีโอกาสที่จะกระทำการอันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายซ้ำอีกในช่วงระยะเวลาหนึ่ง และแม้สิทธิเลือกตั้งเป็นสิทธิพื้นฐานของประชาชนในสังคมที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่การมีกฎหมายกำหนดว่าบุคคลใดสมควรมีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อให้เหมาะสมแก่สภาพแห่งสังคม หรือเพื่อให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยในสังคมนั้นดำรงอยู่อย่างมีได้ บทบัญญัติว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจึงมีอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในอดีตหลายฉบับ รวมทั้งในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง เช่น การกำหนดอายุหรือระดับการศึกษาของผู้สมัครรับเลือกตั้งและผู้มีสิทธิลงคะแนน หรือการห้ามบุคคลบางประเภทเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นต้น ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ข้อ ๓ จึงมีผลใช้บังคับย้อนหลังกับการกระทำอันเป็นเหตุยุบพรรคในคดีนี้ได้

การที่นางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคและมีผลให้พ้นจากตำแหน่งหัวหน้าพรรคเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๕ ส่งผลให้กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ทั้งคณะ จำนวน ๕ คน พ้นจากตำแหน่ง ตามข้อบังคับพรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๖ (๔) และนายทะเบียนพรรคการเมืองได้ตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ ก่อนวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ก็ไม่มีผลทำให้กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ดังกล่าว พ้นจากการต้องถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งซึ่งตนเป็นกรรมการบริหารพรรคอยู่ในวันที่มีการกระทำอันเป็นการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นเหตุให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ ดังนั้น การที่หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ลาออกจากราชการซึ่งมีผลทำให้กรรมการบริหารพรรคที่เหลือนั้นพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะตามข้อบังคับพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ในเวลาต่อมาก็ตาม ก็ไม่ลบล้างผลของการกระทำที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้กระทำในขณะที่กรรมการบริหารพรรคผู้นั้นดำรงตำแหน่งอยู่ มิฉะนั้นจะก่อให้เกิดผลที่ไม่ควรจะเป็น กล่าวคือ หลังจากที่มีการกระทำอันฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติกฎหมายแล้ว กรรมการ

ทั้งหลายต่างซึ่งกันลาออกจากกรรมการบริหารพรรค เพื่อให้ตนเองมีต้องถูกตัดสิทธิทางการเมือง การบังคับเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายย่อมตกเป็นอันไร้ผล ทั้งเป็นการสนับสนุนให้ กรรมการบริหารพรรคกระทำการโดยวิธีการอันฉ้อฉล ย่อมจะส่งผลต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อย่างร้ายแรง และมีผลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ เศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะตุลาการรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งให้ยุบพรรคประชาธิปัตย์ก้าวหน้า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ ประกอบมาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) กับให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ จำนวน ๕ คน ตามประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง เรื่อง รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคประชาธิปัตย์ก้าวหน้า ฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๘ มีกำหนด ๕ ปีนับแต่วันที่มิคำสั่งให้ยุบพรรคการเมือง ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๓ และให้ยกคำร้องในส่วนที่ขอให้ยุบ พรรคประชาธิปัตย์ ผู้ถูกร้องที่ ๑

นายปัญญา ถนอมรอด

ประธานคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

นายอัษฎาพร จุฬารัตน

รองประธานคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

นายสมชาย พงษ์ธา

ตุลาการรัฐธรรมนูญ

นายธานีศ เกศวพิทักษ์

ตุลาการรัฐธรรมนูญ

นายจรัญ หัตถกรรม

ตุลาการรัฐธรรมนูญ

หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์

ตุลาการรัฐธรรมนูญ

นายกิตติศักดิ์ กิติคุณไพโรจน์

ตุลาการรัฐธรรมนูญ

นายณรงค์ มาประณีต

ตุลาการรัฐธรรมนูญ

นายวิชัย ชื่นชมพูนุท

ตุลาการรัฐธรรมนูญ